

Khi thần tượng là Vampire

Contents

Khi thần tượng là Vampire	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	6
5. Chương 5	8
6. Chương 6	10
7. Chương 7	11
8. Chương 8	15
9. Chương 9	16
10. Chương 10	18
11. Chương 11	19
12. Chương 12	23
13. Chương 13	25
14. Chương 14	26
15. Chương 15	30
16. Chương 16	36
17. Chương 17	39
18. Chương 18.1	44
19. Chương 18.2	46
20. Chương 18.3	49
21. Chương 18.4	50
22. Chương 18.5	51
23. Chương 18.6	52
24. Chương 18.7	53
25. Chương 18.8	54
26. Chương 18.9 - End	55

Khi thần tượng là Vampire

Giới thiệu

Sara Kuran(cô):(Mượn họ của Yuki cái nhé) Tính tình: lạnh lùng,kiêu ngạo,đôi lúc rất trẻ con,quyết

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khi-than-tuong-la-vampire>

1. Chương 1

Tập 1:Truyện thuyết bí ẩn.

Mỗi một thế hệ trên trái đất đi qua chúng ta lại có thêm một truyền thuyết mới về các anh hùng về các vị thần hoặc về ma quỷ.Thế giới ngày càng tiến bộ con người tạo ra nhiều thứ mới lạ mà quên dần đi các truyền thuyết,họ lưu trữ lại chỉ bằng chữ viết mà không quan tâm đến nó.Không ai biết rằng họ đang sống chung với một thế lực mà họ tưởng chỉ ở trong truyền thuyết mới có,thế lực đấy không như họ thế lực này tồn tại không quên đi những truyền thuyết của mình,không yếu ớt và chỉ biết dựa dẫm vào vũ khí như họ.Thế lực này mạnh hơn họ thông minh ,tồn tại lâu hơn họ,đi lên dựa vào sức mạnh của bản thân,thật ra mà nói cũng có nhiều người tự dựa vào bản thân mình nhưng thực chất là họ không có chỗ dựa nào khác ngoài bản thân họ mà thôi,họ ít khi họ chỉ nghĩ đến mình nghĩ rằng ai cũng như họ mô hình chung đang làm thay đổi cái bản chất thực sự mà chúa tạo ra cho họ để họ quyết định cuộc sống mình.Vampire sinh vật chỉ có trong truyền thuyết chính là thế lực mạnh mẽ nhất tồn tại trong thế giới,nhưng vì thay đổi của con người đã khiến họ mạnh mẽ hơn,nhưng sau cùng một số vampire sau khi tiếp xúc với con người đã bị ảnh hưởng bởi tính xấu nhưng phần lớn họ ở đây gây dựng chính trị thế lực của vampire trên thế giới một cách bí mật.Các vampire còn lại ở lãnh địa vampire giữ nguyên vị trí của mình bảo vệ truyền thuyết duy nhất của họ và truyền thuyết này chỉ có những vampire cao quý lớn tuổi nhất mới biết được cái truyền thuyết đó có thật hay không,nhưng không một ai trong họ tiết lộ về sự thật này cả.Những vampire cao tuổi nhất chỉ ở đây và lưu truyền cái bí mật ấy cho những vampire cao quý thuần chủng liền kề họ âm thầm canh giữ bí mật này vậy truyền thuyết đó là gì?

Truyện thuyết trước đây ở một nơi trên trái đất một đứa bé đã được sinh ra từ một tảng băng đỏ kì lạ,đứa bé sinh ra mang trên người một đôi cánh đen,mắt xanh,loài người phát hiện ra đứa bé .Đứa bé sinh ra mang trên mình rất nhiều năng lực đặc biệt và đặc biệt đồng tử của cô có thể biến thành màu đỏ khi nhìn thấy máu khiến cho con người đã coi đứa bé như loài quỷ dữ xa lánh đuổi đánh đứa bé không thương tiếc.Đứa bé mất lòng tin vào con người đã lang thang khắp nơi hi vọng tìm được đồng loại,đứa bé đó làm bạn với muôn thú tin tưởng mọi thứ trừ con người.Đứa bé lang thang khắp nơi đụng độ phải quỷ vương,đánh nhau và đã diệt được quỷ vương nhờ mưu mẹo và những năng lực đặc biệt của mình,hấp thụ hết toàn bộ sức mạnh phép thuật của loài quỷ.Đứa bé dùng phép thuật tạo ra giống loài giống mình nhưng vì có kí quỷ nên những thành viên mới do nó tạo ra đều khát máu người,thừa hưởng những ưu điểm và khác biệt của nó,nhưng tuyệt nhiên lại không có cánh và không thể mạnh bằng nó.Đứa bé đã tạo ra giống loài mới bằng chính máu của mình.Thời gian quy đi nó sống đã sống rất lâu vì năng lực bất tử và vẻ đẹp bất diệt của loài quỷ ở trong nó và giống loài do nó tạo ra cũng vậy,buồn chán nó quyết định sẽ chìm vào giấc ngủ một thời gian đến khi thế giới thay đổi và có nhiều trò vui cho nó chơi,gống loài được nó tạo ra không phải gì xa lạ đó chính là dòng tộc vampire.Những vampire được tạo trực tiếp từ máu nó là những vampire thuần chủng cao quý,sau này một số vampire khác ra đời từ máu dòng thuần chủng đầu tiên tạo ra nhờ sức mạnh của mình đã tạo ra các vampire tương tự nhưng sức mạnh chỉ bằng một nửa dòng thuần chủng.Tương tự như vậy các cấp

vampire ra đời và có tất cả năm cấp bậc vampire hai cấp cuối là các vampire bị biến đổi từ con người và từ đó bị thoái hóa đi.

Truyền thuyết đó lưu truyền rất lâu trong xã hội vampire nhưng tuyệt nhiên không ai biết nó bắt nguồn từ đâu và chỉ những vampire lớn tuổi nhất mới biết. Truyền thuyết sẽ được mở ra vào thời điểm này thời gian đang đếm ngược và một sinh vật sẽ bước ra từ đó sẽ cho cả thế giới biết đến sự tồn tại của nó và chứng minh sự thật.

2. Chương 2

Tập 2 : Truyền thuyết trở lại

Đêm nay là một đêm trăng tròn đặc biệt hơn tại lãnh địa ánh trăng không sáng bạc mà thay vào đó là một màu đỏ chết chóc. Toàn bộ lãnh địa yên tĩnh một cách kì lạ ,khắp vùng rìa lãnh địa quân đội canh giữ bỗng tăng lên gấp 5 lần đứng nghiêm trang uy nghiêm không nhúc nhích và không có lấy một tiếng thở nhẹ,họ đứng yên như những pho tượng. Tại trung tâm lãnh địa các vampire thuần chủng cao tuổi nhất đứng đầu mỗi dòng họ đang tập hợp tại đây ngay ngắn xếp hàng,có tổng cộng mười dòng thuần chủng cao quý đó là dòng họ: Vannell, Rimlen, Romen, Solyo, Malona, Grena, Tinares,Kalimo,Wiza. Ở đây hiện h có 12 người tập chung ở đây mỗi dòng họ chỉ có một người duy nhất nhưng lại có 12 người và hai người dư ra đó là 2 cô gái đẹp lạnh lùng,kiêu ngạo,và cả 10 người đứng đầu các dòng họ kia chỉ có thể kính cẩn đứng sau vậy hai cô là ai.Một cô gái tóc đen mắt vàng còn một cô gái tóc vàng mắt đen đứng cạnh nhau đầy tương phản về vẻ đẹp nhưng lại tuyệt giống nhau từng chi tiết về biểu hiện.Cô gái tóc vàng giọng nói lạnh băng uy nghiêm khiến người khác phải ngẹt thở khi nghe thấy quay lại lên tiếng :

- Tất cả chú ý,đêm nay là một đêm đặc biệt người sẽ quay lại với chúng ta sau giấc ngủ dài mặt trăng đỏ đã báo hiệu điều đó,trăng đã lên tới đỉnh chung ta bắt đầu cầu nguyện và đón chào người trở về.

10 người đứng đầu các gia tộc đồng thanh uy nghiêm kính cẩn đáp trả:

- Vâng !Sự trở lại của người đó là vinh dự và là vinh quang cho chúng thần,xin thề nguyện trung thành.

Cô gái nghe xong lời thề nguyện của 10 gia tộc quay đầu lại nói gì đó với cô gái bên cạnh,rồi hai người uy nghiêm ánh mắt hướng về phía trước nhìn xa xăm miệng bắt đầu khấn.Các gia tộc nhanh chóng hưởng ứng theo bắt đầu khấn theo:

- Hồi cánh cửa ngàn năm,cánh cửa bí mật của thế giới đường dẫn chúng ta tới bên người hãy mau xuất hiện nghe lời đưa chúng ta đến gặp người đón chào sự trở lại của người,đấng vị đại linh thiêng của dòng tộc vampire.

“Ầm ,ầm,ầm”

Lời khấn vừa kết thúc ,mặt đất rung chuyển dữ dội ,ánh trăng đỏ sáng chói rực rỡ bao trùm lấy mọi vật trong lãnh địa ,một cánh cửa lớn từ dưới phía dưới chân họ chẻ đôi mặt đất nhô lên.Cách cửa lớn bằng vàng và nạm rất nhiều đá quý trạm trổ tinh xảo trang trọng nhưng có vẻ bụi bặm vì đã tồn tại từ rất lâu.Chính giữa cửa là một tảng băng tròn màu đỏ tỏa khí lạnh bức người, trước cửa là một cột đá phía trên có một chậu đá .Hai cô gái bắt đầu di chuyển đằng sau là 10 thuần chủng cao quý lớn tuổi nhất đi theo,dừng lại trước cột đá trước cửa hai cô gái nhẹ nhàng đưa một ngón tay mình lên dùng nanh cắn vào một dòng máu chảy ra đưa ngón tay chảy máu vào chậu đá trên cột nhỏ khoảng 10 giọt máu xuống lần lượt 10 người theo sau cũng làm tương tự.Một lúc sau tất cả 12 người đều thực hiện xong việc nhỏ máu xong vô chậu đá,lập tức cột đá mang theo chậu đá chìm xuống đất nhường đường cho họ tiến về cánh cửa,hai cô gái đi đầu đặt tay lên tảng băng đỏ trước cửa hô lớn:

- Hồi cánh cửa vĩ đại hãy mở ra,chúng ta là những bề tôi trung thành của người mà người đang bảo vệ.

Một luồng ánh sáng lóe lên chiếu rọi vô thân thể hai cô gái rồi tắt vụt đi.

” Cạch, cạch ”

Cánh cửa từ từ mở ra, trước mặt họ giờ là một lối đi sâu hút đen tối tựa như không có đáy hướng thẳng xuống lòng đất. Hai cô gái từ từ tiến vào 10 người kia theo sau di chuyển vào trong cánh cửa. Khi toàn bộ họ đã qua cánh cửa bỗng khép lại, không may mắn hay sợ hãi họ bắt đầu cuộc hành trình hướng về đáy của đường hầm nơi người mà họ tôn kính đang ngủ yên. Bước đi nhanh họ lại trước một cánh cửa khác cánh cửa này lớn hơn cánh cửa ban nãy và không như cánh cửa ban nãy nó làm hoàn toàn bằng loại băng màu đỏ họa tiết cổ quái khí lạnh thấu xương, uy mãnh, đầy đe dọa và chứa rất nhiều tử khí làm cho 10 người thuần chủng kia cũng phải run lên, chỉ có hai cô gái là không run. Nhanh chóng hai cô gái lại lên tiếng:

- Cánh cửa bảo vệ vật chất đã bảo vệ người chúng tôi những bề tôi trung thành đến đây xin bước vô chào mừng sự trở lại của người.

Như lần trước cánh cửa bật mở, đoàn người tiến vào hai cô gái vẫn đi đầu, đập vào mắt họ bây giờ là căn phòng họ vừa bước vô uy nghiêm tráng lệ tất cả đồ vật ở đây đều làm bằng vàng nguyên chất, 10 cây cột bằng băng đỏ xung quanh trạm khác những hình thù cổ quái bằng vàng là cột trụ cho căn phòng, khiến căn phòng lạnh lẽo đáng sợ, họ nghĩ:

- Chắc hẳn người đó rất lạnh lùng tàn nhẫn và đáng sợ.

Rảo bước tiến về trung tâm căn phòng một chiếc linh cữu bằng đỏ nằm riêng lẻ ở đây, uy nghiêm, kiêu ngạo, lạnh khí bức người. Nhanh chóng 12 người tản ra đứng xung quanh chiếc linh cữu bắt đầu đọc một câu khấn khác:

- Hỡi đáng cao quý người đã ban cho chúng tôi sự sống, nơi ở, sức mạnh người đã chìm vào giấc ngủ rất lâu rồi, hôm nay tại đây chúng tôi những bề tôi trung thành của người tới đây chứng kiến sự thức tỉnh của người chấn hưng phát triển dân tộc người đã tạo ra. Xin người tỉnh dậy.

Trần căn phòng tại nơi đặt linh cữu bỗng mở ra ánh trắng giờ đã lên tới đỉnh chiếu rọi lên chiếc linh cữu bằng đỏ, khiến nó lấp lánh chói chói. Mọi vật dường như bất động, 12 người bọ họ chăm chú ngay ngắn cung kính nhìn về phía linh cữu ánh mắt hồi hộp chờ đợi.

“Cạch cạch cạch”

Nắp linh cữu bắt đầu rung lên, dịch chuyển từ từ, toàn bộ mọi người lập tức quỳ xuống chỉ riêng hai cô gái không quỳ ánh mắt chờ đợi nhìn linh cữu bằng đỏ bắt đầu rung lên.

” Rầm ”

Nắp linh cữu bật tung ra bay thẳng vào vách tường vỡ tan, như họ được biết loại băng này đỏ này rất cứng hơn cả kim cương nhưng lại vỡ tan ra như vậy khi đập vào vách tường vàng là không thể chỉ có thể tường vàng bị sập nhưng hiển nhiên băng lại vỡ vậy chỉ có thể nói rằng “Băng đã vỡ vụn trước khi va vào tường chỉ là do sự việc xảy ra quá nhanh nên băng chưa kịp biến dạng, người nằm trong hẳn rất mạnh”.

“Bụp”

Một cánh tay nhỏ nhắn trắng muốt thon thả từ trong linh cữu thò ra chụp lấy thành linh cữu. Cô tỉnh dậy vì đã ngủ khá lâu nên giờ đầu óc cô hơi mơ màng, nhanh chóng cô chống tay ngồi dậy, nhìn xung quanh cô nhanh chóng phục hồi phong độ trước đây, khuôn mặt đẹp tựa thần tiên, đôi môi đỏ căng mọng, đôi mắt đẹp tựa như biển cả sâu thẳm, bình yên và dữ dội, mày liễu thanh tú, làn da trắng muốt, lạnh lùng vô cảm, kiêu ngạo, uy nghiêm, quyền rũ và bí ẩn. 10 vampire thuần chủng xứng xử bất động nín thở khi thấy diện mạo cô, trước giờ họ luôn nghĩ người ban cho họ sự sống sức mạnh là đàn ông, nhưng giờ lại là một cô gái với vẻ đẹp bức người, họ được tạo ra từ người này tuyệt nhiên đúng thật họ thừa hưởng vẻ đẹp rạng ngời, uy nghiêm kia của cô. Hai cô gái bắt đầu di chuyển tới trước mặt cô mặc cho sự xứng xử của 10 vampire thuần chủng, quỳ xuống trước mặt cô cung kính nhưng vẫn toát lên sự kiêu ngạo uy nghiêm nói:

- Chúng thần những bề tôi trung thành của người, xin chào mừng người trở lại sau giấc ngủ dài.

Cô cúi người nhìn hai cô nàng trước mặt mình vẻ đẹp rạng ngời khi chất kiêu ngạo lạnh lùng có 2 phần giống cô bất giác mỉm cười nói:

- Đã khá lâu rồi nhỉ, rất vui gặp lại hai người ta đã ngủ khá lâu nhỉ các người vẫn vậy từ lúc ta tạo ra đúng không nào.

- Chúng thần đã để người chê cười.Hai cô gái đồng thanh.
 - Xin thỉnh an người rất vinh dự khi được diện kiến dung nhan của người.Một âm thanh cung kính hô to cắt ngang cuộc nói chuyện của cô.Cô ngước lên nhìn quanh là 10 vampire này giờ bất động đã tỉnh lại lên tiếng cắt đứt cuộc nói chuyện của cô với hai cận vệ thân tín khó chịu cô nói thanh âm uy nghiêm lạnh lẽo:
 - Các người thật kiêu nhả dám thần nhiên phá hoại cuộc đàm thoại của ta và hai cận vệ của mình.
 - Chúng thần không giám xin người thứ lỗi chúng thần là vô ý.Hoảng sợ 10 người cùng nói.
 - Thôi ta không trách các người im lặng và chờ ta nói chuyện với hai cận vệ của mình.Cô nói.
- Quay qua nhìn hai cận vệ của mình,cô nói:
- Các người vất vả rồi thế giới này đã thay đổi nhiều,các người hiểu ý ta chứ.
 - Chúng thần hiểu mọi việc đã được sắp xếp theo ý người mời người theo chúng thần rời khỏi nơi này lên mặt đất.Chúng thần sắp chịu không nổi.Hai cô gái nói sắc mặt đã hơi tái đi.
- 10 người kia thấy khuôn mặt tái đi của hai cô gái thì mới nhận ra khuôn mặt mình cũng đã tái nhợt,khắp cơ thể đang đau nhức lên.Cô nhìn hai thân cận mình nói:
- Ta quên nơi này các người tuyệt không thể chịu được ,đi thôi.

Hai cận vệ dường như chỉ chờ vậy đứng lên tới cạnh cô đỡ cô ra khỏi linh cữu,cô mang trên người một bộ quần áo gọn nhẹ quần cũ đã hơi ố màu,chiếc áo trắng tinh.Đám người kia cũng nhanh đứng dậy theo chân cô và hai cận vệ nhanh chóng rời khỏi nơi đây.Sở dĩ họ như vậy vì loại băng đỏ kia chỉ có cô mới có thể sống trong nó tuyệt nhiên các vampire không thể sống được và chỉ có dòng thuần chủng mới có thể chịu đựng và cầm cự được khoảng hơn 2 tiếng khi đã tiếp xúc với loại băng này.Nhanh chóng đoàn người ra khỏi căn phòng cơn đau càng lúc càng dữ dội thúc họ phải nhanh chóng rời khỏi đây.

3. Chương 3

Tập 3: Tối thế giới con người.

Rời khỏi lăng mộ hoàng gia bí mật của lãnh địa xây dựng cho riêng cô,cánh cửa nhanh chóng chìm xuống dưới lòng đất.Đoàn vampire thuần chủng đi sau cô và hai cận vệ thân tín thì đi trước dẫn đường,cô đã lâu không tiếp xúc với khi mặt đất nên hơi khó chịu,đi theo hai cận vệ của mình cô và đoàn vampire theo sau tiến về ngôi nhà lớn nhất nằm trong lãnh địa.Bước vô căn nhà nó thật không khác nơi cô đã ngủ suốt mấy nghìn năm là mấy,chỉ là chất liệu là khác thôi.Nhanh chóng hai cận vệ đưa cô tới một chiếc ghế lớn làm bằng băng đỏ giữa phòng khách cô vui vẻ ngồi vào vị trí của mình.Xung quanh chỗ cô là 12 chiếc ghế khác ngăn cách bởi một bàn cẩm thạch lớn.Cô lúc này mới lên tiếng:

- Các người ngồi vô đi ta không thích các người trịnh trọng quá vậy?
 - Chúng thần tuân theo ý người.Đồng thanh nói.
- 12 người nhanh chóng an vị trên ghế mình,hai cận vệ của cô hiển nhiên ngồi cạnh sát cô ở hai bên còn 10 người còn lại ngồi phái dưới.Vampire thuần chủng nhà Royal lên tiếng(Chú ý nha họ này cũng là một trong 10 họ do lỗi xảy ra nên trong quá trình úp lên đã bị mất):
- Người đã tỉnh vậy chúng thần có thể tổ chức một bữa tiệc lớn công bố với toàn bộ xã hội vampire sự tồn tại của ngài được không thưa ngài?
 - Không được ta chưa muốn tất cả biết sự tồn tại của ta,ta sẽ ra xã hội con người một thời gian tìm hiểu sự tình của các vampire trong xã hội loài người rồi sẽ quyết định sau,với lại ta vẫn chưa thấy có gì vui vẻ để ở lại đây lâu mà giới thiệu cả.Cô lạnh giọng nói.
 - Vậy ngài định làm gì?10 vampire thuần chủng đồng thanh nói.

- Ta đã dặn hai hầu cận của mình trước khi đi vào giấc ngủ một số việc sẽ làm rồi, nếu nơi này không có gì vui lôi kéo ta ở lại thì khoảng 1 năm nữa ngao du thế giới con người ta sẽ quay về giấc ngủ của mình. Các người đã làm xong mọi việc ta dặn chưa? Nàng trả lời đám người rồi quay hai cô gái cận vệ của mình hỏi.
- Chúng thần đã làm theo đúng theo ý người rồi, chúng thần đã tạo xong vỏ bọc thế giới loài người cho người, người sẽ nhanh chóng xuất hiện trên đỉnh cao của loài người, chúng thần đã chiếm toàn bộ thị trường kinh tế thế giới theo ý người.
- Tốt chúng ta sẽ khởi hành vào thế giới loài người trong đêm nay, và các người nhanh chóng tìm mua tất cả các loại sách thuộc mọi lĩnh vực trên thế giới mang hết đến cho ta .
- Vậy người đi sao để chúng thần ở lại sao? Đám vampire này giới im lặng nghe cuộc đối thoại của nàng và hai cận vệ lên tiếng.
- Ta không bỏ các người ta chỉ rời nơi này một thời gian ,nếu nơi này có chuyện gì ta lập tức quay về các người yên tâm.
- Vâng xin tuân theo ý người.

Cô đứng dậy rời khỏi căn nhà theo sau là hai cận vệ bước lên chiếc xe chờ sẵn trước cửa nhanh chóng họ tiến về thế giới con người.

4. Chương 4

Tập 4: Tiến vào thế giới con người làm quen nào?

Chiếc xe đen bóng nhoáng, họa tiết toát lên vẻ quý dị cao quý bon bon chạy trên con đường vô thành vô trung tâm kinh tế Mĩ lãnh địa được xây dựng ở một thung lũng bí mật ,cách biệt với thế giới bên ngoài chỉ có một con đường duy nhất ra ngoài. Con đường luôn được trùng tu được canh giữ bởi một đội quân vampire quý tộc, cô ngồi trên ghế sau xe cùng hai hầu cận thân tín và tên tài xế ngồi băng ghế trước đang điều khiển chiếc xe, hai băng ghế được ngăn cách bởi một màn chắn cách âm. Cô ung dung uy nghiêm quý phái nhìn hai hầu cận thanh âm lạnh lẽo có chút nhớ thương nói:

- Hai người đã chờ ta lâu lắm phải không Rosa, Lisa.
- Không chúng thần không giám thưa chủ nhân, đó là nhiệm vụ của chúng thần mà. Hai nhỏ đồng thanh.
- Không cần phải kính trọng quá vậy, vô thế giới con người các người sẽ là bạn của ta hãy gọi ta là Sara. Nghiêng đầu cô nói giọng nói hiền hòa.
- Vâng! Chúng thần tuân lệnh thưa chủ nhân. Hai cô gái cung kính cúi đầu tay đưa chéo lên vai.
- Các người không nghe ta mới nói gì sao đừng kêu ta là chủ nhân. Nghiêm giọng cô nói.
- Vâng! Thưa chủ... Sara tiểu thư. Hai nhỏ ngập ngừng.
- Tốt từ nay cứ gọi vậy nhưng chỉ khi chỉ có ta với hai người còn lại chỉ gọi Sara thôi được chứ. Cô trù mến nói hai nhỏ này đã theo cô rất lâu rồi, họ là những người đặc biệt có khả năng không già đi như cô, còn những người sau tuyệt nhiên đều bị già đi theo năm tháng chỉ tuyệt nhiên không chết thôi.
- Vâng thưa Sara tiểu thư. Rosa và Lisa đồng thanh.

Không khí trong xe chìm xuống chiếc xe vẫn tiếp tục lăn bánh xe tiếp tục hướng về kinh đô kinh tế lớn nhất ở Mĩ. Cô khẽ nhắm mắt lại cô đã ngủ rất lâu rồi nhưng cô vẫn rất buồn ngủ nha cô uể oải nói:

- Ta hơi mệt ta chớp mắt một lát khi nào tới nơi hãy đánh thức ta.
- Vâng chúng thần tuân lệnh.

Rồi cô chìm vào giấc ngủ mi mắt nhắm lại khuôn mặt lạnh băng biến đổi thành một khuôn mặt trẻ con ngây thơ dễ thương tuyệt nhiên vẫn quyến rũ cao quý, mi cong vút, đôi môi đỏ căng mọng hơi mấp máy. Rosa và Lisa chỉ im lặng ngắm cô, họ biết cô là thế đẹp mỹ lệ lạnh lùng nhưng tuyệt rất tình cảm luôn quan tâm đến

họ. Chính họ cũng biết vẻ đẹp thuần túy cao quý của vampire đều do cô tạo ra họ từ máu mình mô hình chung vẻ đẹp của vampire là do từ cô mà ra, lặng im nhìn cô ngắm nhìn vẻ đẹp cao quý mà họ rất nhớ.

Sáng hôm sau, 11.am

Chiếc xe trở cô, Rosa và Lisa đã vô tới kinh đô kinh tế lớn nhất của con người tiến về ngôi nhà lớn to nhất nằm trong thành phố nổi bật với màu vàng lấp lánh ánh đỏ của những viên rubi đỏ trang trí. Washington District of Columbia đúng là nó rất lớn xa hoa và tráng lệ, Rosa và Lisa ngồi bên trong xe đánh thức cô dậy để cô có thể biết được thế giới con người sau 10000 năm ngủ trong linh cữu băng đỏ của mình dưới khu lăng mộ hoàng gia bí mật. Rosa và Lisa lay lay người cô:

- Sara tiểu thư chúng ta đã sắp tới rồi người dậy chưa, ngài nên xem mọi thứ của con người trước khi đến nơi đó.

Cô nghe tiếng gọi và lay lay người mình của Rosa và Lisa thì mắt bắt đầu nhấp nháy mở lớn tỉnh dậy. Cô đưa tay lên dụi dụi mắt cô vẫn còn buồn ngủ nha, động tác cô làm thật trẻ con khiến Rosa và Lisa đờ người một lúc vì sự ngây thơ trong hành động của cô, cô nhìn hai người hành động kì lạ nói:

- Ta dậy rồi, có chuyện gì sao nhìn ta ghê vậy. Cô đùa vui nhưng khuôn mặt đã khôi phục lại dáng vẻ lạnh băng vốn có.

- À không ...không có gì chúng thần chỉ là muốn người ngắm thế giới loài người đã phát triển đến mức nào trong thời gian người ngủ trong lăng mộ trước khi về đến nơi thôi. Hai nhỏ sức tỉnh lúng túng nói.

- Vậy sao? Cô nói rồi quay ra cửa kính bật chế độ trong suốt nhìn bên ngoài.

Nhìn bên ngoài thật là rất phát triển nha cô có khả năng nhìn thấy một phần tương lai nhưng mà phát triển đến mức này thì cô không ngờ, khắp nơi xe cộ, các bảng điện tử nhấp nháy hiện chữ hình ảnh, di động máy tính đầy ắp gọi điện chất qua mạng thật phong phú. Cô mỉm cười thích thú nhìn thế giới bên ngoài, bây giờ đang là buổi trưa nắng đã bắt đầu gắt, nhưng tuyệt không ảnh hưởng đến cô nha. Con người vẽ ra truyền thuyết sợ nắng và sợ thánh giá cọc gỗ của vampire nhưng tuyệt nhiên điều đó là không có thật không giết được họ. Thứ duy nhất diệt được họ là "tình yêu" nói vậy không có nghĩa yêu là chết, chỉ là tình yêu một khi bị phản bội thì hầu hết họ đều tự vẫn hóa thành cát bụi. Vì vậy tình yêu đối với họ rất nguy hiểm vì tình yêu sẽ khiến họ đau đớn mà kết thúc cuộc đời của chính mình. Chiếc xe dừng lại trước ngôi một cánh cửa lớn có khoảng 200 vệ sĩ đang đứng trước cửa kính chắn là các vampire quý tộc, cô dễ dàng nhận ra chân tướng của họ. Tên tài xế nhanh chóng bước xuống xe mở cửa xe cho các cô. Rosa và Lisa ra trước đứng bên cánh cửa đưa tay ra trước cửa chờ cô, cô nhanh chóng hiểu đặt bàn tay mình vào tay hai tay của Rosa và Lisa đứng hai bên cửa xe bước ra ngoài. Đám vệ sĩ chết cứng nhìn thấy cô thay vì chỉ đưa tay lên bắt chéo qua vai cúi đầu Rosa và Lisa bắt họ quỳ hẳn xuống đất. Cô bước ra một vẻ đẹp rạng rỡ sáng hơn cả mặt trời, lạnh lẽo như băng, cao quý, uy nghiêm, kiêu ngạo hơn tất cả thấy mọi thứ kiến thức đám vệ sĩ ngây ngất khi thấy rầm rập làm theo lệnh mà không ngại ngần. Cô nhìn đám vệ sĩ nói :

- Đứng dậy đi, đi vô trong thôi Rosa, Lisa.

- Vâng thưa Tiểu thư Sara. Hai nhỏ lập tức đáp lại đưa cô vào trong.

Đập vào mắt cô bây giờ là một căn biệt thự rộng lớn bố trí theo kiểu cổ pha hiện đại giống như căn nhà đầu tiên cô vào ở lãnh địa khi thức tỉnh rồi nơi đó. Nhanh chóng Rosa và Lisa đưa cô tới căn phòng của mình, căn phòng kì lạ không có người nào canh gác bảo vệ bên ngoài, nhanh chóng cô nhận ra căn phòng đặc biệt của mình xây dựng bằng nguyên liệu Băng đỏ như ở nơi hầm mộ hoàng gia. Loại băng này rất nguy hiểm với vampire nhưng lại là thứ chỉ duy nhất cô không sao vì cô sinh ra trong nó tuy nói cô là người tạo ra vampire nhưng cô lại mạnh hơn không kì bất cứ thứ gì tình yêu đối với cô chưa từng có nên tuyệt nhiên cô chẳng sợ gì. Các vampire cấp trên có thể diệt cấp dưới nhưng tuyệt cô là cao nhất không gì bằng cô, bước vào căn phòng của mình trong phòng trang trí lộng lẫy uy nghiêm trang trọng đúng ý cô và một chiếc giường như linh cữu của cô trong phòng là một tủ quần áo sang trọng, đầy đủ và một chiếc bàn nhỏ. Trong phòng dưới đất và trên bàn la liệt những quyển sách tập trung trên khắp thế giới trí thức loài người cô mỉm cười với Rosa và Lisa họ đã chuẩn bị mọi thứ cô yêu cầu hôm qua nói:

- Tốt lắm các người ra ngoài đi ở đây không tốt cho các người đâu?

- Vâng chúng thần cáo lui người cứ từ từ đọc.

Rosa và Lisa rời căn phòng cô đóng cửa lại nhanh chóng nhảy vô chồng sách dỡ ra đọc,mỉm cười:

- Nhanh thôi,ta nạp xong kiến thức mới ta chính thức gai nhập xã hội loài người.

T/g: Đón đọc tập sau ha trích tập sau:

- Những thứ này chẳng có gì là khó cả,đơn giản quá ta chỉ cần 1 năm để tốt nghiệp tất cả các trường đại học danh tiếng thôi.Cô nói.

- Vậy nhưng cấp bằng học của người thì sao?Rosa nói.

- Các người cứ tạo một giấy bệnh trong 15 năm qua cho ta,ta ắt tự biết làm.Cô nói.

- Vâng người thật thầu đáo,chúng thần kém cỏi không nghĩ ra.Lisa nói.

- Không phải thế đừng tự chê mình nữa các người ra ngoài đi.Cô nói.

- Vâng chúng thần cáo lui.Rosa và Lisa đồng thanh nói.

5. Chương 5

Tập 5: Bước vô giới showbit

Nhảy vào số sách khổng lồ đang bay la liệt trong phòng,cô đọc sách với tốc độ điện set giải quyết xong đồng sách chỉ mất 1h đồng hồ.Cô vút đồng sách qua một bên,hướng ra cửa nói :

- Hai người có ngoài đó không Rosa,Lisa.

Cánh cửa phòng bật mở Rosa và Lisa từ ngoài bước vô cung kính cúi đầu,chào cô nói:

- Người gọi chúng thần có gì sai bảo?

- Ta đọc xong rồi, tất cả chỉ có vậy thôi sao? Cô chỉ tay vào đồng sách đang nằm la liệt trong phòng nói.

- Thưa chưa phải tất cả ,chỉ là cơ bản thôi ạ.Rosa đáp lời.

- Vậy chuyển hết tới đây cho ta.Cô lạnh giọng uy nghiêm nói.

- Nhưng rất nhiều căn phòng không chứa đủ.Lisa vội nói.

- Vậy tìm nơi nào rộng chuyển vô ta cần tất cả tri thức loài người trong thời gian qua.Cô nói.

- Vậy chúng thần xin phép lui ra ngoài thực hiện.Rosa và Lisa đồng thanh.

- Đi đi.Cô lạnh giọng.

Hai nhỏ lui ra ngoài, một lát sau quay lại thông báo đã làm xong.Cô đi theo hai nhỏ đến phòng sách, căn phòng rất lớn với 3 tầng sách dày đặc như mạng lưới.Nhanh chóng cô lướt qua tất cả các tầng với trí thông minh của mình cô đọc hết tất cả chỉ mất 5h, đọc xong cô quay qua hai nhỏ đang đứng sau há hốc kinh ngạc về tốc độ đọc của cô từ lúc vô phòng đến h nói:

- Ngạc nhiên đủ chưa.

- Ồ ko xin người thứ lỗi.Hai nhỏ sực tỉnh nói

- Những thứ này chẳng có gì là khó cả,đơn giản quá ta chỉ cần 1 năm để tốt nghiệp tất cả các trường đại học danh tiếng thôi.Cô nói.

- Vậy nhưng cấp bằng học của người thì sao?Rosa nói.

- Các người cứ tạo một giấy bệnh trong 15 năm qua cho ta,ta ắt tự biết làm.Cô nói.

- Vâng người thật thầu đáo,chúng thần kém cỏi không nghĩ ra.Lisa nói.

- Không phải thế đừng tự chê mình nữa các người ra ngoài đi.Cô nói.

- Vâng chúng thần cáo lui. Rosa và Lisa đồng thanh nói.

Ở lại một mình trong phòng cô lại bắt đầu tự nhăm lại kiến thức rồi ngủ luôn trên chiếc bàn duy nhất trong phòng.

Sáng hôm sau, cô tỉnh dậy cô đang ở trên giường của mình cô hiểu hai nhỏ đã đưa cô về phòng, mỉm cười cô vô nhà tắm vsen, thay quần áo tắm rửa rồi đi ra, cô mang một bộ quần áo trẻ trung quần Jean ngắn đến đầu gối, một chiếc áo vàng họa tiết không cầu kì điểm thêm một số hạt băng đỏ. (Có ai biết vì sao đồ nào của cô cũng làm từ băng đỏ không? Ai biết trả lời đúng mình sẽ úp tiếp thêm tập 1 tập nữa, ngoài hai tập đã hứa) Bước ra ngoài Rosa và Lisa đã chờ sẵn dẫn cô đi ăn sáng cũng đã rất lâu cô không tiếp xúc với thức ăn con người, đi vào một căn phòng không lớn nhất nhưng bày trí ấm áp giữa là một cái bàn vàng. Trên bàn rất nhiều thức ăn đang được bày biện ngay ngắn nghi ngút khói, xung quanh là 13 chiếc ghế và đương nhiên có một chiếc ghế đặc biệt riêng cho cô. Ngồi xuống cô bắt đầu cùng hai nhỏ thưởng thức bữa ăn của con người, kì thực vampire không chỉ hút máu người mới sống được chỉ là hút máu thì họ mạnh hơn và thoải mái hơn thôi. Ăn nhanh xong cô lên tiếng:

- Mọi thư xong chưa?

- Xong rồi thưa Sara tiểu thư. Hai nhỏ đồng thanh đáp.

- Tốt vậy hôm nay bắt đầu luôn đi. Cô nói.

- Vâng theo ý người, nhưng người phải làm một bài kiểm tra ở thế giới này tổng hợp cả ba cấp đã bỏ qua. Rosa nói.

- Được thôi, đi. Thần nhiên không chút lo lắng cô nói.

Rosa và Lisa đưa cô tới một tới một văn phòng chính thủ hoàn thành mọi kiểm tra chỉ mất có 10 phút mọi thứ đâu vào đấy. Do số IQ cô dùng phép kiến máy chỉ đo tới chỉ số IQ cao nhất có thể của con người. Xong xuôi cô chào tạm biệt Rosa và Lisa đi luôn du học khắp nơi trên thế giới và dĩ nhiên mọi thứ ở những nơi đó được chuẩn bị hết rồi theo ý cô.

Tập 5: Bước vô giới showbit (TT)

1 năm sau, một chiếc máy bay trực thăng đặc biệt mạ vàng hạ xuống nóc nhà cao nhất ở kinh đô của Mĩ. Cô bước từ máy bay bước xuống Rosa và Lisa đang đứng ở đây chờ cô, cô vận một bộ váy đen điểm vài họa tiết dát lên bằng băng đỏ, tô đậm thêm nét đẹp diễm lệ lạnh lùng của cô thật sự rất nổi bật. Phía dưới tào nhà những tiếng hò hét như tai vang lên:

- Chúng em yêu chị Sara.....

- Mãi mãi ủng hộ chị.....

- Yêu chị hơn cả mạng sống của mình.....

- Sara nữ thần của chúng em.....

Vô số tiếng hò hét vang lên, cô đã là một nữ ca sĩ kiêm người mẫu diễn viên hàng đầu thế giới. Cô đã tốt nghiệp hết hơn 100 trường đại học danh tiếng trên thế giới trong vòng chưa tới một năm, với vẻ đẹp thiên thần băng giá và sự thông minh của mình cô đã gia nhập giới showbit và leo lên tới vị trí hiện giới chỉ trong 2 tháng (Chém gió quá hông ta kệ vậy mới vui đúng không mọi người, Các nhân vật đồng thanh: Đúng). Cô đi tới đài truyền hình Mĩ hôm nay cô có một chương trình ca nhạc ở đó, cô vừa bay từ Anh sang mới tha gia một liên phim bên đó xong. Bước đi qua đám fan theo sau cô là Rosa và Lisa, đằng trước là những tên vệ sĩ đang dẹp đường cho họ đi tiến tới chiếc limo dài sang trọng ở xa mà cô chuẩn bị để ngay lúc đáp xuống là tới thẳng luôn đài truyền hình. Bước lên xa chiếc xe nhanh chóng phóng đi tới đài truyền hình tình cảnh bây giờ từng tự lúc cô ở tòa nhà đi xuống, băng qua đám fan hâm mộ tiến vô trong những cái tên tuổi thấy cô chào xã giao, cô gật đầu chào lại. Đang mãi đáp lại lời chào hỏi cô thì một ai đó va trúng cô bật ra té nhào. Đáng ra về lí thuyết người ngã là cô nhưng với sức mạnh và sự cứng như thép đặc biệt của Vampire cô không mấy may di chuyển. Hấn ngừng đầu nhìn cô nói:

- Cô sao dám làm tôi té hả, đồ hôi hám.

- Hôi hám! Cô lạnh giọng đầy sát ý.

6. Chương 6

Tập 6: Gặp gỡ

Hắn ngẩng đầu nhìn cô nói:

- Cô sao dám làm tôi té hả,đồ hôi hám.

- Hôi hám! Cô lạnh giọng đầy sát ý.

Thấy cô sát ý nhìn hắn hai nhố đi sau cô Rosa và Lisa vội chạy lên kéo cô nói:

- Tiểu thư đừng,đây là chốn đông người.Thở thở vào tai cô.

Cô quay qua nhìn Rosa nguôi bớt nói:

- Ta biết rồi!

Rồi cô quay lại nhìn hắn vẫn đang ngồi dưới nói:

- Người không xứng ta thật đã sai lầm,yếu kém thật sai lầm.

Quay người bỏ đi,Rosa và Lisa lập tức theo sau hắn ngồi đơ dưới đất không hiểu cô có nói vậy là ý gì.Hắn nhìn cô nhanh chóng giận dữ lại đứng dậy phúi phúi quần áo ném cho cô một câu nói từ đằng sau:

- Được lắm hãy đợi đấy?

- Tôi sẽ đợi xem anh làm được gì?Cô vẫn bước tiếp không quay đầu lại cũng ném trả lại anh một câu ,giọng đầy khinh rẻ anh.

Cô và anh đã quên mất nơi này không chỉ có cô và anh mà còn nhiều nghệ sĩ khác nữa,họ bất ngờ về thái độ của cô và anh.Đơn giản hồi giờ thấy anh buông tha người va trúng mình dễ như vậy,trừ một số người họ đều biết,còn về phần cô họ bất ngờ hơn vì từ trước đến nay chưa thấy cô đưa tay ra cho ai cả,cô là vậy luôn lạnh đến đáng sợ ,lạnh đến quyền rũ hành động của cô khiến cho họ rất bất ngờ.

Một lát sau ,chương trình ca nhạc sắp bắt đầu trên sân khấu một Mc đang giới thiệu những người tham dự trong chương trình.Cô từ cánh gà nhìn ra ,khán giả rất nhiều tất cả đang hò hét tên cô và ảnh của cô khắp nơi,nhưng cô thật sự bất ngờ hơn ngoài tiếng khán giả của cô một cái tên khác cũng đang được hô lên không kém gì mình.

- Nick em yêu anh....

- Thần tượng của em,ôi tình yêu của em,....

- Nick anh là số một,anh là tất cả.....

- “Nick” hắn là ai sao lại được hâm mộ ngang cô ?Cô suy nghĩ.

Rosa từ đâu chạy vô,thật ra nãy giờ cô ở đây với Lisa thôi còn Rosa sau khi gặp hắn cô đã cứ đi lấy tư liệu về hắn.Cô thấy “Nick” cái tên này rất quen nhưng không tài nào nhớ ra được.Rosa chạy đến bên cô đưa một tập giấy về phía cô nói:

- Tư liệu tiểu thư cần về tên đó ở đây ạ!

- Tốt lắm!Cô cầm lấy xấp tư liệu và khen Rosa một câu.

Rosa rất xung sướng khi được cô kêu, nhưng vì đã sống quá lâu nên mặt cô vẫn không một chút thay đổi lạnh lùng chỉ thua cô kính cẩn đáp:

- Không có gì là bộn phạn của thần thôi.

Rosa nói xong lui về sau cô đứng cùng Lisa.Cô cầm lấy xấp tài liệu đọc qua khẽ nhếch môi nghĩ “Thú vị” . Đúng như nó nghĩ hắn là một vampire thuần chủng thuộc dòng tộc Romen tên đầy đủ là Nick Romen và

hiện đang là thần tượng nam hàng đầu thế giới chỉ thua cô một chút về lượng fan,tất cả mọi thứ của hắn đều thua cô một chút.

7. Chương 7

Tập 7: Đối đầu trên sân khấu

Đêm nhạc bắt đầu diễn ra,Mc trên sân khấu bắt đầu luyện thuyên đủ chuyện,cô thật sự rất ghét cái kiểu luyện thuyên lảm chuyện của Mc nhưng phải nhịn.Kết thúc phần luyện thuyên ,Mc bắt đầu chuyển qua phần giới thiệu.

Cô ngồi trên ghế trong cánh gà bên phải ,anh ở cánh gà bên trái ,cô khó chịu thật phí thời giờ cô rút Iphone ra bấm vài cái rồi dứt tai nghe vô deo lên tai.Những bản nhạc do cô hát vang lên trong tai cô,cô tựa lưng vào ghế thư giãn cảm thụ âm nhạc.Khuôn mặt sắc lạnh trở nên hiền hòa thanh thoát cô chìm trong giai điệu âm nhạc.

Dont cry mah boy

Im gonna leave

Im gonna leave

Dont cry mah boy

Yes i wont cry

Yeah i wont cry

Sau những vấp ngã, anh muốn em nhìn thẳng vào mắt anh

Em sai rồi, đường đời thật trơn mà sao em quá vội

Anh nhớ tóc ngắn, giọng cười thật thà và cá tính

Em khác rồi, đôi mắt ngời giờ là khoảng không chơi vơi.

Chorus:

Ngày em xoay vai về phía trước, chân anh cũng muốn bước, nhưng trong giây phút anh biết anh không giữ được

Tình yêu trong anh nay đem cất, em đâu cho là duy nhất, trong cuộc sống vốn dĩ thiếu nhiều điều chân thật.

lại 1 ngày vội trôi qua

1 lần nữa anh nghĩ về đôi ta

khi em đến và mang đi tất cả cùng niềm tin đã vất vả để tìm kiếm và giờ thì ..?

em đi ko có 1 lý do gì

đốt cháy hết yêu thương thành tàn tro em vẫn còn đắn đo rằng nên lựa chọn anh hay 1 cuộc sống mới để em bớt âu lo

Verse II

Sau những vấp ngã, anh muốn em phải một mình đứng lên

Đã qua rồi, chỉ là đời mong cho em thêm lớn thôi

Những câu nói dối, môi hôn khô nhạt làm mình mất nhau

Em quay về, nhưng anh không cần, chẳng cần một giây phân vân.

Chorus:

Bàn tay em đây sao không giữ, anh luôn tin em chứ? hay cách anh im tiếng thay câu chối từ.

Tình yêu anh trao mong manh quá, thời gian qua em đâu đi xa, sao niềm tin bỗng phút chốc nhạt nhòa phôi pha...

Đôi khi nỗi nhớ em là vô hạn

dù từng dòng cảm xúc trong anh vẫn chưa từng khô cạn

em , đã từng đến rồi đi , đã muốn quên dù nhiều khi , vẫn phải nếm thêm nhiều vị ngọt đắng

lỗi lầm anh trót mang , kỉ niệm đẹp về nhau bỗng dưng biến tan

làm sao anh biết được điều gì là cần thiết

giữa cuộc sống nhiều phân biệt tình yêu và nhiều hơn thế nữa

em tìm về đâu về đâu

khi đôi mắt ko nhìn về nhau

vì có lẽ trong anh tình yêu này đã trôi qua nhanh giới hạn đó quá mong manh để anh nhìn lại , sao em vẫn mãi chìm mãi vào 1 ký ức buồn đâu đây ko tồn tại , em sẽ ra sao vào ngày mai

Anh từ bên cánh gà trai nhìn qua cô,cô đang nghe nhạc nên không phát hiện ,đập vào mắt anh giờ là một thiên thần ngây thơ nhưng cái lần va chạm vừa nãy đã khiến anh tưởng cô là con người,cô đẹp nhưng đối với anh nó là thứ gì đó rẻ mạt.Nhưng anh phải công nhận,cô rất đẹp một nét đẹp khó gặp ở con người,cô có nét đẹp rất giống các vampire,nhưng thật anh chắc rằng cô là con người.Nghĩ lại cú va chạm anh thấy ngỡ ngàng đang lẽ cú va chạm đó thì một con người như cô hẳn phải té ngã chứ ,đằng này thì ngược lại anh mới chính là người té ngã ,và hai cô gái đứng sau lưng của cô anh thật sự thấy họ rất quen.Anh đã nghe qua danh tiếng của cô nhưng lần chạm mặt này thật sự làm anh rất hiếu kì anh đã cử người đi điều tra.Mãi ngắm và đánh giá cô tiếng Mc bên ngoài vang lên gọi ,phần giới thiệu đã xong ,Mc đã gọi đến anh ra biểu diễn. Nghe tên mình anh lập tức lấy lại dáng vẻ cao quý và lạnh lùng chỉnh lại trang phục bước ra sân khấu. Anh mang trên người một bộ quần áo da bó sát cơ thể tăng lên phần quý dị và thân hình vạm vỡ của mình.Các fan nữ bước thấy anh bước ra thì hò hét ầm ĩ xô đẩy nhân viên trật tự mong được đến bên cạnh anh.Anh nhìn các fan chỉ khẽ nhếch môi lên bắt đầu cất tiếng hát,gọng hát trầm ấm bình yên vang lên:

Giọt lệ khẽ rơi ướt bờ môi xinh

Đông đến chia tình mình

Rồi ngày buồn sẽ qua đưa tình yêu đến nơi xa vời

Còn lại kỉ niệm thế thôi.

Nhìn lại phút giây đôi mình bên nhau

Ai ngỡ đâu ngày sau

Tự hỏi lòng thế sao

Trái tim mất cảm giác yêu

Xin lỗi anh không là mưa.

Nước mắt anh rơi chắc không nói nên lời

Chỉ cầu xin em đừng níu kéo

Xóa hết đi em, như chưa từng có bao giờ

Để qua những nơi ta hẹn hò.

Nước mắt anh rơi Chắc không nói nên lời

Chỉ cầu xin em đừng khóc nữa

Hãy nín đi em Xin em quên đón đau này

Đi rồi, xóa tên anh đi người ơi!

Cô trong cánh gà nghe nhạc rút tai nghe ra ,cô muốn xem giọng ca của anh,cũng hay đó chứ ,mỉm cười đầy gian manh .Anh quả thật thú vị rất xứng làm đối thủ cho cô cải thiện thêm giọng hát của mình.Bài hát kết thúc anh vẫy tay tạm biệt các fan rồi bước vào trong cánh gà.Các fan bây giờ mới sực tỉnh sau bài hát của anh vỗ tay hết ầm ỉ.Mc lại bước ra đọc tên cô,cô đứng dậy bước ra ngoài sân khấu vẻ mặt lạnh lùng,cao quý uy nghiêm kiêu ngạo kết hợp với bộ váy đen dát bằng đồ bó lấy cơ thể càng tăng lên phần quyến rũ và kì bí trong cô ,các fan bây giờ quay ngoắt qua hò hét ầm ỉ tên cô,tiếng hét hò ầm ỉ chân động một vùng trời đủ biết cô được hâm mộ hơn anh nhiều.Cô đưa mic lên một nụ cười ảm áp nở trên môi ngay lập tức thu lại giọng hát trong trẻo,thanh tao,vút cao đưa các fan vào bến bờ bình yên,j như cảm nhận được thanh thần.Cô hát một bản nhạc nhẹ nhàng nhưng lại vang vọng lắng đọng như một bản thánh ca,rung động lòng người.

I remember your bare feet down the hallway

I remember your little laugh

Race cars on the kitchen floor

Plastic dinosaurs, I love you to the moon and back

I remember your blue eyes looking into mine like we had our own secret club

I remember you dancing before bed time then jumping on me waking me up

I can still feel you hold my hand

Little man, from even that moment I knew

You fought it hard like an army guy

Remember I leaned in and whispered to you

Chorus:

Come on baby with me

Were gonna fly away from here

You were my best four years

I remember the drive home when the blind hope

Turned to crying and screaming, "Why?"

Flowers piled up in the worst way

No one knows what to say about a beautiful boy who died

And its about to be Halloween

You could be anything you wanted if you were still here

I remember the last day when I kissed your face

I whispered in your ear

Come on baby with me

Were gonna fly away from here

Out of this curtained room in this hospital

Well just disappear

Come on baby with me

Were gonna fly away from here
You were my best four years
What if Im standing in your closet trying to talk to you?
What if I kept the hand me downs you wont grow into?
And what if I really thought some miracle would see us through?
But what if the miracle was even getting one moment with you
Come on baby with me
Were gonna fly away from here
Come on baby with me
Were gonna fly away from here
You were my best four years
I remember your bare feet down the hallway
I love you to the moon and back

Anh cũng như các fan chìm vào giai điệu thần thánh của cô,cảm giác yên bình ấm áp đến lạ thương.Nhưng được một lúc một thanh niên bước vô gọi anh:

- Thừa đáng thuần chủng thần đã tìm hiểu về cô ta rồi ạ.Ngài có muốn nghe.
- Đọc.Anh lạnh lùng nhìn tên thanh niên nói.
- Vâng,cô ta là con của gái của công ty kinh tế đứng đầu thế giới thật ra là con nuôi của họ.Trong vòng chưa tới một năm xuất hiện ,cô ta đã liên tiếp du học trên toàn thế giới tốt nghiệp khoảng hơn 100 trường đại học hàng đầu thế giới,và sau đó bước vô giới showbit trong vòng hai tháng đạt được thành quả như giờ.Còn trước kia cô ta làm gì tất cả đều được giấu kín.Tên thanh niên báo cáo.
- Bị giấu sao,cô ta thật sự là gì nhỉ thú vị thật,còn hai cận vệ của cô ta.Hắn thích thú nhưng khuôn mặt vẫn lạnh hời.
- Hai cô gái đứng sau cô ta thì....thì....thần không nói được.Tên thanh niên ầm ừ.
- Tại sao nói mau.Anh quát.
- Thật sự thần không giám nói nếu người muốn biết hãy hỏi Thuần chủng đứng đầu gia tộc ngài ấy sẽ giải đáp thắc mắc của người.Còn thần thần không nói được nếu nói ra gia tộc thần sẽ chết sạch,xin người hiểu cho.Tên thanh niên run rẩy trả lời.
- Thôi được người ra ngoài đi.Anh nói.

Tên thanh niên lui ra,anh quay qua nhìn cô trên sân khấu bài hát sắp kết thúc anh nghĩ:

- Rốt cuộc cô là ai,hai cô gái cận vệ cô có thân phận gì,sao chỉ có vị đại diện mạnh nhất của dòng tộc mới biết.Tôi nhất định sẽ tìm được thân phận của cô.

Cô vẫn đang hát,nhưng tai cô vẫn nghe rõ mồn một cuộc đối thoại của anh,cô mỉm cười ranh mãnh.Cuộc đối thoại của cô với Rosa và Lisa thật giao tiếp bằng suy nghĩ nên anh đương nhiên không biết được.Điều tra cô ư đừng mơ,kết thúc bài hát các fan tỉnh dậy vỗ tay rầm trời tạm biệt cô đi vô trong cánh gà,Rosa và Lisa đang đứng chờ cô dùng ý nghĩ ra lệnh:

- Rosa , Lisa hai người đi về thánh địa ra lệnh tất cả không được tiết lộ thân phận của ta và hai người,nếu ai trái lệnh lập tức biến mất.Đi đi ta đang có một kế hoạch rất thú vị cho thế giới vampire này.
- Tuân lệnh chúng thần đi ngay.Rosa và Lisa đồng thời trả lời bằng suy nghĩ.

Hai nhỏ lập tức phóng vụt biến mất.Cô ở lại miệng cười thích thú nghĩ về anh.

8. Chương 8

Tập 8: Hợp tác

Đêm nhạc kết thúc cô lần nữa bước ra sân khấu chào các fan, bất giác cô nở một nụ cười hiền hòa vì cô thật sự vui khi được hát. Hấn ta cũng như cô đứng trên sân khấu, khuôn mặt vẫn đanh lạnh, nhìn qua phía cô bất gặp nụ cười tựa thiên thần của cô làm hấn đờ người. Nhạc hội tan hấn, cô bước ra về đang đi bỗng một sức mạnh nắm giữ lấy tay cô, quay đầu lại là anh, anh đang nắm lấy tay cô khuôn mặt vẫn lạnh lùng, cô khẽ nhủ thầm nói:

- Bỏ tay ra, cái đồ.....Xém tí nữa cô lỡ lời kêu hấn là dơ bẩn rồi, nếu câu này bật ra hấn chắc hấn sẽ nghi ngờ.
- Đồ gì cơ. Anh nói khuôn mặt khó chịu.
- Đồ dê cụ, được chưa bỏ tay ra. Cô gằn giọng.
- Ồ ...ừ ...ờ .Anh áp úng buồng tay cô.
- Anh có chuyện gì muốn nói với tôi. Cô quả thấy thú vị nha.
- À không có gì hai cô gái theo sau cô đâu. Anh tăng lơ.
- Họ có việc đi rồi, hết việc rồi chứ tôi đi đây. Cô nói rồi xoay người bỏ đi.

Bên ngoài một chiếc limo dài đen bóng đang dừng chờ, cô tiến tới tên tài xế chạy ra mở cửa xe, cô bước vào trong môi khẽ nhếch lên quả thật rất thú vị. Cô đã đọc được ý định của anh nhưng chắc tại ngưỡng nên anh ta không nói, tên này quả thật làm cô hứng thú. Cửa xe đóng lại chiếc limo phóng đi hướng về tòa nhà cao nhất. Còn anh, anh vẫn đứng đó chết trân vì ngạc nhiên vì ngại, ngại là vì để cô nói vụ nắm tay, ngạc nhiên là vẻ đẹp của anh không có chút gì ảnh hưởng đến cô. Cô bước xuống xe ở ngoài tòa nhà một hàng dài các vampire quý tộc đứng ở đó chào mừng cô về, họ kính cẩn quỳ xuống. Cô bước giữa hàng người chỉ khẽ gật đầu rồi đi vô nhà. Vừa bước vô một tên vampire quý tộc đã chạy tới cúi chào nói:

- Tiểu thư chào mừng người về, nhưng trong nhà có người muốn xin gặp tiểu thư, là một đấng thuần chủng.
- Ta biết rồi dẫn đường đi. Cô ra lệnh.

Theo chỉ dẫn của tên vampire quý tộc cô đi đến phòng khách trong nhà, cô đi liên tục mà căn nhà lại quá rộng nên vẫn chưa thuộc đường đi trong nhà chỉ nhớ đường vô phòng mình nên cần người dẫn đi. Đến nơi, cô bước vô đây là tầng 18 căn phòng này rộng rãi với màu trắng chủ đạo, vừa nhìn xung quanh được một giây một bóng người đã xuất hiện ngay trước mặt cô. Hấn đang quỳ dưới đất nói:

- Hấn hạn được diện kiến người bề hạ, đã lâu không gặp.

Cô cúi đầu xuống nhìn hấn khẽ nói:

- Đứng dậy đi Rian, người đến gặp ta muộn quá đấy.
- Bề hạ thứ tội, tai thần lú người thức tỉnh thì đang luyện tập lại nên....Hấn áp úng.
- Không sao, ta biết không cần nói tới ghế ngồi đi. Cô lạnh giọng đầy uy nghiêm.

Cô bước tới chiếc ghế làm bằng vật liệu quen thuộc của riêng mình bằng đồ, mỗi phòng nào cô tới đều có một cái ghế như vậy. Đường bề ngồi trên ghế khí thế kiêu ngạo, băng lãnh, uy nghiêm hấn đứng dậy tiến về băng ghế dưới cô ngồi xuống. Cô cất tiếng:

- Lâu rồi không gặp người vẫn thế nhỉ, không thay đổi chỉ có pháp lực là tăng lên đáng kể.
- Bề hạ quá khen, một chút pháp lực của thần đã là gì, người sau giấc ngủ sức mạnh cũng tăng lên vậy mà. Hấn nói.
- Mọi việc sao rồi. Cô không hỏi vui vẻ nữa thay vào là một âm thanh nghiêm nghị tưởng tưởng có thể giết người.
- Đã xong rồi ạ, chỉ là có thuần chủng phản kháng. Hấn đáp lời.

- Phản kháng, chúng không biết lệnh ta sao. Cô gắt.
- Không phải vậy chỉ vì họ chưa biết thân phận của người nên.....Hắn lại ngập ngừng.
- Ta hiểu rồi ,ta sẽ sớm lộ diện vất vả cho người ,người đã giúp ta lấy máu của bọn chúng.Cô nói ân cần.
- Tạ bệ hạ quan tâm đó là bổn phận của thần.Rian nói.

Cuộc đối thoại diễn ra trong im lặng vì thật ra họ đang giao tiếp bằng ý nghĩ.Mọi người ở thật cũng chưa biết thân phận của cô chỉ à do Rosa và Lisa bắt làm theo thôi.Giờ thật chưa phải lúc cô lộ diện,ngày đó sắp đến rồi.

Giới thiệu thêm :

Rian Romen:

Tính cách:Trầm ổn,lạnh tanh,ít nói,trung thành.

Thân thể:Là một trong những Vampire thuần chủng đứng đầu dòng họ Romen do chính cô tạo ra(Lần trước ở hầm mộ là đại diện nhà còn những vị thuần huyết tổ tiên do chính cô tạo ra thì tất cả hầu như đều chìm vào giấc ngủ như cô hoặc đóng cửa tu luyện nên không đến kịp chỉ trừ Rosa và Lisa).

Thân thủ:Mạnh kém cô và Rosa ,Lisa một chút.

Thân hình: Tóc đen,da trắng mắt xanh,tuấn mĩ ,vạm vỡ ,cao 1m95.

Sở thích:Không có chỉ mong được mãi là bề tôi trung thành của cô.

Học lực: IQ 380/200

9. Chương 9

Tập 9 : Mất tích

Sáng hôm sau,cô tỉnh dậy trên chiếc giường đặc biệt của mình hôm qua cô cùng Rian nói chuyện uống rượu hơi nhiều nên đầu óc vẫn còn chóng vánh.Cô ngồi dậy lấy lại thăng bằng,đã đến lúc rồi cô phải làm việc của mình ,mồm cười.Co đứng dậy vô nhà tắm vscn ,thay một bộ đồ khác .Cô khoác lên người một chiếc quần dài ôm chặt lấy đường cong cơ thể,chiếc áo thun phồng phình,đeo lên tai một đôi khuyên bằng băng đỏ rời khỏi nhà.Rosa và Lisa hoàn thành nhiệm vụ cô giao quay trở về bước đến cửa phòng cô gọi:

- Sara tiểu thư cúng thần làm xong việc người dao rồi!

Im lặng không có tiếng trả lời,Rosa lo lắng:

- Tiểu thư?
- Tiểu thư người có trong không?Lisa nói theo.
- Tiểu thư,tiểu thư .Rosa và Lisa gõ cửa kêu.

Mọi thứ vẫn im lặng không tiếng trả lời Rosa và Lisa mất kiên nhẫn.

“Rầm”

Lisa đập cửa,cánh cửa bung ra Rosa chạy vô Lisa theo gót.Nhìn quanh phòng cô đã biến mất chủ nhân của họ “cô” đã đi đâu.Đang luống cuống không biết làm gì thì Lisa chợt thấy trên bàn có một tờ giấy.Lisa kéo Rosa chạy lại bàn ,trên bàn là một ức thư của cô:

- Ta phải đi có việc một chuyến,Rian đã tới rồi giờ hãy chờ 7 người kia tới ta sẽ có nhiệm vụ giao cho các người khi quay trở về.Xin lỗi ta đi mà không báo trước Rian sẽ nói chuyện với các người sau.

Rosa và Lisa ngăn người chủ nhân của họ đã bỏ đi mà không báo trước còn Rian hắn đã tới rồi sao rốt cuộc có chuyện gì.Tâm hồn hai người đang còn trên mây thì một tên cận vệ đứng từ xa nói vọng lê,vì hắn không dám tiến gần căn phòng của cô ,tới đó hắn chỉ có nước chết:

- Thừa hai vị có người muốn gặp dưới phòng khách lầu một ạ.

- Chúng ta biết rồi đi đi.Lisa trả lời.

Rosa vẫn còn đang ngẩn ngơ bị Lisa kéo đi,linh tính của Lisa cho biết người muốn gặp họ rất có thể là Rian.Bước vào phòng khách lầu một quả thật là Rian hẳn thấy hai nhỏ vào thì đứng dậy vẫy tay chào:

- Hello lâu không gặp còn nhớ tui không.

Rian giọng điệu hết sức trẻ con làm hai nhỏ nổi cả da gà ,Rosa nói:

- Thôi cái giọng ấy đi Rian,chúng tôi sao quên anh được.

- Sao chưa gì đã trách tui vậy.Rian phụng mặt hờn dỗi.

- Thôi cho tôi xin hai người,Rian tôi có việc muốn hỏi.Lisa bắt ngờ lên tiếng.

- Hỏi đi.Rian nhanh nhẩu đáp.

- Rốt cục anh đã nói gì mà chủ nhân lại bỏ đi thế.Lisa nghi hoặc hỏi.

- Hai người quên nhiệm vụ của tui được giao rồi à,chủ nhân thức dậy cũng vì việc này mà.Rian ngạc nhiên.

Rosa và Lisa đờ người việc ư ,hai nhỏ cố vắt óc suy nghĩ :

- A nhớ rồi,hắn sắp tỉnh rồi à.Rosa,Lisa đồng thanh.

- Phải hắn sắp tỉnh lại rồi.

Căn nhà bỗng im lặng,3 người nhìn nhau họ có cảm giác bất an kì lạ “Hắn sắp tỉnh ,chủ nhân liệu người lần này có thắng không?”.Rian,Rosa,Lisa rời khỏi nhà tiến đến đài truyền hình trước lúc cô đi rất nhiều chương trình đã được sắp xếp trước họ cần phải giải quyết hết.Mở một cuộc họp báo tại đài truyền hình,các nhà báo đến rất đông vì lần này có liên quan đến cô họ thật không thể bỏ lỡ cơ hội,tin tức của cô là kho báu có thể thu một món lời khổng lồ cho họ.Các phóng viên nhà báo đã đến đông đủ,ổn định vị trí chờ đợi sự xuất hiện của cô.

“Cạch”

Cánh cửa phòng bật mở,3 người bước vô các phóng viên bất ngờ không có cô vậy buổi họp báo này là gì và còn có một chàng trai lạ mặt ngoài hai vệ sĩ quen thuộc luôn bên cô.3 người tiến đến dãy ghế trên cao chuẩn bị sẵn ,ngồi vào ghế 3 người kiêu ngạo phong thái ung dung như cô và Rian với vẻ đẹp hút hồn không thua kém Nick thật sự làm nhiều phóng viên,nhà báo ngây ngất.Rosa lên tiếng:

- Hôm nay chúng tôi mở cuộc họp báo thông báo với mọi người một việc.

Một phóng viên lanh chanh chen luôn vào câu nói của Rosa:

- Xin hỏi các vị chàng trai kia là ai?

Rosa khó chịu nhưng vẫn giữ được phong thái trả lời:

- Đã hỏi,vậy xin giới thiệu đây là Rian họ hàng của Sara tiểu thư.

- Vậy hôm nay các vị triệu tập chúng tôi có chuyện gì.Một nhà báo lên tiếng.

- Tôi xin thông báo Sara sẽ vắng mặt một thời gian,mọi công việc trước sẽ bị hủy bỏ .Lisa này giờ ngồi im lên tiếng.

- Sara có công việc đột xuất xin mọi người thông cảm.Rian lên tiếng.

Các nhà báo, phóng viên ồn ào cả lên khi nghe được tin tức này,không để họ hỏi gì thêm 3 người rời khỏi phòng để lại các nhà báo và phóng viên nhẩn tò te.

Tại một một biệt thự lớn khác,anh đang theo dõi cuộc họp báo trên tivi,nghe đến việc cô biến mất một thời gian,đang nhấm nháp li rượu .

“Rắc rắc xoảng”

Li rượu bị bóp nát ném xuống đất vỡ tan, anh cười:

- Định bỏ trốn sau khi đụng tôi sao đừng hòng, tôi nhất định tìm được cô.

10. Chương 10

Tập 10: Quý vương hồi sinh

Đã 1 tháng trôi qua không một tin tức của cô được truyền về, giới báo chí dò tìm mọi góc ngách mong tìm được một ít thông tin của cô nhưng vô vọng. Anh cũng đi tìm cô mong có thể gặp lại để chứng tỏ thực lực của mình trước cô, không thể để cô bỏ đi như vậy được, anh đã điều động một đội quân của nhà Romen để tìm cô nhưng cũng như cánh báo chí không có một tin tức gì. Tại căn biệt thự của anh.

” Răm....răm....xoảng”

- Sao vẫn chưa có tin tức gì hả? Đã một tháng, một tháng rồi đó các người biết không hả? Ta cho các người từng đầy thời gian mà một con người cũng tìm không ra sao hả? Anh tức giận đập phá đồ đạc trong nhà trước một đám người.

- Xin người bớt giận, quả thật chúng thần đã tìm mọi cách để tìm được cô ta nhưng vô vọng, cô ta chui chỗ nào chúng thần thật tìm không ra. Một tên có vẻ là cầm đầu lên tiếng, giọng run run sợ hãi.

- Hừ chỉ một người mà các người tìm không ra các người có xưng là vampire phục vụ nhà Romen không hả? Chết hết đi cho ta. Anh tức giận quát thẳng vào mặt đám người.

- Xin người tha tội chúng thần thật đã tìm khắp mọi nơi rồi ạ chỉ duy có thánh địa là chưa tới, chúng thần nghi cô ta ở đó nhưng cô ta là người thường không thể vô đó được nếu có vô cũng chỉ là thức ăn cho các đẳng thần chủng trong đó thôi với lại chúng thần chỉ là các vampire quý tộc nhỏ nhoi sao giám đặt chân vô thánh địa khi chưa có dự cho phép của các đẳng thần chủng trong đó chứ ạ! Đám người đồng thanh.

- Thôi được ta sẽ tha tội cho các người rút hết ra cho ta. Anh quát.

Đám người nghe lời anh liền chạy hết chỉ sau 1s đã không còn một ai trong phòng ngoài anh. Anh buồn bực với lấy chai rượu Wicky đắt nhất thế giới uống lấy uống để sau đó ném vỡ chai rượu không thương tiếc (t/g: Anh này phí của quá đi.). Anh cứ thế tu hết chai này đến chai khác uống rượu như nước lã rồi lịm đi trên ghế salông. Ở tổng công ty của tập đoàn tài chính lớn nhất thế giới cũng có 3 người mặt mày buồn thiu ủ rũ trên những chiếc ghế bằng vàng không ai khác đó là Rian, Rosa, Lisa. Họ thật rất buồn cô đã bỏ họ đi đã 1 tháng trời mà không có một tin tức nào, họ biết không ai có thể gây nguy hiểm cho cô cả nhưng thật họ rất nhớ cô. Đang im ắng bỗng có tiếng chuông điện thoại reo lên đó là chuông điện thoại của Rosa, Rosa rút điện thoại ra nói chuyện gì đó mắt bừng sáng, cúp máy cái rụp Rosa quay qua mặt mày hớn hỏ nói:

- Ôi mọi người ơi có tin tức của chủ nhân rồi.

- Hả thật không? Lisa và Rian đồng thanh tập 1.

- Thật chứ sao không, cuộc điện thoại vừa nãy là của chủ nhân đó. Rosa hớn hỏ đáp.

- Thế chủ nhân nói gì? Lisa và Rian laaij đồng thanh tập 2.

- Chủ nhân chỉ nói là đang ở một thung lũng nào đó, 1 tuần nữa sẽ trở về, dặn chúng ta hãy mau tập hợp 7 người còn lại chủ nhân trở về muốn mọi người có mặt đông đủ, và hẩn sắp hồi sinh rồi.

- Cái gì chủ nhân ở thung lũng á, hẩn sắp hồi sinh rồi á. Đồng thanh tập 3.

- Sao hai người đồng thanh miết vậy. Rosa nghi hoặc hỏi.

- Ở đâu có đâu. Đồng thanh tập 4.

- Đây lại đồng thanh rồi, coi bộ thân thiết quá ta. Rosa cười gian ta.

- Ủm đây thì sao hả, thích ăn đòn à. Lisa quát.

- Đâu có gì đâu, không sao cả. Rosa làm bộ mặt cún con hối lỗi.

Rian ngồi đó chỉ biết im lặng cu cậu đang đỏ hết mặt rồi mà.Riaan miên man suy nghĩ: “Rốt cục thung lũng đó là đầu chủ nhân liệu người có khỏe không?”.

Cô bây giờ đang ở cửa một hang động băng đỏ nằm ở một thung lũng lớn và đương nhiên ở đây có sóng điện thoại ừi.Cô vừa gọi cho Rosa thông báo xong thì quay vô ,trong động toàn bộ đều là băng đỏ chỉ có khác là nó đỏ hơn băng đỏ mọi người thường dùng làm vật dụng cho cô.Nơi đây chính là nơi cô sinh ra,con người đã vô tình tìm được,để an toàn cô đã giăng kết giới không một thế lực nào có thể tìm hay dò ra vị trí của cô cả.Cô cảm thấy thật an toàn,vốn lúc đầu cô đâu phải lúc nào cũng cần có băng đỏ bên người chỉ kể từ lúc cô giết được quỷ vương thì lúc nào cũng phải ở bên băng đỏ.Băng đỏ thứ đã sinh ra cô mà thực chất cũng không phải đơn giản nó là bảo vệ tính mạng cho cô,có được sức mạnh của quỷ vương lúc đó cô đã dùng ngay vào việc tìm thân phận của mình.Cô thật sự rất bàng hoàng ngỡ ngàng vì sự ra đời của mình,cô thật là vốn là con gái của hai thiên thần tối cao nhưng một lần cha cô đã vô tình dính cổ thuật của quỷ nên đôi cánh biến từ trắng sang màu đen.Cô được sinh ra chẳng qua để loại bỏ cổ thật của quỷ trên cơ thể cha cô,cô bị vứt bỏ vì mang đôi cánh màu đen,cô không nhớ đơn giản vì cô tự tay xóa kí ức của mình,cô thật không ngờ giờ mình lại tự tìm lại kí ức đó.Cô cũng vốn là có phép thuật nhưng cũng chính tay cô thực hiện một phép cấm biến tất cả các phép thuật trong người thành các kĩ năng sức mạnh đặc biệt.Cha mẹ cô biết chuyện vốn không yêu thương gì cô đã truy sát cô nhưng rồi cô rút vô hồ máu nó đóng băng lại ngăn cản hai người vô tình đó giết cô.Băng đỏ vốn là nước nhờ sức mạnh đặc biệt của cô nên đã biến thành đá băng đỏ loại vật chất đến cha mẹ của cô những vị thiên thần tối cao cũng không thể phá được.Cô đã biến đổi cả hồ máu thành băng đỏ mà nó liên thông với một số sông khác nên không khó để tìm được băng đỏ .Hồ máu là ở hang này,băng đỏ vì vậy đậm màu nhất ở đây.Thật yên tĩnh cái ngày cô giết quỷ vương đó cô đã trúng một cổ thuật nguyên rửa không xóa bỏ được nó khiến cô có thể trở thành quỷ dữ bất cứ lúc nào chỉ cần cô hơi khó chịu,băng đỏ vô tình có thể kiến giúp cô kiếm lại con quỷ đó trong cơ thể mình và tiếp thêm sức mạnh cho cô.Năm tháng trôi qua 2 thiên thần tối cao đã không truy sát cô nữa vì tất cả đã chính tay cô diệt hết để trả thù.Cô là độc tôn nhưng giờ đây hẳn là quỷ vương đang hồi sinh khôi phục được phép thuật của mình và sẽ tìm đến cô, cô và 10 người tổ tiên các dòng họ có thể bảo vệ mình ,nhưng còn những người khác thì sao cô không thể bảo vệ hết tất cả.Buộc cô phải tới đây tu dưỡng thêm sức mạnh để có thể bảo vệ thêm được người nào hay người đó,cô không muốn những tạo vật trong tay cô bị diệt vong chỉ còn lại một số ít ỏi,thật sự cô không mong muốn vậy,cô lần này quyết phải diệt băng tuyết quỷ vương không thể để hẳn có thêm một cơ hội nào hồi sinh lần nữa ,chắc chắn phải vậy.

11. Chương 11

Tập 11:Câu chuyện tình khổ

Quay ngược thời gian vào 20000 năm trước,cô bỏ đi tìm nơi không có sự tồn tại con người ,đi mãi đi mãi cô lạc vào một khu rừng già âm u.Cô lúc đó mặc dù có sức mạnh nhưng thực vẫn rất yếu đuối,cô bị thú dữ tấn công,thoát nạn cô tìm mọi cách rời khỏi khu rừng,nhưng cự nhiên khu rừng như một mê cung cô đi mãi mà không những tìm không được đường ra mà còn có vẻ càng đi sâu vào rừng hơn.Khu rừng ngày một âm u,tiếng rít ,rồn của các loài động vật thật khiến cô rất sợ hãi,cô chạy thục mạng mong sẽ thoát được nơi quỷ quái này cuối cùng cô lọt vào một hang động.Thấy kha an toàn mà trời cũng đã về đêm dùng khả năng mình cô tìm được một đồng củi lớn nhóm lửa lên .Nhiệt độ về đêm ngày càng giảm cô run rẩy cố gắng làm lửa cháy to hơn để sưởi ấm cơ thể lạnh buốt của mình.Rồi cô lịm đi vì đói và lạnh,trong giấc ngủ cô lơ mơ cảm thấy có người chạm vào mình nhưng không tài nào mở mắt được mi mắt cô nặng trĩu.

Sáng hôm sau,tỉnh dậy,cô đã cảm thấy cơ thể ấm áp hơn ngồi dậy gờ cô mới nhận ra trên cơ thể mình có một lớp y phục lạ mặc lên.Cô đưa y phục lạ lên xem xét,nó là một y phục cao cấp rất sang trọng màu xanh nạt với những họa tiết viền cổ tay được thêu bằng chỉ vàng với hình long phượng quần lấy nhau rất bắt mắt.Đang ngắm lớp y phục bỗng bên ngoài một giọng nói trầm ấm vang lên:

- Cô nương xinh đẹp đã tỉnh rồi à,sao người xinh đẹp như cô lại ở đây,cô có biết đây là đâu không mà vào ?

Cô nhìn ra cửa hang một nam nhân tuấn mĩ yêu nghiệt,lam y phiêu dật khí khái cao quý ,cô nhìn từ trên xuống dưới nam nhân chậm rãi đánh giá cất tiếng:

- Tôi cự nhiên không biết ,vậy cho hỏi đây là đâu ,huynh có thể đưa tôi ra ngoài không tôi bị lạc vào đây?

- Cô bị lạc sao,vậy tôi nói cho cô hay đây là rừng u minh quỷ,có vô không có ra,muốn ra khỏi đây phải có sự cho phép của tôi.Nam nhân giọng bốn cọt.

- Tôi thật không biết ,huynh có thể cho tôi ra khỏi đây được không?Cô ánh mắt cầu xin nhìn nam nhân.

Nam nhân kia bước vô trong hang đến bên cạnh cô ngồi xuống mỉm cười gian manh nói:

- Muốn ra khỏi đây sao,đã từ rất lâu ta không thấy có nữ nhân nào đi lạc vào đây cả,cô đã vô đây rồi thì đừng mong thoát khỏi đây,ngoan ngoãn ở đây làm theo ý tôi.

- Tôi đã nói là muốn rời khỏi đây,nếu huynh không chỉ tôi sẽ tự tìm,xin lỗi làm phiền.Nói rồi nàng đứng dậy bỏ ra ngoài .

Cánh tay nàng bị giữ lại,quay đầu lại nam nhân kia đang giữ tay nàng,dứt mạnh tay ra khỏi nàng bước đi.Chưa được mấy bước nàng lại bị giữ lại lần nữa nam nhân lên tiếng:

- Cô không thấy ta rất đẹp sao,sao cứ nhiên không coi ta ra gì thế,ta thật sự ngạc nhiên đó chưa ai dứt được tay ra khỏi bàn tay ta đâu,cô là gì?

- Tôi chả nói rồi sao tôi là một người ừm...ừm...ừm.Cô chưa nói dứt câu thì môi đã bị khóa chặt lại bởi nụ hôn của nam nhân lạ mặt kia.

Cô đẩy mạnh nam nhân kia ra khiến hắn bay vào vách hang,nam nhân va đập mạnh ngã xòng soài dưới đất,nhưng bất ngờ thay đứng dậy ngay lập tức tiến lại phía nàng :

- Cô không phải con người,loài người không thể đẩy ta được.

- Phải ta không là vật chứa lời nguyện của quỷ thay cho thiên thần.Ta là thiên thần bị vứt bỏ.Cô đau sót ôm lấy ngực nói.

- Ra vậy!Hắn gật gù.

- Thế thì hãy theo ta đi,ta sẽ cho cô tình yêu,ta là quỷ vương.Hắn nói tiếp.

- Người là quỷ vương ư,thế thì ta càng không thể ở bên người.Cô nói rồi quay người rời đi.

“Hự”

Vừa quay người bỏ đi bỗng có gì đó đập vào gáy cô khiến cô kêu lên một tiếng rồi ngất lịm đi.Trong cơn mê man cô cảm thấy đau rất khắp thân thể ,có gì đó đè lên cơ thể cô,hành hạ cơ thể cô.Cô cự quấy tỉnh lại ,mở mắt ra một hình ảnh đập ngay vào mắt cô à hắn ,hắn đang tông tình trạng không mãnh *** trên cơ thể nằm đè lên cô.Cô nhìn lại mình,y phục của cô đã không còn ,nó đã bị xé nát quăng qua một bên,hắn đang nán bóp cơ thể nàng thấy nàng tỉnh lại ngượng mày lên giọng cười đếu giả của một con thú vật khoái chí:

- Ha ha ,tỉnh rồi sao muộn rồi cô nương à người đã thuộc về ta rồi.

- Người,người đã đánh ngất ta để làm chuyện này sao? Cô nhìn hắn đôi mắt dăm lệ vùng vẫy cố thoát khỏi hắn,cô đã mất đi danh tiết.

- Chưa đâu ,từ nay cô sẽ là thê tử của ta ,thê tử à chúng ta vẫn chưa hợp đâu.Hắn nói đôi mắt ánh lên sự thú tính.

- Thả ta ra,thả ta ra ta không muốn,xin người quỷ vương.Cô vùng vẫy trong bất lực cầu xin hắn.

- Muộn rồi chúng ta đã thế này rồi ,nương tử tưởng ta có thể bỏ qua được cơ hội có một người vợ đẹp như vậy sao?

Nói rồi hắn giữ chặt cô xuống bắt đầu tiến vào cơ thể cô,mặc cho cô cầu xin van nài,lệ dăm khuôn mặt.

“Á,á,á”

Hắn đã hoàn toàn tiến vào cơ thể nàng,trình tiết của nàng đã mất,nàng đau đốn hét lên,vì đau.Như một bản năng nàng cố gắng bám víu vào một vật nào đó để chịu đựng cái đau đang truyền từ dưới lên,nhưng không có vật nào quanh cả cô ôm lấy cổ hắn mà rên rỉ đau đốn khiến hắn càng trở nên thú tính hơn.Mạnh bạo ra vô cô thể cô không thương tiếc,lần đầu tiên của cô khiến cô rất đau đốn nhưng hắn cứ nhiên không

quan tâm cứ mạnh bạo kịch liệt ra vào làm cô đau đớn không thôi. Hấn dừng lại một chút nhìn khuôn mặt của cô lúc này, thật sự là khuôn mặt đau đớn, dùng tay lau nước mắt cho cô xoa dịu cô nói:

- Ngoan đi, ta sẽ làm nhẹ nhàng hơn đừng khóc nữa.

Cô đau đớn gật nhẹ đầu, hấn thấy cô gật đầu thì tiếp tục cơn thú tính của mình trên cô, lần này nhẹ nhàng hơn. Hấn cứ như vậy ra vào không ngừng cho đến hôm sau, cô vì mệt mỏi và đau nên đã ngất đi từ sớm để hấn mặc sức tung hoành trên cơ thể mình. Hấn sau khi thỏa mãn cơn thú tính đã từ rất lâu không được thỏa mãn cũng thiếp đi sau đó. Cô cự nhiên tỉnh dậy trước, hạ thân tuyền lên một cơn đau bỏng rát, cổ nhích thân thể dùng ít tàn dư phép thuật biến ra một bộ y phục mặc lên cơ thể, mãi một hòn đá thành con dao lao tới đâm hấn lúc hấn đang ngủ. Bỗng hấn mở mắt giật mình cô đánh rơi con dao xuống hấn đứng dậy thay y phục tiến đến chỗ cô đề cô xuống nỉ non vào tai cô:

- Thê tử giờ nàng đã là của ta rồi nàng muốn giết phu quân mình sao?

- Người không phải phu quân ta, ta chưa từng nói sẽ là thê tử của người. Cô cố gắng vùng vẫy nhưng cơn đau hạ thân làm cô không còn một chút sức lực nào có thể thoát được hấn.

- Thê tử chúng ta đã làm chuyên ấy với nhau rồi thì nàng giờ đã là người của ta rồi. Hấn nói.

- Không bào giờ là người đánh ngất ta để làm chuyện đó, ta chưa bào giờ muốn cả. Cô gằn giọng.

- Thê tử dù người có muốn hay không thì cũng đã rồi ngoan ngoãn làm theo lời ta đi ta thực yêu nàng mà. Hấn nói giọng nghiêm túc.

- Người thật lòng. Cô hỏi

- Thật lòng. Hấn khẳng định.

- Vậy ta sẽ theo người muốn ta, thì phải được sự đồng ý. Cô nói mọi chuyện cũng đã rồi mà.

- Được theo ý nàng. Hấn nói chắc như đinh đóng cột.

Rồi hấn đỡ nàng dậy đưa nàng đi tắm, còn hấn thì đi xuống quỹ giới có việc giải quyết. Hấn đi rồi nàng cũng lên đuổi theo, tới quỹ giới dựa vào khí của hấn nàng tìm được hấn trong một căn phòng lớn nhất. Thấy có tiếng nói trong phòng nàng lên lút nghe:

- Ta đã tìm được một thiên thần bị ruồng bỏ, cô ta sẽ trở thành chủ các người nói là vậy thôi, cô ta rất có giá trị lợi dụng ta sẽ dùng cô ta để nâng cao sức mạnh mình chiếm lấy thiên đình, các người thấy sao? Hấn một giọng uy nghiêm nói.

- Chúng thần theo ý người thiên thần bị ruồng bỏ thật rất tốt cho người. Một đám có vẻ là cận thần phía dưới chỗ hấn ngồi nói.

Cô nghe đến đây tim quận đau bỏ về hàng, cô đau lòng ư cô đã yêu hấn rồi sao cô những tưởng hấn thật chân thật với cô nhưng không ngờ ra cũng chỉ lợi dụng cô không khác loài người là mấy chỉ có điều con người công khai lợi dụng mà thôi. Một lúc sau hấn trở về hàng, cô đã đứng trước hàng chừ hấn, nói:

- Anh vui chứ, lợi dụng tôi để tăng sức mạnh sao, tiếc thay tôi đã biết kế hoạch của anh nên anh sẽ phải chết tại đây trả lại sự trong trắng và nỗi đau gây ra cho tôi.

- Nàng sao nàng biết? Hấn ngạc nhiên.

- Ngạc nhiên lắm sao cũng may ta đã theo chân người tới quỹ giới nếu không chắc ta cũng không biết mình bị lợi dụng đâu, ta những tưởng người thật lòng yêu ta, ta cũng đã xao xuyến vì câu nói của người thế mà. Cô nói thì cổ họng tắc nghẹn bởi hai dòng lệ đang tuôn rơi vì đau.

- Ta thật không có? Chỉ là che mắt thiên hạ thôi, để nàng vào vị trí thê tử của ta chỉ có cách đó mới khiến bọn chúng không có ý kiến được. Hấn giải thích.

Cô không muốn nghe thêm lời nào nữa lao vô hấn đánh, hấn đỡ né rồi giải thích cô không quan tâm nữa cô không muốn bị lừa dối thêm lần nào nữa.

” Phập”

Hắn trợn ngược mắt lên ,máu tuôn ra như suối cơ thể đã bị xuyên một lỗ bởi băng nhọn.Cô vốn đã chuẩn bị trước ,dùng một thần chú cổ lấy hết toàn bộ sức mạnh và bất tử của hắn ,đồng thời cũng bị quỷ khí yêu ma xâm nhập .Để ngăn quỷ khí không biến cô thành ác quỷ cô đã dùng máu của hắn bỏ vào hồ băng đỏ để không chế quỷ khí.Đó là lí do chính nhất vì sao cô phải luôn có băng đỏ bên cạnh.

Tập 11:(TT)

Anh khá là sợ hãi khi đi ngang qua tập đoàn lớn nhất thế giới ,ở đây có rất nhiều đồ vật làm bằng băng đỏ nên lượng máu là tập hợp rất lớn khiến anh nắm lấy ngực rên rỉ cố phóng nanh qua băng về thánh địa tìm người đứng đầu dòng họ để hỏi thân phận của cô.Đi tới thánh địa một quang cảnh hải hùng đập vào mắt anh.Anh đang nhìn thấy ở toàn thánh địa tất cả các vam thuần huyết đang quỳ dưới đất khấn cầu gì đó,và rất nhiều vam quý tộc nằm co dật dưới đất vì chịu ảnh hưởng của băng đỏ.Bước xuống xe anh chạy vào nơi các vam thuần chủng đang quỳ,sững lại trước mặt anh có 10 vam lạ mặt ở trung tâm thánh địa.Đảo qua 10 người anh bắt gặp hai khuôn mặt quen thuộc cận vệ của cô.Anh rống lên:

- Sao hai tên con người bẩn thỉu như bọn mi lại có mặt ở đây hả?

Tiếng rống của anh làm tất thấy mọi người đang cầu nguyện đứng dậy, anh hít ầy mùi các vam ở đây để xem có bao nhiêu người nhưng lạ thay không hề có chút hơi hướm con người ở đây chỉ cảm nhận được 10 vam thuần huyết đậm đặc sức mạnh vô đỉnh ở đây.10 người đứng lên Rosa cất giọng:

- Sao hắn lại ở đây,ta đã cấm để các vam thuần chủng bên ngoài vô nơi này hôm nay rồi,ai để hắn lọt vào đây?

- Cô có quyền gì mà cấm tôi vào đây?Anh nói lại,gọng hơi run vì cảm nhận được khí đặc biệt của 10 vam này.

- Ta có quyền gì ư,chủ nhân tạm thời hiện tại của gia đình Romen đâu?Rosa trầm giọng thanh âm đầy đe dọa.

- Tôi, tôi ở đây xin người tha lỗi cho tôi quản giáo nó không nghiêm đã vô lễ với ngài.Một người đàn ông lớn tuổi bước ra trong đám vam.

- Mang hắn về quản giáo lại ngay cho ta, nghi thức linh thiêng giám làm loạn chủ nhân mà có mệnh hệ gì thì hắn phải chết ngay.Rosa gằn giọng.

- Vâng thưa ngài.Người đàn ông đáp lời khính cẩn rồi chạy tới kéo anh đi.

Anh đang ngỡ ngàng vì không hiểu chuyện gì đang xảy ra, tại sao chủ nhân dòng họ anh lại run sợ như vậy không để ông kéo đi,anh quát vào mặt Rosa:

- Cô là cái thá gì mà có quyền nạt chủ nhân dòng họ tôi.

- Câm ngay.Dọng nói đầy uy lực vang lên nhưng không phải của Rosa.

Quay ra sau nhìn hóa ra là Rian,Rian thì thầm vào tai cô gì đó rồi bước lên nói:

- Người về nhà ngay cho ta,nếu còn làm loạn nữa thì dù ta có là ông của người thì cũng không thể nương tay được.Rian gằn giọng.

- Xin ông cho cháu dạy dỗ lại thằng cháu láo sược này đừng giết nó,dẫu sao nó cũng mang dòng máu của ông.Người đàn ông vừa nãy chạy lại nói.

- Cái gì ông ư ,tổ tiên vậy họ là?Anh ngớ người.

- Cái gì là cái gì đây là tổ tiên dòng họ ta ông tổ của người.Người đàn ông quay lại nói với anh.

- Tổ tiên vậy tất cả họ ?Anh hỏi tiếp.

- Ngu ngốc ta nhớ đâu có đứa cháu ngu như người,họ là tổ tiên đứng đầu 10 dòng họ thuần huyết vam chúng ta.Ông tức giận trả lời.

12. Chương 12

Tập 12:Sức mạnh

Kết thúc cái hồi tưởng đau buồn ,hận thù của mình cô bước vô trung tâm hồ băng đỏ.Về một ma trận pháp lên mặt hồ băng đỏ,nhẹ nhàng ngồi ở giữa trận pháp,trận pháp đặc biệt này dùng để đưa băng đỏ nhập vào thân thể cô đồng hóa quỹ khí.Tập trung tinh thần lên mức tối đa,hồ băng đỏ bắt đầu rung lên tất cả các hồ liên thông cũng bắt đầu rung ,cường độ ngày càng tăng.Trong lúc đó trên toàn thánh địa và cả những nơi có băng đỏ hiện hữu mọi đồ vật hay bất kì kiến trúc nào làm bằng băng đỏ đều nhạt dần màu đỏ.Sự việc xảy ra rất nhanh tất cả màu đỏ của mọi đồ vật đều tụ lại một điểm trung tâm của đồ vật đó,các đường đỏ xuất hiện điểm đỏ trên các vật bắn ra ngoài hiện nguyên trạng là máu tụ lại trên bầu trời thánh địa.Hiện tượng kì lạ xảy ra các vampire trên toàn thế giới chỉ biết giật mình kinh sợ,nhưng chỉ có các vam tổ tiên hơi ngạc nhiên.10 vam tổ tiên đã tập hợp lại thánh địa Rosa Vannell ,Lisa Rimlen,Rian Romen,Irina Solyo, Kill Malona,Hera Grena, Mika Tinares, Since Kalimo,Zone Wiza 6 nữ ,4 nam đang quỳ xuống trước khối cầu máu .Họ mang ra một chén máu nhỏ chứa tất cả mọi loại máu thu thập từ tất cả các vam thuần chủng và họ cầu nguyện:

- Cầu máu tối cao,hãy nhận lấy chén máu này đưa tới bên chủ nhân của người hấp thu sức mạnh,hoàn thiện biến đổi.

Dứt lời máu trong chén bay lên hòa vào cầu máu rồi biến mất,tất cả các băng đỏ khắp các hồ liên thông cũng thu về hồ băng đỏ trong động.Cô bay lên dần ở tâm ma trận cầu máu hòa vào hồ bay lên cao theo cô tạo một đài sen màu đỏ ,thân hình cô khẽ run lên hồ máu mất dần đi màu đỏ tập trung lại đài sen.Đài sen mọc ra vô vàn những xúc tu nhỏ cắm vào các phần da thịt lộ ra trên cơ thể cô.Cô khẽ rên lên vài tiếng,các xúc tu vào cơ thể cô bắt đầu bò ra toàn thân đưa máu hình thành băng đỏ vào tim cô,đài sen nở rộ úp lại bao lấy thân hình cô.Trời đất bắt đầu trở lại bình thường,các vam thôi sợ hãi mà chạy đi tìm 10 vam tổ tiên cao quý sự kiện này đã làm biến mất tất cả các băng đỏ trên toàn mặt đất.

Quay qua chỗ anh Nick nhà ta ha.

Anh khá là sợ hãi khi đi ngang qua tập đoàn lớn nhất thế giới ,ở đây có rất nhiều đồ vật làm bằng băng đỏ nên lượng máu là tập hợp rất lớn kiến anh nắm lấy ngực rên rỉ cổ phóng nanh qua băng về thánh địa tìm người đứng đầu dòng họ để hỏi thân phận của cô.Đi tới thánh địa một quang cảnh hải hùng đập vào mắt anh.Anh đang nhìn thấy...

Anh giờ đã nhận thức được mình đang đối đầu với ai rồi,hai người kia là tổ tiên ,vậy họ bảo vệ cô ta suy ra cô ta rất mạnh,thế rốt cuộc cô ta là gì.Một giọng nói vang lên cắt đứt mạch suy nghĩ của anh:

- Mọi chuyện đã rồi ,ý nghĩ của người ta đã đọc được vậy tại đây ta tuyên bố cho tất cả các người biết,truyền thuyết duy nhất trong thế giới vam của ta là thật,và chúng ta đang quy ở đây không hẳn là lệnh mà là một yêu cầu bất khả kháng ,tổ tiên của chúng ta con người đã tạo ra chúng ta cho chúng ta quyền năng là thứ khiến các người có mặt ở đây.Lisa nói.

Tất cả mọi vam thuần huyết ngó người ngoài trừ 10 người họ và 10 vam đứng đầu tạm thời các dòng họ.Tổ tiên của họ vậy họ là đang giúp cho tổ tiên của mình.Anh trầm ngâm với đủ thứ bay trong đầu:

- Cô ta là chủ nhân của hai người kia ,vậy cô ta chính là truyền thuyết được nhắc đến cô ta là tổ tiên người đã tạo ra vam và cho vam sức mạnh.Ta đã đắc tội với cô ta tại sao cô ta không giết mình,chuyện này đối với cô chỉ dễ như ăn cháo thôi mà?

- Người đang tự hỏi sao chủ nhân không giết mi ư ,đơn giản chủ nhân thấy thú vị với người.Rosa đọc được ý nghĩ của anh thì trả lời.

- Thôi đủ rồi người mang hắc đi tất cả quay lại tiếp tục cầu nguyện mau.Lisa lên tiếng chỉ tay về người đàn ông ra lệnh cho ông rồi quay qua ra lệnh cho toàn bộ các vam.

Họ quay lại cầu nguyện,ở trong động búp se bắt đầu nứt ra toàn bộ đã mất đi màu đỏ thay vào đó là cái màu quen thuộc của băng tuyết.

“Ầm ...ầm,rắc rắc ,rầm”

Một chuỗi âm thanh vang lên búp sen vỡ tan chấn động cả mặt đất lan tới thánh địa như một lời thông báo là cô đã hoàn thành và quay trở về đây theo đã hẹn. Tất cả các vạm nhảy cẫng lên reo hò vui vẻ, cô đã làm được việc cần làm lần này cô có thể không chế hoàn toàn quỷ dị và sức mạnh đã nhân lên gấp đôi. Đáp xuống đất cơ thể cô đã thay đổi đôi chút hoàn mỹ hơn tất thấy mọi vật có thể tồn tại, các sức tu máu đã để lại nơi cô vô số nguồn sức mạnh tan chảy hòa vào cơ thể, một cảm giác sảng khoái lan ra khắp người. Anh ta đã biết thân phận của cô vậy cuộc chơi sẽ càng thú vị và vị quý vương hồi sinh kia sẽ nhanh chóng thức giấc thôi. Cô nhếch môi tạo nên một đường cong hàm hảo chứa đầy vẻ quỷ dị.

Tập 12: Quay về

Tại thánh địa các vạm đã giải tán về nhà sau khi nhận lệnh từ 10 vị tổ tiên của họ, riêng 10 người họ thì vẫn tập trung cạnh nhau đi tới biệt thự lớn nhất nơi mà cô đặt chân vô đầu tiên sau khi rời khỏi hầm mộ. Ngồi vào những chiếc ghế dành riêng cho họ hướng mắt về chiếc ghế đầu bàn nơi dành cho cô, chiếc ghế từ màu đỏ đã chuyển sang màu trắng tinh khiết vốn có của băng tuyết. Chiếc ghế dù màu sắc đã thay đổi nhưng tính chất không hề thay đổi tí nào, mọi người quay lại nhìn nhau Rosa lên tiếng:

- Chủ nhân của chúng ta đáng sinh thành đã hoàn thành câu chú, giờ chủ nhân chúng ta không thể có bất kỳ yếu điểm nào nữa, nhưng tôi có cảm giác gì đó bất an khi thấy tên Nick chút của anh ở đây Rian à!

- Tôi cũng không biết tôi cũng có cảm giác bất an khi gặp đứa cháu này. Rian cất tiếng giọng nói thể hiện rõ sự bất an.

- Tôi thấy có gì đó rất kì lạ ở cháu anh, đáng ra khi gặp chúng ta ở đây nó đã phải nhận ra khí thật sự của chúng ta và không giám dùng từ ngữ vậy chứ. Lisa tiếp lời.

- Tôi cũng thấy rất lạ, tôi cảm thấy cháu anh có gì bất thường trong cơ thể thì phải? Ilina mới thức dậy không lâu tập cũng được triệu tập đến đây lên tiếng.

- Chúng tôi cũng thấy vậy! 6 Người còn lại đồng thanh.

- Được rồi, tôi cũng như mọi người thôi, tôi sẽ điều tra việc này. Rosa lên tiếng.

“Rầmrầm ...rầm”

10 người đang chống cằm suy nghĩ bỗng một luồng sấm đánh thẳng xuống trước cửa biệt thự khiến cả thánh địa rung chuyển. Các vạm khác đang ở trong nhà cảm nhận được địa chấn thì cũng cũng nhanh chóng chạy đến nơi sấm vừa đánh xuống xem có chuyện gì xảy ra, linh tính họ mách bảo đây không phải một vụ sấm đánh bình thường. 10 người nghe tiếng sấm cũng đứng dậy khỏi ghế tiến ra phía cửa, tất cả các vạm đã tập hợp hết tại đây 10 người họ cũng vừa lúc bước ra. Một luồng gió lạnh thấm thấu tất cả thối ngang qua làm họ dựng hết tóc gáy cảm nhận được một cổ khí tức người đang tới. Luồng gió thổi ngang qua 10 người mắt họ bừng sáng, cấp tốc quỳ xuống thấy họ quỳ xuống không biết lí do gì nhưng tất cả các vạm cũng quỳ theo để ở giữa một vùng đất trống rộng.

Một luồng sáng lạnh lẽo chiếu lên vùng trống, một nhân ảnh đẹp rực rỡ nhưng lạnh khí, uy nghiêm tỏa ra từ từ hạ xuống khoảng trống. Không ai khác là cô, sau khi ra khỏi đài sen cô đã lập tức quay về thánh địa, 10 người ngạc nhiên trước dung mạo của cô trước kia cô đã đẹp giờ lại càng đẹp lạnh lùng và uy nghiêm hơn xưa, khí chất tỏa ra bức người. Các vạm khác không như 10 người họ, các vạm ngỡ ngàng trước khí chất, sắc đẹp của cô nhưng sức mạnh cô toát ra khiến họ phải run lên bần bật. 10 người chỉ ngạc nhiên 10s nhanh chóng quay lại với vẻ mặt trung thành đồng thanh cất tiếng:

- Chủ nhân người đã trở về! Chúng thần đã chờ người và cầu nguyện cho người rất nhiều chúc mừng người đã thành công.

Cô không nói gì chỉ khẽ gật đầu một cái và mỉm cười với họ, đối với cô họ không chỉ là một bề tôi mà còn là một người bạn thân thiết, nên cô cố mơ nhiều khi ở cạnh họ. Cô quay lại đằng sau, các vạm khác cũng đang quỳ trước cô, uy quyền cô cất tiếng:

- Đứng dậy hết đi, cảm ơn các người đã thành tâm đến đây đón chào ta, các người hãy trở về nhà đi, các người cũng chỉ mới về nhà được một lúc thôi trong khi đã ở đây cầu nguyện cho suốt 6 ngày, thành thực ta rất vui, hãy về dưỡng sức đi nhé.

Nói xong quay qua phía 10 người đang đứng trước của biệt thự nói:

- Chào Rosa,Lisa,Rian,Irina,Kill,Hera,Mika, Since,Zone,Eroka lâu rồi mới gặp lại các người đứng lên đi còn quỳ làm gì nữa.
 - Vâng thưa chủ nhân.10 người đồng thanh.
 - Ta đã nói rồi đừng gọi ta là chủ nhân nữa hãy gọi ta là tiểu thư hay Sara là được rồi mà.Cô nói đây về giận hờn,miệng phụng phịu.
 - Vâng thưa chủ.....à không tiểu thư mời người vào nhà.10 người lại đồng thanh nhưng có nét cười trong ánh mắt vì vẻ mặt hờn dỗi của cô.
- Cô chậm rãi bước vô ,theo sau là 10 người,cánh cửa khép lại lúc này các vam khác mới quay trở về nhà mình.Trong căn biệt thự cô cùng 10 người đã nhanh chóng yên vị trên những chiếc ghế của mình,và đương nhiên cô ngồi trên chiếc ghế bằng sơn sô.Cô lên tiếng:
- Chào mừng Irina,Kill,Hera,Mika, Since,Zone,Eroka các người đã luyện tập và tỉnh giấc rất đúng lúc đó.
 - Tiểu thư người đã tỉnh và triệu tập chúng thần giám thức tỉnh muộn hay tập luyện mà giám bỏ mặc lệnh triệu tập của người được chứ,chúng thần là tuyệt đối trung thành với người mà.10 người đồng thanh trên mặt hiện rõ sự giận dỗi và uất ức.
 - Ha,ha,ha xem các người thôi mà lâu ngày không gặp lại chưa gì giận ta rồi à.Cô cười lớn nói .
 - Tiểu thư ...người...người.10 người nói không hết câu thì đã bị cô chen ngang.
 - Ta sao nào?giận thật hả thôi cho ta xin lỗi được chưa.Cô nói trên môi nở một nụ cười hiền ,khuôn mặt với bớt sự băng gia thể hiện sự vui vẻ ấm áp,chỉ khi ở với 10 người họ mới xuất hiện.
 - Tiểu thư người là chộc chúng thần mà,nhưng thôi người đã nói vậy thì vâng theo thôi.10 người cũng đã lâu không thấy nụ cười nay nơi cô nên nhanh chóng hết giận hờn ngay.
 - Thôi đùa vậy đủ rồi à,chúng ta đi ăn thôi ta đói ừ nè,nhưng mà trước khi đi ăn ta có một việc muốn nói.Cô nói khuôn mặt nhanh chóng trở lại đáng vẻ lạnh băng hằng ngày.
 - Vâng chủ nhân cứ nói.10 người lại đồng thanh.
 - Vậy ta nói luôn,các người tập hợp tại đây là vì ta muốn các người nhanh chóng vô tập đoàn ,.....

13. Chương 13

Tập 13: Trở lại thế giới showbit

- Vậy ta nói luôn,các người tập hợp tại đây là vì ta muốn các người nhanh chóng vô tập đoàn ,giúp ta điều tra về thân kiếp sau của quý vương và trong thời gian ta ở động tu luyện ta đã cảm nhận được linh lực của hần xuất hiện ở đây nhưng chỉ 5s đã biến mất,hiện nay đang rất cảm bách rồi,ta đã mạnh lên và các người phải vô công ty giúp nó phát triển hơn nữa.Chỉ vậy thôi các người làm được không?
 - Tất nhiên rồi thưa tiểu thư,chúng ta đi ăn chứ?10 người đồng thanh.
 - Đương nhiên rồi đi thôi nào?Cô thu lại khuôn mặt nghiêm lạnh,nhí nhảnh đáp rồi nhảy chân sáo đi.
- 10 người nhìn cô như vậy cười vì vẻ trẻ con của cô,cái đáng vẻ mà chỉ có họ mới thấy được.Cô cùng họ đi vô phòng ăn khối bay nghi ngút và hương thơm tỏa ra từ những món ăn đã chuẩn bị sẵn,làm cô nhanh chóng hồi mọi người vào ngồi ăn:
- Nhanh đi mọi người ta đói rồi đi lệ lên .
 - Ồ vâng ,vâng.10 Người nghe tiếng cô gọi thì thôi ngay cái vẻ mặt cười vui chạy nhanh vô phòng ăn.
- Bước vô phòng ăn đã thấy cô ngồi trên ghế ,liếm mép thềm thường không khác gì một con mèo con đang thềm thường nhìn cá vậy,họ cố nhịn cười khi thấy đáng vẻ của cô,ngồi vào bàn ăn đồng thanh:

- Mời người thưởng thức.

Chỉ chờ có vậy cô nhanh chóng gấp láy gấp để thứ ăn cho vào chén, ăn như chưa bao giờ được ăn, 10 người chỉ biết nhìn cô lắc đầu rồi cúi xuống ăn cơm, mặc dù đây không phải thức ăn mà họ thích. Cô cứ tí ta tí tởn ăn hết món này đến món khác thỉnh thoảng đứng dậy chạy vòng quanh bàn gấp ọi người một ít đồ ăn, cả căn phòng lạnh lẽo trở nên ấm áp hơn bao giờ hết. Bữa ăn kết thúc cô đi ra phòng khách với một cái bụng căng tròn vì no, mọi người cũng vậy họ cảm thấy thật ấm áp khi được đoàn tụ với cô. Cô ngồi xuống ghế kêu mọi người lại thanh âm vẫn nhĩ nhảnh nhưng pha lẫn sự uy nghiêm nói:

- Cuộc chiến của chúng ta theo ước tính sẽ diễn ra sau 2 tháng nữa, vì vậy ngay mai chúng ta sẽ quay trở lại thế giới loài người, ok.

- Vâng cứ theo ý người. 10 người đồng thanh.

- Rồi xong đi ngủ thôi ta mệt ừi. Cô nói giọng nũng nịu rồi ngủ luôn trên ghế.

Cô là thế mọi người quen ừi nên cũng không có gì ngạc nhiên khi cô ngủ nhanh vậy, Rian bước đến bế cô lên phòng theo sau là 9 người còn lại, hôm nay cô và họ sẽ ngủ chung phòng, bình thường cô và họ vẫn vậy cho đến khi cô chìm vào giấc ngủ 10000 năm trước họ mới mỗi người một phương mà. Ôm nhau họ ngủ ngng lạnh như tát thấy mọi thứ đều không thể ảnh hưởng đến họ.

Tại một căn biệt thự khác trong thánh địa, chính xác hơn là căn biệt thự của dòng họ Romen mặc dù không tráng lệ bằng biệt thự của cô nhưng cũng đẹp không kém là bao. Anh đang quỳ dưới đất trước mặt một người đàn ông không ai khác đó là ông của anh người đang tạm nắm giữ vị trí chủ nhân dòng họ Romen. Anh đang nghe lời trách mắng của ông:

- Sao cháu ngốc vậy hả, ta nuôi cháu đâu phải để cháu ngu ngốc vậy, chẳng lẽ cháu không nhận ra ông tổ sao mà còn gây sự vậy?

- Ông cháu nhận ra khí của họ nhưng hình dáng của họ làm cháu không thể tin được, vampire chúng ta mặc dù bất tử nhưng không thể trẻ mãi không già được, ông đã sống 10000 da dễ cũng đã nhăn nhéo không khác những tên con người già đi là mấy, nhưng còn họ nếu họ là tổ tiên vậy họ đã sống được hơn 30000 năm có sao lại không già?

- Ngu ngốc con đã xem truyền thuyết rồi mà họ là tổ họ không thể chết? Ông hằn giọng.

- Nhưng thưa ông, truyền thuyết nói họ không thể bị chết vì yêu như chúng ta, họ bất tử nhưng mà đâu có nói họ không già đi. Anh nói.

- Vậy để ông nói cháu hay, họ không những bất tử mà còn mãi không già đó là đặc ân của 10 vị tổ tiên được vị tối cao cho. Ông giải thích.

- Vậy họ sẽ mãi tồn tại đúng không ông? Anh hỏi.

- Chính xác là vậy, cháu rấ may mắn vì là cháu của dòng họ Romen nằm trong 3 giòng họ đứng đầu đó, nếu không thì hai vị tổ tiên nhà Vannell và Rimlen giết chết rồi vì giám phá hoại buổi cầu nguyện và hên là nguwoif đó không bị tác động. Ông thở dài nhìn Nick.

- Cháu biết tội rồi sau này cháu không giám nữa cháu xin phép ông trở về thế giới người ngày mai. Anh nói.

- Được rồi đứng dậy vào phòng ngủ đi, ngay mai còn đi. Ông nói.

Anh đứng dậy về phòng của mình đóng cửa phòng mình và suy nghĩ:

- Sa mình có cảm giác rất lạ lúc ử đó vậy cơ thể mình như không thuộc về mình dù chỉ có 5s, mình cảm nhận được đầu đó trong mình có gì đó tỏa ra, còn cô ấy tổ tiên của mình sao, thật thú vị!

Những ý nghĩ này cứ bay trong đầu anh rồi anh chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay.

14. Chương 14

Tập 14: Học lại cho vui.

6 a.m

Một buổi sáng sớm,những giọt sương đọng trên những phiến lá long lanh,màn sương mỏng khiến ai cũng thấy lạnh lạnh cơ thể nhưng lại đem lại một cảm giác bình yên trong lòng mỗi con người.Cô vẫn đang ngủ trên chiếc giường siêu cấp giá trị của mình,dáng ngủ rất chi là “đẹp” phần thân trên gập lại,chân thì chẳng hắng,đá gối chần lăn lóc khắp nhà.10 người kia đã tỉnh dậy từ sớm để chuẩn bị đưa cô đi tới thể giới con người và chuẩn bị bữa ăn sang cho cô.Cô trở mình tỉnh dậy vừa lúc bên ngoài cửa phòng tiếng gọi của Rosa vang lên:

- Tiểu thư dậy đi thôi ,sáng quá sáng trùm rồi tiểu thư à!Ngủ gì như chết thế.
- Biết rồi ta dậy rồi,có cần phải kì kèo vậy với ta không?Cô nói vọng ra vì uất ức vì bị hiểu lầm là đứa ngủ nướng.
- Hi thôi cho thần sr người nhanh xuống nhà ăn sáng rồi đi nha.Rosa cười khở rồi quay người xuống dưới nhà.

Cô nhanh chóng đứng dậy khỏi giường chạy vào nhà tắm làm vsen,một lát au cô bước ra khỏi phòng tắm với một bộ đồ trắng toàn tập làm cô trông thật trẻ con hồn nhiên.Mái tóc ướt ôm vào khuôn mặt trắng hồng của cô trông cô rất chi là dễ thương,đôi mắt xanh mơ màng lại khiến người ta thấy bí ẩn và lạnh lùng đúng là đẹp trên cả đẹp.Cô bước xuống dưới nhà,10 người đã chờ sẵn cô trong bếp thấy cô xuống,đứng dậy chào.Mặc dù đã ở bên cô rất lâu rồi nhưng vẻ đẹp của cô vẫn khiến họ thần thờ một lúc,nhận được cái gật đầu của cô thì họ sực tỉnh,cô ngồi vào vị trí của mình và mọi người cũng ngồi xuống ăn.Đang ăn bỗng tiếng Lisa tức giận vang lên:

- Ê!Đồ kì thích gì đây,sao lại đổ nước vào người tôi hả?

Mọi người và cô không hiểu chuyện gì liền ngược lên rồi khỏi món ăn để xem việc xảy ra.

- Tôi có thích gì đâu?Tại lỡ tay chứ bộ.Tiếng Rian thanh minh.
- Lỡ tay sao?Ông nhìn xem đổ hết nước lên bộ quần áo của tôi rồi đây nè,đền đi.Lisa kì kèo.
- Ủ thì đến có bộ đồ mà làm lớn.Rian nhăn nhó.
- Ể nói gì đó hả co biết bộ đồ này đang giá lắm không hả hơn 5 triệu USD của tôi đó cha nội,tưởng ngon ản lắm à.Lisa lớn tiếng.
- 5...5 triệu ặc,dậy cho tôi xin lỗi ,tui không phải không đủ tiền đền cho bà nhưng 5 triệu thì là số tiền tôi ăn trong 1 tháng đó,trả à rồi tôi lấy gì ăn.Rian run run.
- Không nói nhiều đền hay không?Lisa dứt khoát.
- Không đền.Rian đáp.
- Đền.....
- Không đền....

Cứ thế hai người nói qua nói lại còn cô và 8 người còn lại ôm bụng cười ngặt nghèo trước cái tính trẻ con của cặp đôi này.Khắp nhà rộ lên tiếng cười làm không khí ấm áp hẳn lên,mặt trời dần lên àn sương đã tan chỉ còn lại những giọt sương lấp lánh đọng lại trên những phiến lá,bữa ăn đã kết thúc 5 phút trước.Hiện giờ cô và 10 người đang ngồi trên chiếc xe limo đồ dài, 18 chỗ ngồi sang trọng quay lại thành phố con người.Cô ngồi trên xe lấy headphone ra nghe ,những giai điệu êm dịu truyền vào trong lòng cô một cảm xúc ấm áp khó tả:

Có cơn đau nào a chưa qen, ngày nào k hoag mag, từ khi đôi ta biệt ly ~

Có cơn mơ nào a qên mơ về e bên a, bật run lên trog mê man lẠ lỜ ~

NẮg sinh ra là dành cho em,ngập tràn ấM ấP,và tÔ mÔI em thật xINH.. ~

Còn bóG đêm ta lẶn lỘi trog nhau,nhỜ màu da e, nhỜ đôi mi cog ướT nhỀm... ~

Mag yêu thương xếp vào qá khứ, khi mưa rơi đỪng gọi tên nhau nữa ~

Đứng gọn lỏm khi những ngày mưa kéo về lê thê ~
 Đưa môi hôn trôi về thương nhớ, đưa tay e đặt lên con tim ~
 E cứ để cho tim nín lặng đôi lúc thôi ~
 Có cơn đau nào a chưa quen, ngày nào k hoag mag, từ khi đôi ta biệt ly ~
 Có cơn mơ nào a quên mơ về e bên a, bật run lên trog mê man lạnh lẽo ~
 Nắng sinh ra là dành cho em,ngập tràn ảm áp,và tô môi em thật xinh.. ~
 Còn bóng đêm ta lặn lội trog nhau,nhòe màu da e, nhòe đôi mi cog ướt nhèm... ~
 E vô tư mag tình yêu tới, sau k vô tâm để e buòg lơi ~
 Để giờ đây nghĩ lại lỏm a vẫn còn tha thiết ~
 Bao thương đau riêng mình a giữ, nơi e bên ai bình yên e giữ ~
 Trả lại e những ngày hôn nhiên mới quen ~
 Mag yêu thương xếp vào quá khứ, khi mưa rơi đừng gọi tên nhau nữa ~
 Đứng gọn lỏm khi những ngày mưa kéo về lê thê ~
 Đưa môi hôn trôi về thương nhớ, đưa tay e đặt lên con tim ~
 E cứ để cho tim nín lặng đôi lúc thôi ~
 Và E cứ để cho tim nín lặng đôi lúc thôi

(Vượt qua - Tiên Cookie)

Rồi cô thiếp vào giấc ngủ,những cơn gió ùa vào xe mơn man thổi vào mặt cô,khuôn mặt cô bình yên mọi
 mệt mỏi lo toan trở thành hư không.10 người trong xe và tên tài xế im lặng để giữ gìn khuôn mặt bình yên
 của cô,chỉ khi ngủ khuôn mặt mới mất đi vẻ lạnh lùng và uy nghiêm như một đứa trẻ.

11p.m

Hành trình để tới thế giới con người kết thúc,cô tỉnh lại vừa lúc chiếc xe dừng lại trước căn nhà quen thuộc
 nơi mình đã rời đi tu luyện bước vô nha theo sau là 10 người.Về đẹp của cô và 10 người theo sau làm những
 người đi ngang qua không khỏi thèm thuồng, ghen tị cộng với căn nhà to đùng ai cũng biết nơi tráng lệ nhất
 thành phố càng khiến họ hâm mộ hơn.Nhưng sự hoàn mỹ im lặng nhanh chóng bị phá vỡ trước khi cô bước
 vào nhà,các phóng viên nhà báo từ đâu ùa ra họ đã phục ở đây cả tuần nay rồi mục đích là săn lấy tin tức
 của cô.Nhưng chưa để họ nói gì vệ sĩ trong nhà đã ào ra cản và họ nhanh chóng bước vào nhà,cô ngồi phịch
 xuống ghế thở dài vì mệt .

(CÒN NỮA)

Tập 14:Học lại cho vui.(TT)

11p.m

Hành trình để tới thế giới con người kết thúc,cô tỉnh lại vừa lúc chiếc xe dừng lại trước căn nhà quen thuộc
 nơi mình đã rời đi tu luyện bước vô nha theo sau là 10 người.Về đẹp của cô và 10 người theo sau làm những
 người đi ngang qua không khỏi thèm thuồng, ghen tị cộng với căn nhà to đùng ai cũng biết nơi tráng lệ nhất
 thành phố càng khiến họ hâm mộ hơn.Nhưng sự hoàn mỹ im lặng nhanh chóng bị phá vỡ trước khi cô bước
 vào nhà,các phóng viên nhà báo từ đâu ùa ra họ đã phục ở đây cả tuần nay rồi mục đích là săn lấy tin tức
 của cô.Nhưng chưa để họ nói gì vệ sĩ trong nhà đã ào ra cản và họ nhanh chóng bước vào nhà,cô ngồi phịch
 xuống ghế thở dài vì mệt.Mọi người lại nhanh chóng nổi đuôi ngồi xuống theo cô,cô liếc nhìn mọi người ổn
 định vị trí lúc này cô mới lên tiếng:

- Xin lỗi các người ta có một việc muốn thông báo?
- Mời người cứ nói.10 Người đồng thanh,trong lòng họ trôi dạt một linh tính gì đó?

Lí do khiến họ có linh tính kì kì này là:

20500 năm trước,cô cũng đang ngồi trên ghế nói chuyện với họ:

- Xin lỗi các người ta có việc muốn nói.

- Người cứ nói.

- Chả là ta muốn quây một tí cho tinh thần sang khoái,các người giúp ta làm con người ngoài kia tá hỏa một phen a.

kết quả là trong vòng 1 thang sau câu nói của cô toàn bộ con người chìm vào náo loạn,trên đường đầu đầu cũng gặp những kẻ điên vì những trò nghịch ngợm dọa ma quỷ của cô(ủa cô là ma rùi mà ta ==).

Trở lại diễn biến ,cô nói tiếp:

- Hì ta muốn muốn chơi trò sát thủ học đường một tí a,ta muốn mở một tổ chức tội phạm a,rồi đi học phá cho vui,cua nam nhi tí cho vui a?

- Tiểu thư người định làm cái gì nữa thế?Chuyện 20500 năm trước người làm ra còn chưa đủ sao người tính làm thế giới này điên lần nữa a.Tiếng của Rosa đầy lo lắng.

- Người bên cho con người sao?Cô quay qua giọng nói có phần giận dỗi.

- Đầu đầu có đầu người cứ làm gì mình thích a.Rosa vội vàng thanh minh mà quên mất việc ngăn cản.

- Thế chứ.Cô cười tươi.

Nụ cười đẹp và vẻ hồn nhiên trẻ thơ của cô chỉ bộc lộ khi bên họ thui,và đặc biệt cô rất thích pha nha và cũng rất ham vui nữa ,chẳng qua là cực vị quyền của cô không cho phép cô tỏ ra như vậy,chỉ lâu lâu phá một trận tanh bành thôi a.10 người chỉ cười khở với cái tính trẻ con của cô mặc dù đã hơn 30000 tuổi rồi nhưng vẫn giữ cái nét trẻ con đó.Rồi sực nhớ ra gì đó Hera tính tình hồn nhiên nói:

- Tiểu thư người quên vụ thần tượng rùi à?

-Ồ he nãy giờ thần cũng quên bég mất.Kill phụ họa theo.

- Ấu tiểu thư người không phá được ùi nha.Since nói miệng cười gian.

- Tiểu thư người chịu khó làm thần tượng tiếp đi nha không phá được rùi.Mika hí hửng tiếp lời.

- Hà,tiểu thư người không thể bỏ được trách nhiệm làm thần tượng đầu a.Zone lên tiếng kèm theo một nụ cười đắc chí.

- Khục...khục tiểu thư người cũng có ngày bị lép vế rồi a.Eroka bùm miệng cổ không phát ra tiếng cười nói.

Rosa,Lisa,Rian và Ilin không nói gì chỉ sợ sệt nhìn biểu hiện của cô bây giờ,sắc mặt của cô bây giờ đang chuyển màu liên tục y như con kì nhông từ trắng sang xanh,từ xanh sang đỏ,đỏ thành vàng,vàng thành đen,đen thành tím (Chú ý kìa mọi người chết chắc rùi,tội nghiệp ngây dại không biết mình sắp die +__+).Cô lên tiếng thanh âm không vui vẻ như nãy nữa mà một thanh âm đe dọa lạnh đến tàn khốc,bất giác ai cũng phải đông cứng vì sợ:

- Các người là chộc ta sao,vậy thì nghe đây ta sẽ không để các người ngò im đầu nghe rõ phân công đây:

+ Erika và Mika hai người đi bắt 10000 con chuột về đây phải bắt bằng tay cấm dùng phép.

+ Hera và Zone hai người đi bắt 10000 con sâu về đây cấm dùng phép.

+ Kill và Since hai người đi bắt ốc sên nha.

Nghe xong câu nói của cô tất cả im bất không còn gì nói được rồi mếu máo nhìn cô nói:

- Tiểu thư tha cho Mika đi Mika sợ chuột lắm.Mika mếu máo.

- Tiểu thư đừng bắt em đi bắt sâu mà.Hera nức nở.

- Đừng mà đừng cho em đi bắt ốc sên tiểu thư ơi.Since tiếp lời.

-.....Tất cả lần lượt cầu xin cô nhưng chỉ nhận được cái đầu tù cô,họ thật là ngu mà đương không đang yên lành thì chọc vô chủ nhân của họ,chủ nhân nắm được hết điểm yếu của mọi người nên tất cả đành phải ngậm bồ làm ngọt tuân theo.

4 người kia thấy vở kịch này thì không tự chủ nổi nữa cười phá lên bỏ lăn mất hết cả hình tượng.Nghe tiếng cười của 4 người kia cô quay qua nói:

- 4 người cũng muốn tho họ làm việc à!
- Khôngkhông có đâu.4 Người im bặt thanh minh rồi cầm tay nhau chạy thẳng.
- Đứng lại.Cô hét về phái 4 người đang bỏ chạy.

4 người vẫn chạy,lần này cô phải dùng biện pháp mạnh thôi,lâu rồi cỡi mớ quá để họ thích gì là làm rồi:

- Đứng lại bằng không đừng trách ta ác.

4 Người kia nghe câu nói của cô liền khựng lại đứng bất động như pho tượng cô quả là đáng sợ.Cô phi thân tới đứng trước mặt họ nói:

- Lần sau còn chạy đừng trách ta nha.

4 Người ngậm ngùi gật đầu họ thật không giám,tiểu thư của họ mà giận thật thì không biết họ sẽ thành trò gì nha,nhớ lại cảnh tượng trước đây họ làm cô phật ý liền bị cô đem đi treo ngược lên gờ tường nha,cô có thể chuyển đổi hình dạng giới tính nha họ thật không giám.Cô thấy khuôn mặt tái mắt của 4 người thu lại đáng vẻ lạnh khốc nói:

- Ta là chỉ đùa thôi,ta cần các người làm thủ tục nhập học cho ta và làm một bộ chứng minh giả khác để chuyển chỗ ở đi phá nha,ngày mai ta muốn họp báo xin cáo lỗi mọi người ,từ giờ chỉ 1 tháng một lần tham gia các sự kiện âm nhạc suốt hiện một lần duy nhất thôi nha.
- Vâng chúng thần sẽ làm cho người nhưng người định học ở đâu?
- Ta là muốn đi tới Việt nam một chuyến nghe nói ở đó rất vui nên ta muốn thử chơi xem,tiền thể tìm hân vì ta có cảm giác hân sẽ ở đó.Cô nói khuôn mặt thoáng lo lắng.

Tại biệt thự của anh,anh cũng đang chuẩn bị một chuyến lưu diễn và nghỉ ngơi ở Việt Nam,anh muốn có thời gian chấp nhận địa vị của cô rất cao,anh không là cái gì trong mắt cô cả ,có chăng chỉ là một món đồ chơi khi bị cô lừa.Anh cũng đã tốt nghiệp nhiều đại học rồi bất quá không bằng 1/10 thành tích của cô,anh muốn tới đó học thử cho vui nha,để quên đi một mối này.

15. Chương 15

Tập 15: Học viện Algel the Time (Chap 1)

7 a.m

Tại đài sân khấu mái vòm Dank and Light có thể chứa đến 500.000 người,cô cùng 10 người kia đang ngồi chờ đến lúc biểu diễn cuộc biểu diễn này để chào đón sự trở lại của cô và cũng là lời mời của cô đến các kí giả đến nghe thông báo tại đài truyền hình.Bên ngoài tên Mc trẻ tuổi đang thao thao bất tuyệt về cô và những người tham gia cùng cô,chán nản cô đeo headphone lên nghe nhạc để nhắm lại một bài hát mới của mình.Một lát sau tên Mc thao thao bất tuyệt xong cũng là lúc cô bước ra sân khấu dưới ánh mắt yêu mến ngưỡng mộ của khán giả.Cô đi tới giữa sân khấu cầm micrô lên nhẹ nhẹ cất tiếng:

- Chào mọi người!

Nghe thấy giọng nói của cô cất lên chào khán giả ầm ầm hét lên:

- Sara chào chị.

Cô mỉm cười một nụ cười ấm áp khó gặp khiến các khán giả chết đứng ,một số chảy máu mũi hoặc ngất xỉu , phía dưới náo loạn cả lên:

- Chị ấy cười với tao kìa mà ới.KG1

- Đừng hoang tưởng nụ cười ấy là của tao.KG2

- Còn mơ chị ấy mà cười với mấy người trời sụp.Một đêm có gái quay về phía hai tên vừa nói hết lên.

Cô chỉ biết lắc đầu cười khổ trước những khán giả của mình,lên tiếng trấn tĩnh mọi người:

- Nào các bạn đừng vậy hôm nay là buổi biểu diễn của tôi ma.

Ngay lập tức tất cả im bặt không còn tiếng tranh cãi thay vào đó là :

- Mãi mãi yêu chị Sara....

- Chị là nhất,lời của chị là mệnh lệnh đối với chúng em....

Cô nhìn xuống khán giả thanh âm trầm tĩnh nói:

- Các bạn sau đây là một bài hát nhạc nhàn tặng ới người.

Lần nữa dưới sân khấu lại ồn lên tiếng cổ vũ động trời của 500.000 người.Cô bắt đầu cất giọng hát trong trẻo êm dịu như thánh ca :

Mưa đâu cố ý vương trên vai người

Rơi nghiêng trong nỗi cô đơn nào có ai hay

Chỉ muốn bên anh thôi, dù đời chông chênh theo bước anh đi

Hai tư nỗi nhớ cho anh một ngày

Em loay hoay với nhớ quên gần gũi xa xôi

Yêu đương thất tim em rồi, rằng tình yêu anh đau đớn nhường này.

Chorus:

Một chút quên anh thôi, một chút đau xa vời mà sao em tiếc nuối.

Vì muốn con tim em yêu anh đến khi hơi thở bớt nồng nàn,

và đôi tay thôi nắm chặt..

Yêu tới khi chẳng còn điều gì hối tiếc..

Someday if I were you,

I could love you less, so I can forget

Vì muốn con tim em yêu anh đến khi hơi thở bớt nồng nàn,

Và đôi tay thôi nắm chặt..

Yêu tới khi chẳng còn điều gì hối tiếc.

Giọng hát ngân nga của cô tựa như thiên thần đưa mọi người vào cõi thiên đàng ấm êm,thư thái không chút lo lắng.Tiếng hát của cô vang vọng khắp nơi lọt vô tai anh khiến anh cũng phải ngân nga lòng tràn ngập hình ảnh của cô,làm anh thật biết làm gì cơ thể cứng nhắc.Tiếng hát của cô dừng lại kết thúc bài hát,mọi người phải mất một lúc mới tỉnh lại âm âm vỗ tay,anh cũng đồng thời trở lại trạng thái ban đầu lắc lắc đầu xua đi hình ảnh cô trong tâm trí,anh nhất quyết phải dời khỏi nơi này để quên cô cấp bậc quá xa vời đó là thứ ngăn cản tình cảm của anh với cô.Thật ra anh đã nhận ra tình cảm của mình với cô lúc cô mất tích,anh phát hiện ra anh đã yêu cô từ cái nhìn đầu tiên chỉ là sĩ diện không cho phép anh bỏ qua cho cô.Lòng buồn anh cất bước rời khỏi sân khấu,anh đến đây cũng chỉ muốn nhìn cô 1 lần trước khi rời nơi này.Cô trên sân khấu tiếp tục hát liên tục một mạch 11 bài hát của mình,sau đó những ca sĩ khác bắt đầu lên hát, lúc này đã rời sân khấu vào trong cánh gà rồi nói gì đó với 10 người và rồi khi buổi diễn chuẩn bị tuyên bố kết thúc Rosa bước ra sân khấu cầm lấy micrô từ tay tên Mc cất tiếng:

- Tôi quản lí của Sara có một việc thông báo với mọi người. Kể từ hôm nay Sara chính thức tuyên bố với mọi người sẽ rời khỏi nơi đây và một tháng sẽ quay về biểu diễn một lần. Mong mọi người hiểu Sara cần có thời gian nghỉ ngơi.

Nói rồi Rosa bước vào trong để lại phía dưới sân khấu vô số những ánh mắt ngạc nhiên và cái mồm há hốc vì bất ngờ, ngoài ra còn có những ánh mắt sắc bén của những tên kĩ giả, phóng viên. Rosa vào trong cúi người trước cô thể hiện đã hoàn thành nhiệm vụ, cô và 10 người đi ra ngồi lên chiếc xe limo dài đen của mình rồi rời đi. Lúc này đã là nửa đêm buổi biểu diễn kéo dài cả ngày đã gần vắt kiệt sức lực của cô, về đến nhà cô lết về phòng tắm rửa rồi lăn ra ngủ ngày mai cô còn phải lên đường qua Việt Nam. Những thứ hôm trước cô phạt mọi người thì ngày đêm hôm trước đã dùng để tra tấn họ khiến họ không ai dám ho he gì về việc đi sáng mai của cô nữa cả chỉ im lặng về phòng của mình.

Tập 15: Học viện Algel the Time (Chap 2)

5 a.m

Cô thức dậy từ rất sớm thật ra cô không cần ngủ vẫn sống tốt vì cô có phải con người đâu, chỉ tại giấc ngủ khiến cô có cảm giác bình yên và trút bỏ được gánh nặng dù chỉ trong giây lát đối với cô. Ngồi trên giường cô uể oải vươn vai, ngáp dài rồi ngồi im thít vì có một linh cảm không mấy tốt lắm đối với cô mới xuất hiện và biến mất ngay sau đó. Quay mặt về phía cửa sổ, những làn gió lạnh của buổi sớm mai phả vào mặt cô, làm cô cảm thấy dễ chịu, không phải vì cô không sợ lạnh mà là từ lâu những cơn gió lạnh không còn ảnh hưởng được tới cô nữa thay vào cảm giác lạnh lẽo thì cái ngày đó đã khiến cô cảm thấy gió con ỉm áp hơn so với thân thể cô. Bước xuống giường cô đi thẳng vào nhà vệ sinh hôm nay cô sẽ đi qua VN nơi mà cô linh cảm thấy hắc sẽ xuất hiện, nhanh chóng vscn và tắm rửa gọn gàng rồi bước ra. Cô mang trên người một chiếc áo phong rộng màu đen nhưng có cổ tròn ôm sát cổ trên áo là một hình đầu lâu hai thanh kiếm xuyên qua đầu, một chiếc quần Jean đen dài bó sát lấy đôi chân thon dài thẳng tắp của cô và dính một số các viên Rubi nhỏ xếp thành hình cánh dơi. Nhìn cô bây giờ rất quyến rũ nhưng trong cái quyến rũ đó có sự bí ẩn và nguy hiểm khiến ai cũng phải nổi da gà, đặc biệt khi nhìn vào đôi mắt xanh của cô du trông rất yên bình nhưng lại tạo một lớp hàn khí uy nghiêm đáng sợ củ bậc đế vương. Cô bước xuống lầu mọi người vẫn chưa dậy, nhìn quanh rồi cô tiến về căn phòng tập thể dục đầy đủ thiết bị tối tân mà tập luyện gần gân cốt. Từ lâu cách luyện tập của cô là chém diết nhưng thấy những cái thiết bị này cô lại cảm thấy hứng thú và tập thử, cô thử từng máy một từ tập tạ đến chạy bộ, thăng bằng, nhảy cao, v...v... Các thiết bị như không chịu nổi sức luyện tập của cô nên tất cả đã ngừng hoạt động chỉ sau 30 phút sau khi cô vô ý thử hết tất cả. Những tưởng là thú vị thì thật là nhàm chán chẳng có một thiết bị nào chịu nổi sức của cô cả, chán nản con người vẫn chưa đủ trình độ để đấu với một vạm cấp thấp nhất chứ đừng nói tới cô. Tập luyện nhiều vậy nhưng tuyệt nhiên cô không chảy lấy một giọt mồ hôi, không một chút mệt mỏi cô đi ra phòng khách, cô biết trong lúc tập luyện đã gây một số tiếng động không nên do các máy bị chập và phát nổ nhưng chỉ là một vụ nổ nhẹ trong hệ thống chứ không ảnh hưởng đến cả máy khiến nó nổ tung, nhưng đối với các vạm thì tiếng động đó đã đủ đánh thức họ. Như cô dự đoán 10 người đã có mặt tại phòng khách và đang ngồi trên chiếc ghế của mình chờ cô, tiến tới chiếc ghế của mình ngồi xuống họ cất tiếng:

- Chào tiểu thư sao người dậy sớm quá vậy. 10 người đồng thanh.

- Không có gì cả là ta muốn dậy sớm một tí để chuẩn bị cho chuyến đi thôi. Các người đừng lo. Cái vẻ mặt có chút hồn nhiên hôm qua hoàn toàn biến mất như chưa từng hiện hữu, hiện giờ chỉ còn có một bộ mặt lạnh lùng uy nghiêm đến ghê rợn cô trả lời.

- Vậy mấy giờ người đi? Ilina hỏi, cướp lời của Rosa làm Rosa tức lăm nhưng trước mặt chủ nhân của họ, họ giám ơn ư nhất là khi chủ nhân của họ mang cái vẻ mặt uy nghiêm lạnh lùng đó chứ.

- 7 a.m máy bay sẽ cất cánh thôi, chỉ còn 1h30 nữa ta muốn đi ăn với các người và kể từ lúc ta rời khỏi đây nếu không có lệnh của ta thì không được hành động gì liên quan đến các vạm nữa cả, nhưng cứ tiếp tục làm công việc bình thường của mình. Cô thông báo khuôn mặt trầm tư với ánh nhìn xa xăm hướng về phía bầu trời bên ngoài.

- Chúng thần biết rồi tiểu thư con gì dặn dò. Nhất quan 10 người đáp lời.

- Không còn gì nữa chỉ là sau khi ta đi thì Rosa và Rian nhanh chóng sắp xếp công việc giao ấy người chưa có việc ở đây, sau 2 tháng nữa hãy qua VN theo ta. Vãn ánh nhìn hướng ra cửa sổ cô nói.

Cuộc nói chuyện kết thúc ,cô cùng 10 người đi rồi ra sân bay.

7 a.m ,cả sân bay đang chết lặng tước vẻ đẹp của cô và 10 người theo sau,đương nhiên ai cũng nhận ra thần tượng của họ đáng lí sẽ lao vào ngay nhưng cái dáng vẻ uy nghiêm lạnh lùng cộng với đôi mắt băng khốc của cô và 10 người theo sau không giám tới gần hay ho he gì.Như đã biết trước cô nhanh chóng bảo họ trở đứng cách xa cô rồi đi vào phòng W.C của sân bay hóa trang thành một người khác không còn đẹp như trước nữa thay vào đó là một cô gái nhìn rất bình thường với đôi mắt xanh,mái tóc vàng nâu, làn da hơi đen và một chiếc kính dày che gần nửa khuôn mặt trên.10 Người như biết sẵn nên không chạy đến bên cô mà quan sát từ xa vì họ sợ thân phận cô bị lộ vì lúc này họ đi cùng cô mà,họ chỉ biết đứng im nhìn bóng cô khuất bước lên máy bay đi mất.Trên chiếc máy bay cô đã yên vị trên một chiếc ghế đặc biệt trong khoang vip cho cô,rồi đeo headphone và thiếp đi.Tại thời điểm đó cũng có một chiếc trực thăng cất cánh trên nóc một tòa nhà đích đến cũng là VN,anh đang ngồi trên đó ngắm nhìn mọi vật từ độ cao này mong rằng có thể nhìn thấy cô ở đâu đó,nhưng điều đó là không thể,một mõi anh cũng thiếp đi,cả đêm hôm qua anh đã uống rất nhiều rượu và chưa chợp mắt cơ thể anh lúc này không còn sức lực.

Tập 15: Học viện Algel the Time (Chap 3)

Trên máy bay cô đang ngủ,bất chợt tỉnh dậy cô biết thời điểm đã đến,máy bay là đã được cô mua trọn các phi công cũng đã ok bỏ đi theo sắp xếp như một vj thanh toán trong thế giới ngầm.Máy bay mất người lái đang rung lên và lao xuống,đương nhiên là lúc đã tới trên bầu trời Vn.Nhanh chóng nhảy vào phòng điều khiển chuyển hướng rơi vào một ngọn núi hoang a,máy bay lao xuống nổ tung để lại là vô vàn những cái xác chết được chuẩn bị sẵn a.Cô là không muốn bị chú ý khi phải đáp xuống sân bay nha,thực ra cô cải trang nha nhưng mà bất qua nó lại rất xấu khiến cô dù đẹp xấu đều được chú ý a.Bước ra khỏi ngọn lửa quần áo còn y nguyên không may xảy sát hay quần áo bị cháy xém,cô là bắt tử nha và bộ quần áo là được dùng ẩn thuật ngăn lửa bén tới.Ra khỏi đó cô quay lại nhìn chiếc máy bay thật thú vị a,một kiệt tác hoàn hảo.Mọi chuyện như được dự tính trước thật cô đến đây để tìm hân nhưng một thứ nữa khiến cô quan tâm hơn cũng ở đây,nhất định lần này cô sẽ đoạt được thứ mình cần.Nhanh chóng biến mất như một làn khói khói hiện trường từ đằng xa những tiếng còi cảnh sát và cứu thương đang lao đến đây.

Biến mất rồi lại hiện lên mờ mờ ảo ảo như một u hồn vất vưởng,cô đã tới được căn biệt thự tuyệt là bí mật của mình đã được chuẩn bị sẵn.Căn biệt thự khoác một màu đen u ám bên ngoài nhưng lại được đính những viên đá đỏ bao quanh rải rác khiến nó trở nên ghê rợn và lâm u hơn hết,căn biệt thự được che khuất sau những rặng cây cao vút,lối vào là một cái cổng vòm như kiểu của hang động những dây leo của một loại nho bao lấy và rũ xuống khiến nó đẹp hơn bao giờ và cũng nguy hiểm hơn bao giờ.Không chút nao núng cô đi qua chiếc cổng không chút nguy hiểm chỉ là thiết kế cho nó rợn người để không ai dám bén mảng tới và đồng thời nho trên cây cũng có thể làm rượu hoặc đồ ăn nha.Sau khi qua cánh cổng cô mới chiêm ngưỡng được toàn bộ kiến trúc căn biệt thự ,nó đúng những gì cô thấy từ xa nhưng tới gần cô mới có thể nhận ra cái vẻ cổ kính phong cách cổ điển pha hiện đại rất bắt mắt quả đúng như cô mong đợi,nhiệm vụ cô giao cho Lisa và Rosa ngoài những công việc về kinh doanh ,v...v... thì đây cũng là một nhiệm vụ của họ được cô giao cho.Phải mất đến hơn chục năm trời họ mới tìm được bản thiết kế hợp ý,thêm chục năm nữa lựa chọn kĩ càng nguyên liệu,tiếp chục năm nữa xây dựng và nguy trang,trang trí hoàn hảo nơi này là kì công của họ nha rộng đến 1000 mét vuông được xây dựng như một cung điện thu nhỏ lại một tí.Họ là kì công vì đây là công trình dành cho chủ nhân của họ ở mà đương nhiên phải tỉ mỉ đến từng chi tiết rồi ,thật là họ không muốn chủ nhân có tí phật lòng nào a.Cô mỉm cười thảo mãn rồi bước vô căn biệt thự,như dự đoán vừa bước vô đập vào mắt cô là một hàng dài kéo đến tận cuối hành lang những tên vạm cấp quý tộc chờ đón sẵn và một số vạm cấp thường có dòng máu lai.Họ nhìn thấy cô vào thì cung kính cúi mình quỳ xuống đồng thanh:

- Kính chào chủ nhân chào mừng người tới đây.

- Được rồi đứng dậy hết đi.Từ nay đừng gọi ta là chủ nhân hãy gọi là tiểu thư Sara hiểu ý ta chứ.Cô khẽ nói âm điệu uy quyền khí thế lấn áp tất cả khiến họ sợ hãi run lên.

- Chúng thần hiểu ,xin theo ý người tiểu thư Sara.Tất cả đồng thanh nhưng trong cái âm thanh của họ có pha một ít sợ hãi.

- Vạy tất cả lui đi,làm công việc của mình đi ta muốn nghỉ ngơi.Cô ra lệnh.

- Chúng thần cáo lui.Tất cả lại đồng thanh nhưng lần này không còn có sợ hãi trong âm thanh nữa thay vào

đó là sự phục tùng và kính trọng tuyệt đối.

Tất cả lui đi hết tuyệt chỉ còn một cô hầu vạm quý tộc ở lại giúp cô xách đồ và sắp xếp đồ đạc cô lên phòng chỉ cô tới căn phòng của mình. Cô vạm quý tộc dẫn cô tới một căn phòng rộng tầm 200 mét vuông đầy đủ tiện nghi sắp xếp đồ cho cô rồi cúi mình đưa cô một tấm bản đồ của biệt thự, nhìn sơ qua cô đã nhớ hết, và ngoài ra cô còn biết tất cả các phòng bí mật theo bản giao của Rosa nói. Cô hầu đi ra để lại một câu thông báo sắp đến giờ ăn trưa và mong cô xuống ăn, cô không nói gì chỉ xua tay hàm ý đừng chuẩn bị gì cả cô không thích và lui ra ngoài đi. Như hiểu ý lập tức cô hầu lui ra ngoài để lại cô trong căn phòng của mình, căn phòng cô rất cô điển và xây dựng rất kì công nhìn không khác gì hầm mộ nơi cô đã từng ngủ thứ khác ở đây là thay vì những cây cột đồ thì là một màu trắng, và cái linh cữu thì thay bằng một cái giường bằng băng, và không gian cũng không trống trải như ở hầm mộ mà được sắp xếp rất nhiều đồ dùng như tivi đời mới nhất công nghệ cao nhất, những cái tủ bằng ngọc khảm cao quý chứa quần áo, những cái máy tính siêu cấp và vô vàn những công nghệ khác được chuẩn bị rất đầy đủ kể cả vũ khí, thật nó chỉ tác dụng với con người và các vạm kia còn cô là ngoại lệ một ngoại lệ duy nhất không thứ nào có thể diệt được cô ngoài chính cô cả. Nằm xuống chiếc giường của mình tuy làm bằng băng nhưng cô lại cảm thấy ấm áp, vì cô còn lạnh hơn nó nhưng chỉ là về tâm hồn thôi. Trần trọc trên giường với những suy tính tiếp cô không thể chớp mắt được ngồi dậy cô bước rời khỏi phòng, bên ngoài có hai vạm canh cửa bảo vệ thấy cô đi ra liền cúi chào, cô khẽ gật đầu rồi ra hiệu muốn ra ngoài dạo họ liền hiểu ý không làm phiền cô nữa lập tức lui đi. Cô bước ra ngoài những luồng gió phả vào mặt cô khiến cô cảm thấy rất bình yên, trời đã về chiều đang dạo quanh bóng nghe một tiếng cười vui vẻ hồn nhiên từ phía sau biệt thự vang lên. Bước về nơi có tiếng cười cảnh tượng đập vào mắt cô thật rất trong sáng một đứa trẻ khuôn mặt phẳng phất nét hồn nhiên và nụ cười ngây thơ, nhìn đứa trẻ cô bỗng cảm thấy buồn hơn bao giờ từ nhỏ cô đã bị coi là thứ phế vật thể thân, hắt hủi truy sát cô thậm ước mình cũng được như cô bé đó. Thu lại vẻ mặt băng lạnh cùng dáng vẻ uy nghiêm trên người đôi mắt cô trở nên dịu dàng hơn tiến về phía đứa trẻ kia. Đứa trẻ nghe động liền quay lại, bắt gặp cô đứa trẻ hồn nhiên hỏi:

- Uả chị là ai vậy? Sao chị lại ở đây thế.

- Chị mới đến đây sáng nay, em là con của ai. Cô hỏi đứa bé, đứa bé không kêu cô là “cô” cũng phải thôi nhìn cô rất trẻ so với tuổi đời của mình, ôn nhu cô trả lời và hỏi lại đứa bé.

- Em là....

Chưa nói hết câu một người phụ nữ từ nhà bước ra ôm lấy đứa bé cúi đầu chào cô hoảng sợ nói:

- Đứa bé này là con của thần xin người rộng lòng bỏ qua tội bất kính của nó.

- Không sao nó là trẻ con mà, hãy cứ để nó lại ở đây với ta vui chơi một lát, yên tâm đi ta là ái chứ không hại đến đứa nhỏ này đâu, chỉ là muốn cùng nó vui chơi một lát thôi. Cô mỉm cười với người phụ nữ đôi mắt vẫn dịu dàng nhưng thần thái đã trở lại sự uy nghiêm vốn có.

- Vậy tôi xin để lại nó cùng với ngài. Nhìn vào mắt cô người phụ nữ này hiểu cô là nói thật và rất ấm áp không như những vạm khác, với thân phận cao quý của mình cô tất nhiên sẽ giữ lời nên liền đồng ý.

Cô cùng đứa trẻ chơi những trò của đứa trẻ bày ra nào là vẽ tranh, rồi thì dí bắt trốn tìm v...v... Một buổi chơi thú vị cô cảm thấy bình yên hơn bao giờ hết và dặn người phụ nữ hàng ngày cho đứa bé đến chỗ cô chơi, người phụ nữ không có ý phản đối liền đồng ý bởi vì người phụ nữ biết cô sẽ không bao giờ hại đứa con của cô. Trở về phòng mình cô mệt mỏi đi vào phòng tắm gội rửa bụi bám vào cơ thể cùng cái mùi mồ hôi trên cơ thể. Bước ra ngoài cô mang độc một chiếc áo khăn thoải mái tiến về giường mình và chìm vào giấc ngủ nhanh nhất có thể, ngày mai là ngày cô nhập học và học kì cũng đã bắt đầu từ nửa tháng trước điều này không quan trọng với cô cho lắm cho dù có học vào cuối kì thì thành tích của cô sẽ luôn là tuyệt đối bởi tất cả đã nằm trong bộ não của cô rõ nét không một sai sót. Chìm vào cơn mộng mị trên môi cô nở một nụ cười ấm áp vui vẻ.

Tại một nơi khác anh cũng như cô tới biệt thự của mình nhưng nơi của anh thì rất lộ liễu và cũng không lớn bằng của cô, anh tiến về phòng mình và lăn ra ngủ luôn trên môi cũng nở một nụ cười nhưng là nụ cười chua xót anh đang nghĩ cô nhớ rất nhiều.

Tập 15: Học viện Algèl the Time (Phần cuối)

Tiếng lá xào xạc yên tĩnh hòa vào tiếng gió êm đềm, không gian yên tĩnh của buổi sớm, vẫn bộ dạng lạnh băng đó nhưng ánh mắt thoảng nét dịu dàng ấm áp. Cô đã tỉnh ngay lúc mặt trời ló rạng cô đang ngồi trên thành cửa sổ, những ánh mặt trời đầu tiên chiếu xuống mặt đất và trên cơ thể cô. Trông cô bây giờ thật cô độc và mong manh với chiếc váy ngủ trắng điểm nhẹ vài họa tiết hoa cỏ dưới gối váy nhẹ nhàng và độc đáo. Một ngày nữa đã tới đối với cô một ngày không là gì cả đối với sự bất tử của cô, hôm nay cô sẽ nhập học với cái lí lịch giả kia tên cô vẫn là Sara nhưng là Sara Clarkson một cô nhi nhận học bổng vừa du học về.

”Cộc...cộc

Bên ngoài một âm thanh phá vỡ yên tĩnh của cô, tiếng gõ cửa vang lên cô chậm rãi quay đầu ra phía cửa nói:

- Vào đi.

Một vam quý tộc bước vô với một bộ đồng phục trên tay, tiến tới chỗ cô đưa bộ đồng phục lên ngang đầu kính cẩn thưa:

- Tiểu thư đây là đồng phục của trường tiểu thư, mời người mặc và xuống ăn sáng ạ.

- Ta biết rồi để xuống giường đó rồi lui ra. Cô nghiêm giọng ra lệnh.

Tên vam lập tức bỏ bộ đồng phục xuống giường rồi kính cẩn cúi chào rồi lui ra ngoài. Trong phòng cô thở dài ngao ngán, cô đã tốt nghiệp bao trường đại học rồi học lại cũng để cho vui và thư giãn đồng thời tìm kiếm hân thù. Bước xuống khỏi bậc cửa sổ tiến tới giường cầm bộ đồng phục lên, theo cô biết đó là bộ đồng phục của cấp A, trường cô chia ra làm 4 khối.

+ Khối A cho học sinh giàu nứt vách hoặc thiên tài.

+ Khối B cho học sinh nhà giàu bình thường hoặc giỏi ổn định.

+ Khối C cho học sinh nhà khá giả và giỏi.

+ Khối D cho học sinh bình dân và giỏi.

Mỗi khối có một đồng phục khác nhau, khối của cô nữ mặc váy caro đen đỏ, áo sơ mi có viền xanh ở cổ tay áo và cổ áo, một chiếc cavat màu đỏ trước ngực, khoác bên ngoài một áo gile đen có đính huy hiệu của trường là một chiếc đồng hồ có đôi cách trắng. Ngôi trường này không được xếp vào loại hàng đầu nhưng cũng được coi là danh giá. Cầm bộ đồng phục bước vào nhà tắm cô sửa soạn lại sắc đẹp của mình, đội tóc giả màu đen lên, đeo kính áp tròng màu đen nốt, mang thêm một chiếc kính to dùng che hết gần nửa khuôn mặt, đánh phấn lên cho da trở thành màu đen và mang đồng phục cô. Hoàn tất mọi việc cô nhìn lại mình trong gương thật không khác mấy đứa nhà quê nhưng như vậy cũng được cho yên tĩnh đỡ ai làm phiền và nhận ra mình. Bước tới phòng ăn, mọi người sững sốt trước bộ dạng của cô và tự hỏi đây là ai, cô đọc được hết mọi ý nghĩ chỉ cười trừ nói:

- Sao bắt ngờ à, ta phải cải trang để không ai nhận ra mình, các người quên ta là ai trên thế giới rồi à?

Nhận ra giọng nói của cô, thêm dáng vẻ uy nghiêm đó họ biết đích thực là chủ nhân của mình nên chỉ biết cúi đầu nhận sai. Cô nhìn họ vậy cũng không nói gì thêm tiến tới bàn ăn, hai miếng bánh mì lớn hỏa hạm và một cốc sữa hòa lẫn vài giọt máu của dòng thuần chủng. Cô nhanh chóng ăn xong rồi ra hiệu đến lúc đi, nơi này cách chỗ tường khá xa nên cô cho họ chờ đi. Sắp đến cổng trường cô ra hiệu dừng xe rồi bước xuống đi tới trường cô không thích phô trương gây chú ý, đặc biệt khi chiếc xe à họ chờ cô lại là một siêu xe có một không hai. Vào trường cô đi thẳng tới phòng hiệu trưởng trên đường đi rất nhiều tiếng bàn tán về cô như là nói cô nhà quê, v...v... Cô không để ý mở cửa vô phòng hiệu trưởng không chào hỏi gì lên tiếng:

- Lớp ta học ở đâu?

Hiệu trưởng ngôi trường này là 1 vam quý tộc khi thấy cô, ông ta vui mừng lắm cô nhập học với thân phận giả nhưng hiệu trưởng cũng đã được thông báo trước nên biết cô là ai nói luôn:

- Thưa tiểu thư học lớp 12 A.V, tôi sẽ gọi người đến đưa tiểu thư tới.

- Được rồi nhưng ta cấm người làm lộ thân phận ta, trong khoảng thời gian này ta sẽ niêm khí mình lại cấm người phát giác với ai nếu không muốn gia tộc chết thảm. Tiếng nói cô uy nghiêm, lạnh lùng, đầy đe dọa.

- Vâng...vâng thưa tiểu thư.Người đàn ông mồ hôi chảy ra đầm đìa,thân hình run lên chỉ biết sợ hãi dạ vâng.

Một giáo viên bước vô mời cô đi theo và nói luôn mình là chủ nhiệm lớp cô tên Lâm Hạ Chi.Cô đi theo đến lớp cô đứng trước cửa lớp quay qua nói với cô:

- Em chờ cô một lát để cô vô thông báo.

- Vâng.Cô đáp ngắn gọn không kém phần lạnh lùng làm cô Hạ Chi lạnh gáy.

Bước vào lớp cô Hạ Chi ngay lập tức thông báo về lớp sẽ có một học sinh mới và mời cô vô.Sải chân vô lớp đứng trên bục cô Hạ Chi nói cô giới thiệu cô chỉ nói ngắn gọn:

- Sara Clarkson,du học sinh mới về.

Xong lời giới thiệu giáo viên chỉ cô ngồi bàn cuối lớp gần cửa sổ ,cô liền đi xuống bàn mình và nằm luôn.Lớp học bàn tán về cô:

- Giữa học kì rồi mà cũng vô được sao.HS1

- Nhìn cô ta nhà quê quá,xấu mà chảnh.Hs2

- Ủm tự kiêu thấy ớn.Hs3

-

Lớp học xôn xao về cô,còn cô thản nhiên như không rồi ngủ thiếp đi.3 tiết học trôi qua tiếng chuông vang lên kết thúc buổi học đã đến lúc ăn trưa.Cô lúc này mới tỉnh dậy chậm rãi bước xuống cantin,thật xứng là trường danh giá căn tiên rộng rãi bố trí đẹp không khác mấy so với nhà hàng 5 sao.Mỗi khối có một cantin riêng nên không bao giờ có việc chạm mặt cả.Cô ngồi xuống một vị trí trống trải nhất khuất nhất bên cửa sổ để tìm được không gian yên tĩnh ình,cô ăn vài thứ trong cantin tưởng sẽ được yên tĩnh thì tiếng hét của đám hs nữ phá vỡ hết.Nhìn về phía cửa cantin đám hs nữ đang tụ tập ở đó,nhìn qua đám người cô biết rằng bọn họ đang vây quanh một chàng hotboy cô cười khinh bỉ rồi ăn tiếp.Cô cúi xuống ăn tiếp thì vô tình nhìn được khuôn mặt của nam sinh đang bị vây lấy đó,đó là anh cô khựng lại trong đầu cô vô vàn câu hỏi:

- Sao anh ta lại ở đây?Anh ta theo dõi mình sao?Anh ta là ý đồ gì?.....

Một lúc sau tầm 30s cô bình tĩnh lại coi như không có gì ăn tiếp,rồi bước về lớp đi ngang qua anh.Anh ngạc nhiên khi thấy thái độ đó,một nữ sinh xấu xí lại phớt lờ anh ư anh đến đây không che dấu thân phận nên thấy rất lạ khi một nữ sinh nhà quê lại không coi anh là gì cả.Một cảm giác thích thú làm anh thấy khoan khoái anh nhất định phải tìm hiểu nữ sinh này,một vạm thuẫn chủng cao quý lại để con người làm ngơ ư không bao giờ.

16. Chương 16

Tập 16: Tôi là ai liên quan gì đến anh ? (Chap 1)

Cô thản nhiên như không có gì trở về lớp học,ngồi vào vị trí của mình cô lấy ra một chiếc máy nghe nghe nhạc hiện đang rất hiếm chỉ có 11 chiếc trên thế giới.Cô ung dung đeo headphone vào nghe những điệu nhạc quen thuộc với chính giọng hát của mình.Dưới cantin anh vẫn còn đang chật vật với đám nữ sinh bu quanh mình,cô gái xấu xí phớt lờ anh lúc này làm anh rất hứng thú,nhưng chợt hình ảnh cô lại hiện lên trong tâm trí của anh làm anh cảm giác có lỗi và khó thở.Anh giận chính mình vì sao lại để ý người khác khi anh yêu cô,đám nữ sinh đang bu lấy anh thật sự anh rất khó chịu nhưng vì hình tượng anh nhẹ nhàng nói:

- Các bạn có thể tránh ra ình lên lớp phòng hiệu trưởng được không ?

Lời nói của anh như có ma lực đám nữ sinh vây quanh anh lúc này tản ra hết nhường đường cho anh đi.Anh băng qua đám học sinh lên phòng hiệu trưởng cũng như cô anh nhận được sự kính cẩn chào đón của ông hiệu trưởng rồi được dẫn tới lớp của mình.Cô ngồi trong lớp vẫn đeo headphone nghe nhạc,lớp học đã bắt đầu từ nãy nhưng các giáo viên không giám nói gì bởi nếu không may đụng phải một cô cậu ả nào trong trường thì chỉ có nước đi ăn xin.Dù cô xấu,học tưởng cô nhà nghèo nên khinh thường nhưng sự xuất hiện của cái máy nghe nhạc cực độc đã tác động vào lý trí cho họ biết cô không vừa.Đang giảng bài bỗng giáo

viên bước ra của lớp gặp một cô giáo khác,nói chuyện gì đó rồi cô giáo bên ngoài bước vô.Nhìn bà cô mới bước vào hóa ra là chủ nhiệm lớp cô,bà bước lên trên bục giảng nói:

- Hôm nay lớp chúng ta vinh hạnh đón thêm một thành viên nữa,bảo đảm người này sẽ làm các em thề chết đó ?

Đám học sinh nghe vậy thì ầm ĩ cả lên bàn tán xôn xao,cô mặc dù đang đeo headphone bật nhạc to hết cỡ nhưng những tiếng bàn tán vẫn lọt vô làm cô rất khó chịu.

- Nam hay nữ vậy cô ? Hs1 hỏi bà cô.

- Chắc bạn ấy đẹp lắm cô nhỉ? Hs2

- Cô ai thế cô? Hs3

-.....

Nghe những câu hỏi của đám học sinh bà cô chỉ cười rồi hướng ra cửa nói:

- Em vô đi.

Bên ngoài một thanh niên bước vào,vẻ đẹp thiên thần và độ nổi tiếng của anh ngay lập tức làm lớp học không khác gì cái chợ lớn.Những âm thanh rống hú của đám con trai khi thấy thần tượng âm nhạc của mình,tiếng kêu gào xin chết vì anh của đám con gái.Chỉ duy nhất mình cô nhìn anh khuôn mặt không chút biểu cảm nào chỉ có sự khó chịu,cô thực sự rất khó chịu đang nghe nhạc thì bị cái đám này hét rầm rộ phá nát hết cảm thụ âm nhạc của mình.Cô nhìn lên bục giảng nơi có anh điều này cô đã đoán trước nhưng cái đám học sinh trong lớp cứ làm ầm lên.Anh bước vào lớp trước sự ngỡ ngàng của mọi người đảo mắt quanh nhìn những khuôn mặt trong lớp,nhanh chóng bắt gặp khuôn mặt có nét khó chịu của cô gái vừa nãy ở cantin,không chút rung động,cái ý nghĩ thích thú vẫn còn nhưng cảm giác tội lỗi với cô làm anh không thể nhìn về cô gái xấu xí kia nữa.Bà cô trên bục nói:

- Mời em giới thiệu bản thân?

- Tôi tên Nick Romen ,các bạn cứ gọi mình là Nick.Anh nói và khuyến mãi cho đám học sinh một nụ cười tỏa nắng làm đám học sinh ngất lên ngất xuống.

Cô vẫn nhìn anh với cái vẻ mặt khó chịu đó nhưng chỉ 2s cô đã quay lại với bộ mặt lạnh lùng của mình tiếp tục nghe nhạc.Bà cô trên bục đảo một lượt quanh lớp rồi chỉ về chỗ cô nói:

- Nick em xuống ngồi cùng bạn Sara đi.

Anh ngỡ người khi nghe bà cô nói tên của cô gái xấu xí là Sara,trùng hợp sao rồi anh bước xuống chỗ cô ngồi.Bà giáo viên ra ngồi nhường chỗ cho giáo viên kia dạy tiếp,anh vừa ngồi xuống là liền quay qua cô giới thiệu:

- Chào bạn mình là Nick bạn tên gì?

Cô đang đeo headphone nên không nghe thấy ,vẫn tiếp tục nghe nhạc,anh khó chịu khi bị bỏ lơ thì dùng tay lay vai cô.Cô lúc này thấy có người lay vai mới tháo headphone ra quay người qua phía anh hỏi:

- Chuyện gì ?

- Không có gì,chỉ là mình muốn biết tên bạn thôi.Anh nói.

- Làm quen? Cô đáp cụt ngùn.

- Phải làm quen,mình là Nick còn bạn tên gì ?Anh cười hỏi.

- Sara.Đáp lại lời anh vẫn là một câu cụt ngùn.

- Bạn là Sara vậy họ là gì ?Anh hỏi tiếp.

- Làm gì ?Cô hỏi lại.

- Để biết thôi.Anh nhún người nói.

- Sara Clarkson.Cô đáp.

Anh ngộ ra chỉ là trùng hợp thôi,khác họ mà.Anh tùm tùm cười,cô bên cạnh nhìn anh biết anh nghĩ gì nhưng không có gì quan trọng cả.Hai người cứ vậy không để ý xung quanh đủ mọi ánh mắt khác nhau đang nhìn họ của đám học sinh,những cái nhìn ganh ghét,ngưỡng mộ,thất vọng,..

Tập 16: Tôi là ai liên quan gì đến anh ? (Chap 2)

3 tiết học nữa cứ thế trôi qua anh ngồi học nhưng thỉnh thoảng vẫn liếc qua cô,anh không hiểu vì sao lại làm vậy nữa “tò mò chẳng” anh cũng không biết.Cô thì thản nhiên nằm ra bàn ngủ,trên tai vẫn đeo headphone vì tất cả cái gì có trên sách vở hay cô đã từng tiếp xúc thì không bao giờ cô quên,trừ khi cô không muốn nhớ hoặc những chuyện lặt vặt mà thôi.Trong lớp học ngoài anh ra thì tất cả đều nói chuyện hoặc ngủ cô giáo vẫn tiếp tục giảng bài,bà tức lắm nhưng biết làm gì đây đành đến học nhờ không may vào gia đình nào có quyền thế một tí là mất việc cho xuống làm ăn xin hỏi nào không hay.

” Reng...reng...reng”

Tiếng chuông vang lên báo hiệu giờ học kết thúc,các học sinh lần lượt đứng dậy đi xuống cantin trường(quên nói này học 8 tiết mỗi ngày cứ 3 tiết thì có giờ nghỉ cho học sinh ăn uống khi nếu đói).Anh rời khỏi lớp đi theo đám học sinh còn cô vẫn ngồi đó ngủ,anh vừa xuống cantin thì một đám nữ sinh bám lấy anh đòi anh ngồi cạnh,xin được làm bạn gái anh hay mời ăn anh cùng.Cô lúc này mới tỉnh vì nằm khá lâu nên gọng kính chà sát làm cô hơi nhức nên tháo kính,thấy ở dưới một cô gái chảy máu nên dụi dụi mắt rồi đeo lại,vô tình có một người đi ngang đã nhìn thấy đôi mắt cô vừa này hình như biến thành màu đỏ.Cô đứng dậy rời lớp xuống cantin bụng cô cũng hơi đói rồi,xuống tới cantin thấy cái cảnh anh đang bị đám con gái bu cô hơi khó chịu vì cái đám này có thể sẽ phá sự yên tĩnh cô muốn.Vấn đề bộ lạnh băng và đứng đưng cô đi ngang qua đám người lấy đồ ăn rồi tới chỗ bàn ăn trong góc cạnh cửa sổ ngồi xuống.Cầm lấy hộp sữa trên khay cô uống từ từ,cô không thích sữa nhưng cái cảm giác ngọt ngọt của dòng sữa chảy vào cổ họng mình làm cô thấy dễ chịu hơn uống những thứ khác.Bỏ hộp sữa xuống cô ăn tô phở của mình mà không để ý thấy cô hai ánh mắt đang nhìn cô chằm chằm,một là anh vì cái bát cần của cô nên anh thấy tức tức làm sao ý,một người nữa chính là gã đã thấy được sự chuyển đổi màu mắt trong thoáng chốc của cô.Anh sau một lúc thoát được đám mê trai cũng chạy đi lấy đồ ăn rồi tới chỗ cô từ tốn hỏi:

- Mình có thể ngồi đây không?

Cô đang ăn nghe có tiếng hỏi mình thì ngược đầu lên,nhìn anh lạnh lùng nói:

- Tùy.

Anh ngồi xuống ghé đối diện cô,bao nhiêu ánh mắt của đám mê trai hướng về phía cô ghen ghét,tức giận nhưng không dám tới gần hay tỏ ra đàn chị vì có anh.Cô không quan tâm vẫn tiếp tục bữa ăn của mình,còn anh cũng ăn nhưng vẫn quan sát cô đánh giá cô,anh nhìn cô thật kĩ có cái gì đó không khớp lắm.Cái mắt kính rõ ràng là 0 độ thì đeo làm gì,thân hình cô rất đẹp nhưng sao khuôn mặt lại xấu xí quá vô văn câu hỏi đang bay trong đầu anh,anh không tự chủ đưa tay sờ lên mặt cô,rõ ràng là da thật.Cô bị anh đụng vào mặt hơi bất ngờ đẩy tay anh ra nói:

- Anh muốn gì thế?

- O khôngkhông xin lỗi.Anh bị cô gạt tay mới sực tỉnh,xấu hổ trả lời.

- Cần thận đó.Cô lườm anh lạnh lùng cất tiếng đe dọa.

Dứt lời cô đứng dậy đi luôn vào lớp để lại anh ngẩn tò te nhìn,các học sinh thấy cô buông lời đe dọa thì cũng sợ sợ nghĩ chắc chắn là cô không vừa chút nào.Sau khi đợi người vài giây anh bật dậy đuổi theo cô,anh muốn biết cô rốt cuộc là ai tại sao lại coi thường anh như vậy,nếu cô đúng là Sara thì mọi rắc rối của anh sẽ được giải quyết chỉ duy một điều là anh phân vân vì Sara giờ đang ở bên Mĩ mà.Đang đi thì tự nhiên bị ai đó nắm tay kéo lại,cô thấy bức mình quay lại định cho tên đó một tát nhưng khi cô quay lại thì đó là anh nên cô đứng im như pho tượng.Anh thở hồng hộc giả vờ mệt mỏi rồi gần giọng hỏi cô:

- Cô rốt cuộc là ai,tại sao coi thường tôi đến vậy,cô không biết tôi là ai sao?

Hiểu anh đang nghi ngờ mình cô nhanh chóng nói lỏng cơ thể nở một nụ cười bất cần khinh khỉnh nói:

- Tôi là ai liên quan gì đến anh sao?

Dứt lời cô dật phát tay ra khỏi tay anh quay lưng bỏ đi, vô học 3 tiết còn lại anh ngồi im tâm hồn vẫn còn trên mây không thiết tha gì để ý xung quanh. Hết giờ học cô khoác cặp đi về, anh tính về sẽ bắt bằng được cô nói nhưng vừa ra khỏi trường đi lấy xe theo cô thì cô đi trước dừng lại cạnh một cái siêu xe, một thanh niên chạy ra mở cửa cho cô rồi cô bước lên xe phóng đi mất, anh khá bất ngờ nên không đuổi theo nữa. Tên thanh niên đã được cô giấu khi vạm lúc cạnh cô nên anh chắc chắn sẽ không phát hiện được, ngồi trên xe cô nhìn ra cửa kính xe mỉm cười một nụ cười thích thú, mọi chuyện sắp bắt đầu rồi nên trước đó cô sẽ khởi động chút cho vui bắt đầu sẽ là anh.

17. Chương 17

Tập 17: Đêm của máu.....mắt kiểm soát.(Chap 1)

Ngồi trên xe cô tháo bỏ lớp mặt nạ cùng chiếc kính 0 độ trên mặt và bộ tóc giả đặt xuống bên cạnh mình. Với lấy chiếc khăn ướt ở túi ghế trước cô cẩn thận lau đi lớp hóa trang đổi màu da ở những nơi lộ da thịt. Hoàn hảo cô đã trở lại với khuôn mặt thật của mình uy nghiêm lạnh lùng, khẽ thở hắt một hơi, ánh mắt lạnh lẽo sâu thẳm trong nó là một nỗi buồn được che dấu cẩn thận không chút sơ hở. Đôi đồng tử đen mở lớn chăm chú nhìn ra bên ngoài qua lớp kính đen của xe, cô đang ngồi trong tư thế thoải mái nhất có thể với cánh tay đặt trên cửa sổ và đầu đặt trên bàn tay trắng mịn không tí vết. Từng đường nét trên khuôn mặt tinh xảo không chút tí vết hay có bất cứ khuyết điểm nào, trong xe không khí yên tĩnh tuyệt đối cả đến tiếng nhịp đập của tim của không nghe thấy. Khuôn mặt hơi nhăn lại khó chịu vì ánh hoàng hôn từ phía xa chân trời, đôi mắt cô hiện rõ từng nét cô độc kiêu ngạo, đôi môi khẽ nhếch lên tạo một nụ cười gian xảo, từng biểu hiện trên mặt cô xung khắc với nhau không chút liên quan đến nhau.

Chiếc xe vẫn chậm rãi đi trên con đường, càng lúc đường càng vắng vẻ khoảng 5 km nữa sẽ đến nhà cô, một ý nghĩ chợt lóe qua đầu cô, trầm giọng cô ra lệnh cho tên tài xế:

- Bây giờ người chở ta về nhà ,xong lập tức quay lại thành phố mua cho ta một chiếc mô tô tốt nhất,tổ nay ta có việc cần dùng đến nên người dựng sẵn ở công cho ta lúc 7h không được sai dù chỉ một giây hiểu không ?

- Vâng tôi hiểu thưa tiểu thư.Tên tài xế chậm rãi trả lời đầy kính trọng.

- Tốt.Cô gạt đầu vừa ý.

” Kít ”

Chiếc xe phanh lại cẩn thận dừng trước cửa biệt thự,tên tài xế chạy ra khỏi xe mở cửa xe cho cô,bước ra khỏi xe một hàng người hầu đã đứng sẵn hai bên để đón cô về đồng thanh:

- Mừng người học về tiểu thư.

Cô gạt đầu chào lại rồi ra hiệu giả tán mọi người,mọi người tản đi làm công việc của mình,chỉ có hai người ở lại theo sau cô.Tháo chiếc cặp trên vai cô quay qua một người nói:

- Mang cặp ta lên phòng đi.

Người hầu đó cẩn thận đón lấy cặp rồi cúi đầu chào cô cầm cặp cô lên phòng,ngồi xuống chiếc ghế salon sang trọng trong phòng khách tại vị trí đặc biệt của mình cô lại quay qua người hầu còn lại nói:

- Người vào bếp lấy cho ta cốc nước,rồi lui đi.

- Vâng thần đi ngay.Tên hầu kính cẩn trả lời.

Một lát sau tên hầu quay lại với li nước pha chế đặc biệt có máu của 10 vị tổ tiên hòa trong dâng cho cô,Cầm lấy li nước cô phẩy tay ra hiệu lui đi cho tên hầu.Hiểu ý hần liền cúi đầu chào rồi lui đi,uống lấy cái chất lỏng đặc biệt này cổ họng cháy khát của cô lập tức được xoa dịu.Chậm rãi lê bước chân nặng nề mệt mỏi cô bước lên phòng lấy quần áo rồi vào nhà tắm,cởi bỏ bộ đồ đồng phục của trường Angel the time bật vòi nước.Vòi nước ấm từ trên dội vào cơ thể cô rửa trôi cái cảm giác nặng nề của cơ thể, trả lại cho cô cái hoạt bát và nhanh nhẹn.Bàn tay cô khẽ xoa lên cơ thể thứ sữa tắm đặc chế do chính cô làm mang đậm hương hoa

hồng,quyến rũ và nồng nàn.Cảm giác thoải mái cùng mùi hương hoa hồng làm cho đầu óc cô trở nên sáng suốt hơn,như rũ bỏ được mọi tính toán của mình dù chỉ trong giây lát nhưng thật rất thoải mái.Lại đổ lên đầu một chất lỏng khác mang mùi thảo mộc cô chậm rãi gội đầu tẩy đi cái chất keo dính trên đầu để giữ bộ tóc giả.Xong xuôi cũng là lúc đồng hồ điểm 6h,trời còn chưa tối hẳn vẫn có vài tia mặt trời hoàng hôn đọng lại,ngồi bên cửa sổ cô nhìn ngắm khung cảnh bên ngoài với bộ áo bông đặc biệt khoác trên người.Cô vẫn chưa mặc đồ nhưng cái áo bông này vẫn có thể che đi cơ thể của cô,hướng ánh mắt tới nơi nào đó,cô nghĩ tới anh,đôi môi nở một nụ cười gian,cô tự nói với chính mình :

- Gặp người ở đây cũng coi là có duyên,vậy nhưng anh đã vô tình chen vào kế hoạch của ta vậy ta đành phải lợi dụng người làm cho cuộc chơi thú vị hơn nữa và cả thế giới con người cũng sẽ chứng kiến hậu quả này vì người.

Nhảy khỏi bệ cửa sổ cô cởi bỏ lớp áo lông,khoác lên người bộ quần áo da màu đen có cổ cao,ôm sát lấy thân hình mình,mang thêm một chiếc áo khoác ngoài bằng kaki đen có lông thú ở cổ cô rời khỏi phòng hướng xuống nhà bếp.Đã đến h ăn cơm họ đang định lên mời cô xuống nhưng chưa kịp đã thấy cô đi xuống liền xếp hàng nói:

- Tiểu thư mời người vô bàn dùng cơm.

Cô gật nhẹ rồi ngồi xuống bàn ở vị trí đặc biệt của mình rồi ra hiệu ọi người cùng ngồi xuống ăn cơm vì bàn ăn rất rộng và nhiều món.Đang định cầm đũa lên thì một bóng đen lao vào người cô ôm hằm lấy,cô không nói gì chỉ cười dịu dàng nhưng đôi mắt vẫn lạnh lùng uy nghiêm,cô biết đó là Tuyết nhi cô bé hôm qua chơi với cô.Vuốt mái tóc cô bé cô nói:

- Sao thế Tuyết nhi nhớ chị à?

- Vâng,nhớ lắm ạ.Tuyết nhi dụi dụi đầu vào ngực cô nũng nịu nói.

- Em buồn sao?Cô hỏi.

- Buồn lắm,ở đây có mình tuyết nhi là trẻ con thôi,chỉ có chị chơi với tuyết nhi mà chị lại cũng đi học,suốt ngày ở nhà vì còn nhỏ nên mọi người không sai bảo gì cả tuyết nhi thấy buồn.Cô bé ngừng dụi đầu vào cô ngừng mặt lên đôi mắt long lanh hồn nhiên cùng nụ cười thơ nói.

- Chị biết rồi,vậy tuyết nhi ngoan ngồi xuống ăn cơm đi,tối nay chị có việc không chơi được với em,chị nhờ mọi người chơi với em,rồi khi nào rảnh chị sẽ chơi với em được không? Cô cười hiền xoa đầu tuyết nhi.

- Tuyết nhi biết rồi, tuyết nhi sẽ ngoan.Cô bé gật đầu vâng lời rồi được cô đặt lên ghế bên cạnh mình.

Bữa ăn yên tĩnh nhưng lại ấm áp vì rất nhiều người ngồi chung ,cô lau miệng đứng dậy trước dặn dò:

- Tối nay ta có việc ra ngoài các người ở nhà canh chừng,chơi với tuyết nhi khoảng 11h đêm ta sẽ về.

Nói xong cô đi ra ngoài,leo lên chiếc mô tô đã được chuẩn bị sẵn dựng trước cửa,dội lên đầu chiếc mũ bảo hiểm đặc biệt dành riêng cho người đi mô tô che hết toàn bộ khuôn mặt kín đáo nhưng vẫn có thể nhìn được mọi vật qua lớp kính đen trước mặt của mũ.Lao đi trong đêm với một tốc độ kinh hoàng cô phóng thẳng tới thành phố trên con đường nhựa có mặt khắp nơi,mái tóc vàng được giấu trong mũ bị gió mạnh thổi ra ngoài tung xỏa trong không khí đẹp như một dải lụa.Mọi người đều dạt qua hai bên nhường đường cho cô,vì họ chưa muốn đi gặp tổ tiên.

“Kít...kít...kít”

Cô phanh xe dừng lại trước một quán bar có vẻ lớn và sang trọng nhất tại trung tâm thành phố,tháo chiếc mũ ra,chỉ 1s khuôn mặt cô lại lập tức được che lại bởi một chiếc mặt nạ bạc với những viên đá saphia tím đính ở phía dưới mắt cùng một loạt những viên đá rubi đỏ xếp thành hình một bông hồng trên trán.Cô đến trước cánh cửa đá mạnh để vào.

“Rầm”

Tiếng cửa bị đập mạnh đập vào tường gây vụn kiến mọi người đang nhảy nhót im bất hướng về phía cửa để xem kẻ nào vừa phá cửa.Cô bước vô,mọi ánh mắt đều đổ dồn về cô,cô toát lên một vẻ đẹp quyền quý,uy nghiêm, lạnh lùng đến rợn người làm không ai ở đây dám tiến lại phía cô.Cô đi đến đâu đám người tản ra

đến đó nhường đường cho cô,cô tới phía quầy rượu ngồi xuống kêu một ly Rames (bị đại).Một loại rượu đắt nhất thế giới và cũng là loại rượu mạnh nhất thế giới,dù người uống có là một tay uống rượu cừ khôi đi nữa chỉ cần uống nửa ly thôi cũng sẽ phải say đến ngất ngây.Mọi người đều trở mắt nhìn cô,cô uống hết ly rượu chỉ 1s không tí biểu hiện của cơn say họ nhìn cô với ánh mắt ngạc nhiên ,khâm phục và cả thèm muốn,ghen tị.Vì cô quá đẹp dù không thấy khuôn mặt cô nhưng cô vẫn toát lên vẻ đẹp huyền bí lạnh lùng cùng với những đường cong quyến rũ khiến đàn ông thèm thuồng,phụ nữ ghen ghét.Một tên con trai từ đâu chạy tới trước mặt cô quát lên:

- Con kia mày có biết đây là bar của ai không mà dám phá của vô vậy hả?
- Biết thì làm gì? Cô nói điệu bộ dừng dừng.
- Làm gì ư ,mày muốn chết à,đây là bar của bang Hell nổi tiếng giang hồ đó biết không?Phá của vô mày muốn chết thật sao?
- Chết,đừng mơ.Cô cười khinh bỉ nhưng nụ cười được giấu sau chiếc mặt nạ nên không ai thấy,muốn giết cô sao không ai điết được đâu.
- Con khốn này,anh em đâu lôi nó ra ngoài một trận.Tên con trai gào lên.
- Để xem các người đủ sức không,dạ tiệc máu bắt đầu.Cô cười thích thú thách thức đám người.

Ở một góc quán bar anh cũng đang uống rượu mang một chiếc mặt nạ màu đen đơn giản quan sát mọi việc xảy ra,anh nhận thấy cô gái có gì đó không bình thường nên chỉ ngồi im xem.Tại một góc khác một người cũng đang nhìn cô :

- Tìm thấy người rồi,lần này ta sẽ điết được người.

Tập 17: Đêm của máu.....mắt kiểm soát.(Chap 2)

Bọn chúng vây thành một vòng tròn quanh cô,vẫn thản nhiên cô nhấp ly rượu,ngồi vắt chân chéo,đôi mắt ánh lên tia sát khí nói:

- Định đe dọa làm cảnh với ta sao,lũ nhát gan các người ra về ta đây cũng chỉ thế thôi à,vô đi chứ.
- Bọn bay vô.Tên đứng đầu thét lên.

“Phụp”

Biến mất,một tên lao vô bàn tay tạo thành 1 quả đấm chỉ còn 1mm nữa sẽ chạm tới mặt cô nhưng không cô đã biến mất biến mất ngay trước mắt bọn chúng.

- Muốn đụng vô ta sao,về nhà tu thêm triệu năm nữa đi may ra mới đụng được vô ta lũ thấp hèn.Tiếng nói của cô vang lên âm thanh đe dọa áp đảo không khí từ phía sau bọn chúng.

Như có một luồng điện chạy dọc sống lưng,bọn chúng rung người một cái rồi quay lại,cô đang đứng phía sau trên tay vẫn cầm ly rượu.Trên người cô tỏa ra một loại hàn khí như địa ngục lạnh lẽo,khiến bọn chúng bủn run sợ,nhưng vì lòng tự tôn của 1 băng nhóm đứng đầu thế giới ngầm của một nước không cho phép chúng thoái lui,một tên bước ra nói:

- Rốt cuộc người là ai,tai sao lại đến quán bar của ta gây sự.
- Ta là ai các người đủ tư cách để biết sao?Cô chậm rãi nói.
- Vậy đừng trách chúng ta không nhẹ tay,anh em điết nó để xem xuống địa ngục nó còn dám coi thường chúng ta nữa không.Tên đó nói lớn.

Dứt lời đám người lại xông vô cô lần nữa,lần này cô không biến mất mà đối đầu trực diện,một tên xông vô cô túm một cước vô bụng cô.Không hề tánh né cô dùng tay chụp lấy chân hắn,vặn ngược.

“Rắc”

Tên đó bị hất tung ra,đập đầu vào tường ngồi bệt xuống đất ôm lấy cái chân gãy kêu la đau đớn.Mọi người trong quán thấy ẩu đả lớn liền chạy hết ra ngoài,chỉ còn anh và một người khác ở lại xem.

“Bốp”

Một tên bị cô đâm văng vào kệ tử rượu, bọn chúng nhào vào cô đánh tới tấp nhưng tất cả đều được cô khéo léo đón lấy và trả đòn một cách mạnh nhất. Trong bar mọi thứ hỗn loạn tử rượu bị ngã xuống, những chai rượu đắt tiền vỡ tan, những bàn ghế gãy vụn khắp chỉ duy còn chiếc bàn anh ngồi là chưa bị sao. Những tiếng rên rỉ của lũ xã hội đen bị cô xử liên tục được phát ra, một mảnh quán bar giờ đã nhuốm đầy máu, những xác là xác nằm la liệt phía dưới chân cô, kẻ gãy tay, kẻ gãy chân, kẻ bị gãy xương sườn hoặc nát vụn xương tay chân, thể thảm hơn có những kẻ bị đứt lìa một tay hoặc một chân. Số lượng người nằm dưới chân cô ngày càng tăng vì những đòn đánh trí mạng của cô dù đơn giản nhưng lại mang sức sát thương kinh người. Từng động tác né tránh khéo léo, từng đường đánh đẹp mắt được cô tung ra không chút sơ hở.

“Đoàng, phập”

- Cái gì? Cô nhìn viên đạn găm vào mình cùng con dao đâm vào bụng chỉ thốt lên hai từ.

Bọn chúng đã chơi bẩn, nhân lúc cô đánh nhau một tên đã đi lấy hàng rồi lén bắn cô từ khoảng cách khá xa, nhân lúc cô lơ đang vì bị trúng đạn một tên khác lại lao vô cô đâm vào bụng cô một dao. Ngạc nhiên cô chỉ thốt lên hai từ, bọn chúng cười vì tưởng đã hạ được cô. Tại góc đối diện chỗ anh tên đó lại thốt lên một tiếng nhẹ tựa không khí:

- Lũ ngu, các người đã tự mình viết tên mình vào sổ tử rồi.

Bọn chúng đang vui mừng vì tưởng đã hạ được cô vì thấy cô không động đậy gì, bỗng nhiên nghe một tiếng cười lớn:

- Ha ha ha ha ha ,hay lắm đánh len ta ư, các người không ngu như ta tưởng, nhưng ta đành phải..... Cô cười lớn nhìn bọn chúng nói kéo dài từ cuối.

Thấy mọi việc không ổn tên cầm dao nhanh chóng rút dao ra khỏi người cô nẩy ra sau, hẳn hi vọng rằng sẽ khiến cô gục, nhưng cô vẫn đứng đó, vết thương đã ngừng chảy máu, viên đạn trên vai cô chui ra rớt xuống sàn nhà.

“KENG”

Tiếng đạn rơi lạnh lẽo đơn độc, bọn chúng hít một ngụm khí lạnh, cô đứng trước bọn chúng cơ thể không dịch chuyển bất động như pho tượng, ánh mắt từ màu xanh tuyệt đẹp yên ả như đại dương đã đổi thành một màu đỏ chết chóc của máu, đồng tử thu hẹp lại nhìn vào mắt cô bây giờ bọn chúng như đang đối diện với thần chết. Cô khẽ nở một nụ cười, nụ cười man rợ đến chết người, bọn chúng run rẩy sợ hãi quên đi luôn lòng tự tôn của ột tên xã hội đen vút vũ khí xuống chạy thoát thân. Anh ngồi ở bàn của mình thấy mọi việc không còn nằm trong tầm kiểm soát của mình nữa, cô gái đó không phải con người mà là vam giống anh, nhưng sao lại không có mùi cả vam, đập bả anh nói:

- Chết tiệt.

Đứt lời anh biến mất khỏi quán, tên đối diện góc anh ngồi cũng biến mất ngay sau anh, đám người kia tán loạn bỏ chạy ra cửa nhưng không kịp rồi, thoát một cái cô đã đứng chặn ngay ở cửa, bằng một giọng nói đều đều đầy đe dọa anh lên tiếng:

- Sợ à, muốn rồi không một ai còn có thể dời khỏi nơi này nguyên vẹn cả đâu?

Đứt lời cô di chuyển với một tốc độ không tưởng lướt qua đám người, cô di chuyển tới đâu thì ở đó liên tục có tiếng la hét thất thanh cùng những tiếng xương gãy vụn giòn tan, tiếng cơ thể bị xé toạc như mảnh ***. Một phút sau toàn bộ đã nằm la liệt dưới đất không động đậy, chỉ duy còn một kẻ còn nguyên vẹn đứng run rẩy chạy tới quầy xuống trước mặt cô xin tha. Cô nhìn hắn nói:

- Tha cho người ta không thể nhưng ta sẽ cho người đau nhẹ nhất, và giúp ta chuyển lời tới bang chủ các người là “Ngoan ngoãn giao cho ta cái ghế của hắn thì ta sẽ bỏ qua cho bang các người, còn không thì toàn bộ bang này sẽ biến mất nhanh nhất có thể”.

Cô nói xong thì cho tên kia một cước bay vào tường, lực đá nhẹ nên hắn chỉ bị nứt một cái xương sườn và ngất đi thôi. Nhìn lại cái bar không khác gì đồng rác và bộ quần áo trên người của cô dính đầy máu mà không khỏi bật cười, nhưng nhanh chóng thu hồi nụ cười mắt cô chuyển về màu xanh vốn có, bước ra ngoài

tháo bỏ mặt nạ đôi ngay chiếc mũ bảo hiểm lên đầu leo lên xe cô phóng về.Ở sau cửa anh đứng đó nở một nụ cười thích thú :

- Thú vị,rất thú vị.

Tại gốc cây gần đó một tên thanh niên nhìn theo xe cô cũng nở một nụ cười biến mất chỉ để lại trong gió một câu nói và một tràng cười man rợ:

- Chúng ta sẽ gặp lại nhau sớm thôi,lúc đó sẽ không dễ dàng như cái lũ hạ cấp đó nữa đâu,ha ha ha ha.

Tập 17: Đêm của máu.....mắt kiểm soát.(Chap cuối)

Cô lướt nhanh trên đường,mái tóc xỏa tung phấp phới theo gió,chiếc xe xé gió tạo cho cô một khoái cảm lẫn át đi cơn khát máu trong người.Phải cô đang rất khát không phải vì máu của bọn chúng kích thích cô mà là do cô dùng hơi nhiều sức mà không phải là phép thuật của mình,cô đặc biệt cô không bị hấp dẫn bởi mùi máu con người mà chính là hấp dẫn bởi mùi máu của các vam.Quỷ ừ thì cũng có thể gọi cô là quỷ loài quỷ tàn nhẫn sống dựa vào máu thịt chính giống loài mình hoặc từ con người,cô thì ít hơn nhưng cũng có thay đổi được gì.Thân hình cô khẽ run rẩy cái khát đang đốt cháy cổ họng cô,có thể kiềm chế nhưng phải ở một nơi không có sự xuất hiện của các vam khác vì cơn khát của cô hiện đang tới đỉnh điểm cộng với cái cơn giận ban nãy.Thực sự cô đang mất đi kiểm soát,đi ngang một nghĩa địa nhanh chóng quăng cái xe đi,cô chạy vào đó để kiềm lại mình,không phải vì cô không thể diệt các vam khác mà vì cô không muốn tổn thương các vam khác cùng dòng tộc.

- Khát... khát...nóng quá ,nóng quá.Cô thều thào trong cái khát như xé họng của mình,nằm gục uống đất.

Tháo cái mũ ra khỏi đầu,khuôn mặt xinh đẹp của cô lộ ra dưới ánh trăng càng tạo cho cô thêm phần quyến rũ và bí ẩn,đôi mắt xanh của cô đổi sang một màu đỏ đậm chét chóc không tưởng.Địa ngục mắt cô bây giờ chính là địa ngục,đôi mắt chét chóc tàn khốc nhưng vẫn hiện nét đau đớn dằn xé cổ kiềm chế,cô cũng không hiểu vì sao lại cảm thấy khát đến vậy,có chăng trong những tên cô đánh có vam sao.Lắc đầu xua đi cái ý nghĩ không thể tồn tại đó vì nếu có vam trong đám đây chả lẽ bọn chúng lại để cô đánh cho tàn tạ vậy.Cô vật vờ trên nền đất nắm chặt lấy từng mảnh áo của mình kiềm chế cơn khát máu,di chứng duy nhất do phép thuật cô làm trên cơ thể mình mang lại.

- Cô không sao chứ ?Từ đâu một người đàn ông xuất hiện lên tiếng.

Cô ngược lên xem thử ai lên tiếng,ra là một gã đàn ông ,cô cố nén cơn khát nói:

- Tôi không sao,ông rời khỏi đây ngay đi.

- Thật là cô không sao chứ,tôi thấy cô trông có vẻ đau đớn,tình cơ đi ngang đây thấy chiếc xe máy của cô nằm bên đường tôi liền ra khỏi xe thì thấy cô,cô cần tôi chở bệnh viện không ?

- Không sao?Đi khỏi đây,đi khỏi đây nhanh lên.Cô nói gần như rít lên.

Tên đàn ông h mới thấy rõ khuôn mặt cô,rất xinh đẹp có cái gì đó rất quen nhưng ông không tài nào nhận ra được,bỗng bất gặp đôi mắt của cô,nó mang một màu đỏ đánh sợ ông bất giác rùng mình nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh nói:

- Cô có vẻ rất đau đớn,theo tôi đi đến bệnh viện đi.

- Còn không rời khỏi đây,nhanh lên trước khi ta đổi ý.Cô thét lên.

Cổ họng cô thực đang rất khát cô không nghĩ mình có thể kiềm chế thêm được lâu nữa nếu mà có người ở đây.Dù máu người không có gì hấp dẫn với cô nhưng nó có thể dịu bớt được cái cảm giác nóng như lửa nơi cổ họng của cô,tên đàn ông kia thấy cô thét lên giận dữ thì tím mắt vội xin lỗi rồi leo xe chạy ngay đi.

- Hộc...hộc...không phải chứ,chả lẽ lại do nó sao? Không không thể cố gắng lên,cố lên nó không được phép hiện ra,không được phép.Cô thở gấp rồi gào lên.

Trong lồng ngực cô,trái tim ngày càng đập nhanh hối thúc cơn khát lên tới đỉnh điểm để cho cô quyết định sẽ để vật đó hiện ra hay sẽ uống máu đồng loại mình,nhưng cô lại cố dùng ý chí ngăn cản,cô không muốn thấy nó,cũng không muốn quay về nơi đó,nếu nó hiện ra sớm hay muộn cô cũng sẽ bị phát hiện và bị bắt phải về nơi đó.Cô bàng hoàng nhận ra đây cũng là một trong những hiệu ứng phụ của phép thuật đó,không

ngờ thật không ngờ đến điều này, h cô đã hiểu chỉ cần một chút nóng giận lập tức thứ đó sẽ hồi thúc cơn khát của cô để nó xuất hiện. Không được, nếu nó muốn cô sẽ cho nó máu nhưng để nó xuất hiện cô không thể, cô thật sự đã mất kiểm soát quyết dùng mọi cách để dịu cơn khát nhất định không cho nó xuất hiện. Gầm lên một tiếng như một con thú hoang dại cô đứng phắt dậy, lao đi trong đêm tìm kiếm con mồi giải tỏa cơn khát này. Như một con thú hoang cô điên cuồng tìm kiếm nạn nhân của mình.

Tại một góc con hẻm trên đường, một tên vạ cấp thấp nhất đang hút lấy máu con mồi mới tìm được, gã say sưa thưởng thức dòng máu đỏ ươn ướt át chảy qua cuống họng như một khoái cảm cực lạc mặc cho con mồi rên rỉ đau đớn chết dần chết mòn vì máu trong cơ thể đang bị rút kiệt.

“Cạch”

Một tiếng động nhẹ làm hấn giật mình, hút máu người không bao h là cảm kị đối với loài vạ thấp kém này, nhưng nếu để lộ hành tung ra thế giới con người thì dù có mạnh đến mấy hấn cũng sẽ phải chết ngay lập tức để bảo đảm bí mật về sự tồn tại của vạ đối với thế giới con người. Quay nhanh người lại, ném con mồi đang thưởng thức dở qua một bên, hấn tìm kiếm thứ phát ra âm thanh hi vọng đó không phải con người, còn nếu phải hấn sẽ không để nó chạy thoát vì gã chưa muốn biến mất. Trước mặt hấn là một cô gái trẻ đẹp, với mái tóc vàng và đôi mắt đỏ ngầu chết chóc, hấn ngửi ngửi không khí để xác định cô có phải vạ hay không, nhưng cái tầm thường của hấn không thể nhận ra khí vạ trên người cô gái đã bị phong ấn chính là cô. Ngay lập tức hấn thủ thế lao đến tấn công cô, mặc dù khẳng định cô là con người nhưng đôi mắt đỏ của cô lại khiến hấn cảm thấy rất bất an. Hấn lao vào cô chỉ với tốc độ tên bắn, chỉ còn cách cổ cô một cm nữa thôi thì cô đột ngột biến mất. Hấn mất đi con mồi làm điểm tựa liền chơi vơi suýt ngã, nhanh chóng lấy lại thăng bằng hấn cô tìm lấy mùi cô, quay lại sau một lần nữa cô đang đứng sau hấn đôi mắt vẫn đỏ ngầu nhưng không khí quanh cô có gì đó biến đổi, không chỉ còn mùi lạnh lẽo nữa mà còn kèm theo cả mùi tử khí khiến hấn bất giác rung mình, thụt về phía sau nhìn cô dè chừng.

- Sợ sao vạ hạ cấp? Cô nhìn hấn ánh mắt không thay đổi nhưng giọng nói có phần mỉa mai.
- Người là ai? Là con người hay vạ? Hấn lặp bập hỏi.
- VẠM. Cô nói như rít qua kẽ răng.
- Không đúng là vạ thì sao cô lại không có mùi của vạ. Hấn nói như quát gặng hỏi.
- Thấy lạ sao? Để ta cho người biết ta có mùi hay không nhé. Cô cười khinh khỉnh nhìn hấn nói.

“Giải trừ phong ấn” cô nhẹ nhàng nói, một luồng sáng bao bọc lấy cô, khí vạ của cô vì bị phong ấn lâu ngày ồ ạt tỏa ra mang theo điềm bào cho hấn về cái chết định sẵn mà hấn chắc chắn phải chịu. Mùi vạ của cô khiến cho các vạ hạ cấp gần đó hoảng sợ bỏ chạy, các vạ quý tộc gần như chết đứng vì áp lực lớn, các vạ thuần chủng cách đó hàng ngàn dặm dù đang chìm trong giấc ngủ cũng phải bật dậy. Anh cũng cảm nhận được khí của cô nhưng cho rằng cô không thể có mặt ở đây nên phớt lờ bỏ qua. Trong con hẻm tên vạ hạ cấp bị diệt và rút hết máu bởi cô, cơn khát chỉ mới giải được một tí, cô lập tức vút hấn qua một bên, tiêu hủy cùng con mồi kia của hấn bỏ đi săn tìm thêm các vạ khác. Tối hôm đó đâu đâu trong thành phố các vạ hạ cấp đều náo loạn bỏ chạy tứ tung mong cố gắng thoát được cô, nhưng không chỉ trong một đêm hàng chục vạ hạ cấp đã bị cô giết lấy máu không chút thương tiếc.

18. Chương 18.1

Tập 18: Chúa tể xin người tỉnh lại (chap 1)

Cô hiện giờ

Thành phố về đêm xe cộ đã có phần bớt qua lại, nhưng cái nhộn nhịp vẫn còn đó không chút hao hụt. Cô mang một bộ đồ đen di chuyển nhanh dưới ánh trăng rồi phi thân lên nóc tòa nhà cao nhất thành phố. Cô đứng đó ngắm nhìn thành phố con người về đêm, những con đường thẳng tắp với các trụ đèn nối đuôi nhau phát sáng thấp sáng thành phố, những tòa nhà chọc trời được thắp sáng bằng các bóng đèn ngoài cửa sổ một cảnh tượng đẹp lung linh. Cô cũng thầm khen con người thật sự họ rất biết cách trang trí, rất đẹp nhưng đôi mắt cô hiện lên một nỗi buồn. Mọi thứ rất đẹp tiếc rằng cô không thể thưởng thức được mùi máu của các vạ hạ cấp do cô giết theo gió lan đi khắp nơi chỉ có các vạ như cô mới có thể ngửi thấy, cả thành phố

lung linh trong mắt cô đã hoàn toàn chìm vào mùi máu tanh của các vam. Ngồi xuống nơi bằng phẳng nhất trên nóc tòa nhà, cô ngưỡng mặt lên trời ngắm nhìn những vì sao và mặt trăng, những vì sao lấp lánh kia như những điểm thêm vẻ đẹp huyền bí của cô, ánh trăng nhẹ nhàng đáp trên cơ thể cô chiếu rọi từng đường nét hoàn mỹ trên khuôn mặt cô làm tăng thêm phần quyến rũ của cô. Bất chợt một giọt nước nóng hổi lăn xuống trên khuôn mặt của cô, cô đã khóc, khóc vì tiếc thương cho những vam hạ cấp kia, mặc dù họ là hạ cấp nhưng đối với cô họ chưa mất hoàn toàn nhân tính, chưa đáng để giết họ vẫn là đồng loại của cô cũng là một sinh mạng. Vẫn ngắm nhìn bầu trời nhưng khuôn mặt cô lại phảng phất nét đau khổ, lau đi những giọt nước mắt đã từ rất lâu kể từ cái ngày đó cái ngày mà cô bị lừa dối và hủy diệt toàn bộ thiên giới trả thù. Lặng im cô như một pho tượng dưới trăng bất động, không gian như chỉ có tồn tại, yên tĩnh đến lạ lùng.

Tại biệt thự nhà Romen

Anh không tài nào ngủ được trong đầu anh hình bóng cô hiện lên, khiến anh đau thắt ở tim, đôi mắt anh u buồn. Anh ngửi thấy mùi của cô trong không khí nhưng anh phủ nhận điều này, cô không thể có mặt ở đây được. Trăn trở một lúc anh quyết định đi dạo, cho khuây khỏa, leo khỏi giường anh thay bộ đồ ngủ của mình bằng một bộ đồ hàng hiệu trẻ trung với cái quần tụt, một cái áo thể thao trắng tinh không họa tiết, kết hợp với một dây xích được kéo từ mép áp đến vành túi quần trông rất men. Anh rời khỏi nhà mang đôi giày nỉ trắng anh dạo qua từng con phố, anh khó chịu khi đi ngang qua phải mấy cái ngõ hẻm còn mùi máu vam hạ cấp bị giết và phân hủy còn lưu lại. Như những vam khác anh cảm nhận được một mùi vam thanh khiết phảng phất ở đây trong cái mùi máu nồng tanh hôi của lũ vam hạ cấp đó, anh hi vọng đó là cô nhưng anh biết cô không thể ở đây được. Ngửa mặt lên trời anh cũng ngắm ánh trăng xanh đang chiếu rọi không gian đen tối này, đảo mắt xung quanh bầu trời anh khựng lại khi bắt gặp hình ảnh của một cô gái ở tòa nhà bên kia thành phố nơi cao nhất nhất ở đây. Với khả năng nhìn xa rõ nét của một vam thuần huyết anh nhanh chóng nhận ra hình bóng quen thuộc của cô. Đôi mắt anh bừng sáng, anh đã nhớ cô rất nhiều nhưng anh và cô địa vị quá xa bên cạnh anh luôn có các vam tổ tiên hộ vệ khiến anh không thể tới gần chỉ có thể ngắm nhìn từ xa, anh phóng đi trong đêm hướng tới quả nhất cao nhất thành phố nơi cô đang ngồi.

Tua qua chỗ cô ha

Ngắm bầu trời một lúc, cô khẽ cựa mình đã đến lúc cô trở về trước khi những vam thuần huyết xác định được vị trí của cô mà diện kiến. “Phóng ấn hình thành” Cô nói nhỏ, một quang sáng hình tròn bao lấy thân thể cô, mùi vam của cô nhanh chóng biến mất, cô phải trở về nhà, cô không muốn những thuộc hạ của mình vì cô mà không dám đi ngủ, cô coi họ như người nhà nhưng khoảng cách đại vị luôn bắt cô không được phép để họ gọi thân mật. Phi thân khỏi tòa nhà, cô nhanh chóng đã có mặt tại nghĩa địa ban nãy nhặt lấy cái mũ bảo hiểm dựng chiếc mô tô lên cô leo lên và phóng về nhà, không phải cô thiếu tiền mà cô không thích lãng phí. Về tới nhà một tên vam hầu đã ở đó sẵn chờ cô, chỉ chờ cô về hần lập tức hành lễ chào cô cung kính rồi mạn phép xin cô đưa xe máy cho hần để hần đưa vào gara, cô khẽ gật đầu trao xe máy cho hần rồi vào nhà. Đúng như cô nghĩ mọi người đều đang thức chờ cô về, họ lập tức hành lễ khi cô bước vô, cô nhìn họ rồi nói:

- Miễn lễ hết đi, khuya rồi tắt cả lui đi, ta muốn nghỉ ngơi. Lần sau đừng đợi ta về nữa hãy cứ ngủ đi chỉ cần cử vài người thức chờ ta được rồi.

- Vâng chúng thần cáo lui. Toàn bộ đồng thanh.

Mọi người lui hết chỉ duy một vam cao tuổi nhất là Trương quản gia ở lại, cô hơi ngạc nhiên nói:

- Sao người còn chưa lui?

- Xin tiểu thư thứ lỗi thần có việc muốn hỏi ?

- Hỏi đi?

- Trên người tiểu thư toàn máu của lũ vam hạ cấp và trước đó thần cảm nhận được khí của tiểu thư có phải người mới săn vam hạ cấp về không ạ, sao người chúng?

- Phải ta mới săn bọn chúng về, ta săn chúng vì ta đang khát máu của vam bởi tác dụng phụ của một phép thuật hồi trước ta thi triển. Có vấn đề gì sao?

- Thứ lỗi thần, tại sao tiểu thư lại uống máu của bọn hạ cấp đó.

- Ta xin lỗi,nhưng ta quá khát ta không thể kiềm được.
- Thần không có ý đó,ý thần là tại sao người không về đây uống máu chúng thần mà lại uống máu lũ hạ cấp đó,nó khiến ngài bị vậy bản.
- Không sao,bản thân ta là thanh khiết nên máu bọn chúng chỉ có tác dụng giúp ta giải khát không bị nhiễm bẩn người đừng lo,thôi người lui đi Trương quân gia ta cần gột rửa máu dính trên người và nghỉ ngơi.
- Thần hiểu thần cáo lui,nước tắm đã chuẩn bị sẵn trên phòng cho người rồi ạ.
- Ta biết rồi cảm ơn người.
- Không có gì,đó là bổn phận của tôi mà.

Cô không nói gì chỉ gạt đầu rồi đi lên phòng,nhanh chóng chui vào phòng tắm ,mùi hoa hồng nồng nàn lan tỏa,cô trút bỏ bộ quần áo dính đầy máu tươi kia ngâm mình vào bồn tắm thả mình theo dòng nước gột rửa cơ thể cô tạo cho cô một cảm giác thoải mái nhất.Một lúc sau cô rời khỏi bồn tắm máng một bộ đồ ngủ rộng thùng thình màu hồng leo lên giường,cô nhanh chóng chìm vào giấc ngủ nhờ mùi hoa hồng trên cơ thể.

* Đổi cảnh quay lại anh chỗ anh*

Anh phi thân đến đỉnh tháp cũng là lúc cô vừa rời khỏi,cô đã phong ấn mùi của mình,cô không thể nào xác định được phương hướng cô rời đi,đành ngâm ngùi quay trở về nhà mình,ngã người lên ghế trong tay anh cầm một li rượu vang mạnh,trước mặt trên bàn là chai rượu đầy ắp.Khẽ lắc li rượu thưởng thức mùi hương của nho tỏa ra,anh uống từ li này đến li khác,chìm trong men rượu anh lại nhớ về cô,nhưng bất chợt hình ảnh cô gái xấu xí ngồi cạnh anh trên lối lại hiện ra,không hiểu vì sao anh cố xua đi hình của cô gái đó và tìm một lời giải thích cho chính mình chỉ có hai từ “thú vị”.Rồi anh thiếp đi trong cơn say,anh mơ một giấc mơ đẹp nơi chỉ có anh và cô,không câu lệ thân phận anh được bên cô mãi mãi.Hình bóng cô thật đẹp trong mơ nó thật gần nhưng sao ngoài đời nó lại xa vời đến thế một giọt nước mắt chảy xuống trên má anh,trên môi anh nở một nụ cười đau khổ.

19. Chương 18.2

Tập 18:Chúa tể xin người tỉnh lại (chap 2)

Máy quay hướng về cô

” Chíp chíp”

Tiếng những chú chim ríu rít trên cành cây bên ngoài đã đánh thức cô ra khỏi giấc ngủ,cô ngồi dậy ngái ngủ,đôi mắt lơ đãng một màu đỏ,chớp mắt một cái mắt cô trở lại với màu quen thuộc của nó một màu xanh lơ đẹp tĩnh lặng như đại dương đang ngủ.Bước xuống giường như một thói quen cô tiến lại cái cửa sổ để ngắm cảnh vật buổi sớm,vẫn như mọi ngày nhưng thay vì một bầu trời trong xanh bầu trời hôm nay lại một màu xám xịt.Thời tiết có vẻ đang xấu đi,trong cô dâng lên một cảm giác bất an hôm nay có lẽ sẽ là một ngày không tốt lành gì ?

“Haizzzzzz”

Cô thở dài mệt mỏi rời khỏi cửa sổ đi vào nhà tắm,thay lấy bộ đồng phục của trường cô bắt đầu hóa trang nhưng rồi cô nhận ra một sự thật phũ phàng,cô đỡ hơi.Đường đường là một vị chúa tể một tay thống trị thế giới biến hóa vô lường lại quên bồng đi mình có phép biến hình ,mua mấy thứ hóa trang của con người để mang vào đúng là đỡ hơi mà.Bỏ mấy thứ đồ linh khỉnh của con người ra khỏi đầu cô khẽ niệm vài câu thần chú biến đổi,Khuôn mặt cô,và mái tóc nước da bây h đã Ok giống hôm qua,chỉ cần đeo cái kính bản to nữa là y nguyên.Ngắm mình trong gương cô tỏ vẻ hài lòng rồi xuống dưới nhà,quân gia Trương đã đứng chờ cô ở dưới,vừa thấy cô xuống liền cúi chào và nói:

- Chào buổi sáng,chúc tiểu thư một ngày tốt lành,mời tiểu thư xuống ăn sáng mọi thứ đã chuẩn bị xong rồi ạ.
- Ta biết rồi,cảm ơn người quân gia Trương,ta cũng chúc người một buổi sáng tốt lành.

- Thần không giám,mời tiểu thư.Quản gia Trương nói rồi đưa tay lên làm động tác xin mời hướng về phía nhà bếp.

Cô đi tới bếp theo sau là quản gia Trương,cô ăn sáng xong lấy cặp rồi tới trường trên chiếc limo của mình.Xe dừng lại cách trường một quãng khá xa cô bước xuống dặn tài xế:

- Chiều nay có thể sẽ có mưa người hay chuẩn bị áo mưa cho ta khi về,ta đi đây.

- Vâng thần sẽ làm theo ý người,chúc người một ngày tốt lành.

Cô gật đầu nhẹ rồi đi thẳng tới trường,vừa bước vào trường cô đã nghe thấy có tiếng bàn tán về mình bởi cái vụ hắt tay anh và đe dọa hôm qua.Họ nhìn cô với ánh mắt ghen tức,phẫn nộ và cả thâm độc.Cô không quan tâm,cứ làm việc của mình thôi cô đi thẳng lên lớp ngồi vào vị trí của mình rút headphone ra nghe nhạc tiếp.

Đổi máy quay qua chỗ anh

Anh cũng đã tỉnh,đầu đau như búa nổ vì uống quá nhiều rượu nhìn vô cái đồng hồ rồi bất giác nói:

- Chết tiệt 7h30 rồi chỉ còn nửa tiếng.

Anh bật dậy khỏi ghế,đem qua anh say nên ngủ luôn ở đây,vừa đứng dậy người anh lập tức chao đảo nhưng nhanh chóng anh đã lấy lại thăng bằng,chạy ngay vô nhà tắm vsen mang bộ đồng phục nam là một chiếc quần dài kẻ caro như cô và một áo sơ mi trắng,có thêm chiếc caravat đen ở cổ,cùng với một chiếc áo khoác có kí hiệu của trường đơn gian.Sửa soạn xong chỉ còn 15 phút nữa là vô lớp.Anh vội vàng lấy cặp phóng như bay đến trường trên chiếc messedes của mình.

“Phù”

Anh thở phào thật may mắn anh ở không xa trường lắm nên chỉ mất có 5 phút đã tới nơi,cho xe vào gara anh bước lên lớp.Anh vừa ra khỏi nhà xe lập tức một đám mê trai bu lấy anh,luống cuống anh bỏ chạy lên lớp theo sau là đám mê trai như những con sói vồ mồi đuổi theo riết như theo miếng mồi ý.Cuối cùng cũng thoát anh bước vào lớp ngồi xuống cạnh cô,cô đang nghe nhạc nên không mấy để ý đến sự xuất hiện của anh bên cạnh.Anh nhìn cô rồi nở một nụ cười quyến rũ nói:

- Chào bạn Sara,buổi sáng tốt lành chứ.

Anh cứ cười nói với cô còn cô không trả lời bởi đơn giản cô không thể nghe được,cô đang đeo headphone mà.Anh nói mãi nhưng không thấy cô trả lời,tưởng cô không thích nên anh cảm thấy quê quá trời,mãi đến khi tiếng chuông vào học reo lên cô tháo headphone xuống anh mới te ra là cô không nghe thấy.Vừa vô học cô đã nằm xuống bàn ngủ luôn,còn anh thì vẫn cố tỏ ra là một học sinh chăm chỉ chăm chú nghe giảng.

Chuyển cảnh tới khi tan học

Cả buổi học từ sáng đến chiều anh đã cố tình tiếp cận nói chuyện với cô nhưng chẳng có một câu nào cô trả lời lại cả,buổi học kết thúc,anh ra về với khuôn mặt hậm hực đỏ lên vì tức và quê.Cô thì thần nhiên như không ra khỏi trường,nhưng chưa ra khỏi được trường thì trời bỗng đổ mưa đúng như cô dự đoán.Đang đứng im ở trong mái vòm nhà trường bỗng nhiên cô bị ai đó xô ra ngoài,cô quên không đề phòng buông lỏng cơ thể nên lập tức ngã ra ngoài mưa,quần áo cô lấm lem bùn đất,cố lấy lại bình tĩnh cô đứng dậy đi lại phía đám người đang đứng trú mưa hỏi:

- Ai đẩy tôi,ra đây đi.

- Ô ọc con hâm bay ơi đã xấu như ma còn bày đặt,bao nhiêu người đây chen nhau mà té thì có liên quan gì đến mọi người mà kêu có đứa đẩy mày.Một đứa con gái chảnh chọe,mặt đầy son phấn trong đám đông bước ra nói.

- Được thôi không ai nhận đúng không?Tôi cũng không trách đâu,nhưng hãy cẩn thận gia đình người sắp đi rồi đó.

Nói rồi cô bước ra khỏi trường luôn,anh đứng trong đám người không nói gì chỉ quan sát cô,rồi cô bỏ đi.Đám đông nghe xong lời đe dọa của cô thì cười ồ lên:

- Con nhỏ đó bị hâm thật bay ơi.Hs1

- Nó tưởng nó là ai chứ.Hs2

- Xì đã xấu mà còn bày đặt.Hs3

-.....Vô số những lời bàn tán khác.

Cô đi ra ngoài chiếc limo đã đứng đó chờ cô,thấy cô cả người lấm lem bùn đất,ướt như chuột tên tài xế vội vánh nhảy khỏi xe cầm chiếc áo mưa chạy đến chỗ cô khoác lên cô che mưa rồi đưa cô tới xe.Chiếc xe lăn bánh cô ngồi nhìn màn mưa bên ngoài với bộ đồ khô ráo đã được cô dùng phép biến đổi,và khuôn mặt được giải phép trở lại như đầu.Thật đúng như cô nghĩ mà hôm nay quả là một ngày không tốt,mắt phải cô bỗng giật liên tục,lại một điều không lành sắp tới.

Tập 18:Chúa tể xin người tỉnh lại (chap 2)

Trở về nhà,như hôm qua cô cũng sửa soạn thay một bộ đồ da rồi leo lên chiếc mô tô phóng đi khi đồng hồ điểm 19 h tối.Vẫn con đường đó cô chậm rãi tiến tới quán bar hôm qua,cô là muốn tạo thế lực trong thế giới ngầm trong thời gian ngắn thống nhất toàn bộ,nhưng nếu đi từng bước thu phục người sẽ rất lâu,quyết định của cô là đập một băng nhóm nào đó giành lấy quyền từ đó mở rộng thu phục những tên đứng đầu các băng làm trợ thủ.Cũng với cái mặt nạ hôm qua cô tiến vào quán bar,nhưng hôm nay cô không đập cửa vô nũa mà âm thầm đi vô quán sát bar.Trong bar vẫn hoạt động bình thường các tổn thất hôm qua đã được thay hết mới lại trông thì bar chưa bao h có một vụ ẩu đã nào.Kêu lấy một li rượu mạnh như hôm qua,người phục vụ ngơ ngẩn nhìn cô,cô nhìn lại nhân viên ở đây đã đổi rồi cười khẩy,tên phục vụ sợ tính nhanh chóng pha chế rượu mang lại cho cô rồi trở về làm việc.Cô ngồi trong một góc quán nơi tối nhất nhưng có thể quan sát tốt nhất mọi việc trong bar chờ đám người kia đến,đã 20h mà vẫn chưa thấy bóng giáng của tên nào cô bắt đầu thấy khó chịu.

“Rầm”

Đúng lúc đó một âm thanh vang lớn vang lên,mắt cô sáng lên môi nở một nụ cười:

- Thật là ta tưởng các người không giám rồi chứ,quả là ta không nhìn lầm.Cô nghĩ.

Một đám thanh niên bước vô dẫn đầu là một thằng con trai nhìn cũng khá điển chỉ tội một cái có một vết sẹo dài ở má phải.Theo sau là đàn em của hắn ko một đứa nguyên vẹn kẻ thì băng bó tay,đứa thì chân,đầu,hoặc cụt một tay hoặc chân,hắn thì thầm gì đó với một tên con trai đằng sau rồi đứng đó găm lên:

- Con chó nào hôm qua đánh anh em tao ra nông nổi này,ra đây ngay cho tao.

- Ta ở đây nè.Cô đứng dậy vẫy vẫy tay với hắn ý mời nói.

Hắn nhìn cô đánh giá,bề ngoài nhìn đúng là một nữ nhân liễu yếu mà sao có thể đánh đàn em hắn ra nông nổi này cơ chứ,mãi phân vân một tên khác sau hắn đầu băng bó chỉ vào mặt cô nói:

- Đại ca chính con chó này đánh bọn em ra nông nổi này,đại ca người nhất định phải đòi công bằng cho đàn em.

Hắn nghe đàn em nói sực tỉnh,ánh mắt day nghiêng nhìn cô rồi đi tới trước mặt cô quát:

- Ra đây là con chó đã đánh đàn em tao,nó làm gì đây mà đây lại ra tay độc địa như vậy ?

- Ta hả hắn đùng vào ta,tội đấy đáng chết,đáng lẽ ta cho hắn chết rồi nhưng thôi vì không muốn diết người nên ta mới tha cho.

- Chỉ có vậy hà có phải giết người.Hắn nhìn cô nói.

- Ta thích thế,đùng vô ta trừ khi là người của ta bằng không chỉ có con đường chết mà thôi.

- Người đã thế đừng nghĩ mình là con gái mà ta không giám đùng.

- Ủa ta có nói là người không giám đùng đến ta đâu.

- Người.....người được lắm muốn chức vị của ta,được thôi đánh nhau một trận phân thắng thua.

- Được ,nhưng không phải ở đây lỡ lại làm hỏng bar nữa thì ta lại thấy có lỗi a.
- Vậy người muốn đấu ở đâu ?
- Ra trước quán có một khoảng sân trống ta với người so tài ở đó.
- Được thôi,đi.
- Đi thì đi,nhưng giao đấu với ta người đừng có hối hận nha.
- Ta làm sao phải hối hận người hối hận là người.
- Thôi không nói nữa đi ra kia nhanh,ta muốn về cho sớm a,nên kết thúc nhanh thôi.
- Người còn muốn về sao?
- Sao lại không ra đấu đi.

Cô và hắc h đã đứng ngoài khoảng trống sân trước bar,hai người mặt đối mặt cô vẫn ung dung,lạnh nhạt nhìn hắc cười như không có gì ,hắc đứng đó nhìn cô tức muốn học máu“sao cô ta lại có thể bình thản đến vậy” hắc nghĩ.

20. Chương 18.3

Tập 18:Chúa tể xin người tỉnh lại (chap 3)

Bầu trời đêm nay ánh trăng rất sáng,chiếu rọi mặt đất,gió thổi từng cơn nhẹ nhẹ phả vào thân thể mọi người đang có mặt trên khoảng đất trống trước bar.Mái tóc cô nhẹ nhàng bay trong gió,ánh mắt sắc xảo càng làm cô nổi bật hơn huyền bí hơn.Hắc đứng nhìn cô một cảm giác không lành đang lan tỏa trong thân thể hắc bởi dáng vẻ phong thái điềm tĩnh và đôi mắt sắc xảo một màu xanh của cô.Cô thấy hắc không động thủ liền lên tiếng kêu khích:

- Sao thế vô đi chứ nhanh lên đi mất thời giờ quá.
- Cô...được thôi đáng ra tôi chờ cô xin lỗi một tiếng thì sẽ tha nhưng cô quá kiêu ngạo tôi sẽ cho cô biết thế nào là núi cao có núi cao hơn.
- Hừ!Người tưởng người là ai mà nói ta như vậy.Ta mới là người phải nói câu đó,ta không kiêu ngạo mà chính người đang kiêu ngạo xem thường địch thủ.
- Không nói nhiều với cô nữa đánh.Hắc cô nên lo sợ mà trả lời cô,thực chất hắc trực giác cho hắc biết cô không phải dễ chơi nên mới cố tỏ vẻ,mong cô sợ mà hàng,không ngờ.

Dứt câu hắc lao về phía cô tung một nắm đấm thẳng vào bụng cô,cô khéo léo né tránh túm lấy bàn tay của hắc đang nắm lại xoay về phía sau bẻ ngược tay hắc và đá hắc một phát bổ nhào.Hắc luống cuống giữ thăng bằng quay lại nhìn cô,cô vẫn thế không một tí lo lắng,điều này làm hắc lo hơn và hơn nữa cú đấm vừa nãy của hắc là một cú đấm mạnh trong môn karate,định sẽ hạ cô bằng một đấm duy nhất nhưng không ngờ cô né được và còn đạp hắc xém ngã.Cô đứng đó không lợi dụng thời cơ hạ luôn hắc mà muốn chơi trò mèo vờn chột một lát cho khuây khỏa,từng ánh mắt giận dữ bằng hoàng hay lo sợ của hắc đều được cô thu hết vào mắt,cô đọc được ý nghĩ của hắc nhưng cô không thích làm thế như vậy không công bằng với hắc.Hắc đứng thẳng dậy nhìn cô thăm do,thì đột nhiên cô lên tiếng:

- Sao muốn thử nữa không,thôi thì hãy giao bang của người cho ta đi lúc đó ta sẽ tha cho.
- Đừng có mơ ta tuyệt đối không giao bang cho người khi thắng thua chưa phân định.Hắc hét lên khi nghe câu nói khiêu khích của cô.
- Rượu mời không uống muốn uống rượu phạt nhĩ vậy đừng trách ta.

Cô nói xong đột ngột biến mất rồi xuất hiện ngay bên hắc làm hắc giật mình không kịp phản ứng gì,đứng cạnh hắc cô lập tức tung một cước đá văng hắc vào tường khiến hắc chỉ kịp kêu lên một tiếng rồi ngã vật ra đất.Bọn đàn em này giờ đừng xem thấy đại ca của mình bị vậy tức lắm lại xông lên đánh cô,cô lập tức lấy

tay thấy một cái bóng từ đâu một cơn gió lớn đến thổi bay luôn bọn chúng đập vào tường ngã vật hết. Hấn tỉnh lại vừa thấy đàn em mình bị gió hất bay vào tường thì hoảng sợ cố gắng đứng dậy nói:

- Rất cuộc cô là ai, người thường không thể làm vậy được.

- Uy người đã thấy, vậy ta cũng nói người biết rồi sau đó phục tung hay không tùy người nhưng nếu không ta lập tức sẽ xóa ký ức của người về ta và toàn bộ anh em của người sẽ được tiễn xuống âm phủ. Nghe cho rõ đây ta chính là.....

Cô chưa kịp nói thì bỗng một bàn tay ai đó từ đằng sau bịt miệng cô lại, vì mãi nói chuyện nên cô không để ý có người phía sau. Cô bị bịt thuốc mê nên nhanh chóng lịm đi, trước khi lịm đi cô chỉ kịp thấy đám người kia bị đưa đi còn hấn bị một tên nào đó hình như là vạm giống cô xóa ký ức, cô còn nghe được một câu lữ người chụp thuốc mê cô nói:

Cẩn thận đó không được làm bị thương cô ta, nếu không chủ nhân sẽ diệt chúng ta đó. Cô gái trẻ ta xin lỗi vì đánh lên cô, ta là vì bất đắc dĩ phải theo mệnh lệnh thôi.

T/g: Số phận cô sẽ ra sao, cô sẽ bị đưa đi đâu?

Tại sao bọn chúng lại bắt cóc cô?

Ý đồ của chúng là gì? Ai đứng sau hấn?

Đón xem chap tiếp theo sẽ có vào thứ 4.

21. Chương 18.4

Tập 18: Chúa tể xin người tỉnh lại (chap 4)

- Ồm nóng. Cô khẽ rên lên trong cơn mê vì cảm nhận được một luồng khí nóng rực xung quanh mình.

Cái nóng đã khiến cô tỉnh lại, cô nhớ mình vì vô ý nên đã bị chụp thuốc mê bắt đi khuôn mặt hơi ngơ ngác của cô sau khi dòng suy nghĩ kết thúc trở về với dáng vẻ lạnh lùng, kiêu ngạo ngất trời. Tay cô đã bị trói cô nhìn quanh, đây là một căn phòng lớn xung quanh là những dòng nham thạch nóng chảy uốn lượn trên các vách tường dưới chân là một nền đá hoa cương đen lạnh, chỉ duy một cửa ra vào bằng sắt. Sầm soi một lúc miệng cô khẽ nhếch lên cô khinh bỉ nói:

- Ra đi đừng thụt thò nữa.

Sau câu nói của cô một người đàn ông khoảng ngoài 40 từ cửa bước vô, nhìn thì vậy nhưng cô biết gã này đã 5000 tuổi. Người đàn ông tiến đến trước mặt cô quỳ xuống lên tiếng:

- Chào người chúa tể, thư lỗi cho thần vì vô lễ với người.

Cô nhìn người đàn ông quỳ trước mình dù đã là một vạm quý tộc già nhưng khuôn mặt ông vẫn càng phảng phất nét lịch lãm, chắc hẳn trước đây ông ta cũng là một thành niên đẹp trai phong độ, cô cười khẩy hỏi:

- Người có chuyện gì muốn nói, sao không gặp trực tiếp mà lại chụp thuốc mê ta mang tới đây, người vì sao biết thân phận của ta.

Người đàn ông vẫn quỳ trước mặt cô, trầm giọng đáp:

- Chúa tể thần biết vì thần đã theo người từ tối hôm qua, vì thần hồi trước cô đi ngang thánh địa biết được khí tức của người nên khi bắt gặp lại vì thần đã biết ngay là người. Còn vì sao thần lại chụp thuốc mê thì thần xin mạn phép nói thẳng, là vì con gái thần đã bị hội đồng nguyên lão tai đây bắt đi nên muốn nhờ người giúp. Vì sợ người không giúp nên vì thần buộc phải làm vậy, vì thần không đủ sức để đánh với hội đồng nguyên lão.

- Đã hiểu, nhưng sao người giám trối ta?

- Thần không giám chỉ là vì thần sợ người sẽ bỏ đi mất thôi ạ, vì thần lập tức coi trối ngay đây.

Người đàn ông nói xong chạy lại cái ghế nơi cô đang ngồi và tay bị trói ra sau, cởi trói cho cô, người đàn ông lại tiếp tục đến trước mặt cô quỳ xuống. Cô sau khi được cởi trói thì xoa xoa cổ tay một chút không phải vì cô đau mà vì cô thấy tê, nhìn người đàn ông trước mặt cô nói:

- Được rồi, ta sẽ giúp ngươi nhưng vì sao con gái người lại bị bắt?
- Thưa thần được thông báo là hội đồng cần tuyển người để thử cái gì đó sau 2 ngày sẽ được thả về, con gái thần được chọn và nó bị bắt đi đã hơn 1 tháng thần ko cách nào tìm được tin tức về nó nên đành phải nhờ người. Thần cảm ơn người đã đồng ý giúp.
- Thôi không cần, ta hiểu cho ngươi, hội đồng nguyên lão đang là gì đó lên lút sau lưng ta và các vam thuần huyết, người không nhờ thì khi ta biết được ta cũng sẽ làm.
- Vậy mọi việc xin người giúp.
- Ta đã biết, h thì ta phải đi, còn đăm ngươi mà ta đang giải quyết các người đã thay ta giải quyết rồi phải không?
- Vâng thần đã giải quyết rồi ạ, thần xin lỗi vì cản ngang công việc của người.
- Không sao ta sẽ không trách tội ngươi, nhưng nếu còn có lần sau ta đang làm việc mà người còn xen vô thì đừng trách ta độc ác.
- Thần hiểu, sẽ không có lần sau, thứ lỗi người thần không thể tiến được.
- Được rồi ta đi đây.

Nói rồi cô phóng ra khỏi đây, nhìn bao quát căn nhà giam cô đây là một nơi khá đẹp tĩnh lặng nhìn một lúc cô xoay người phóng đi trở lại thành phố, lấy lại chiếc mô tô của mình cô đội mũ lên và phóng về nhà, đã nửa đêm cô thật là mất hứng chỉ còn một lát nữa là chiếm được cái băng nhóm này thật không ngờ đến phút cuối lại bị chụp thuốc mê, nhưng thôi coi như cũng không uổng cô đã biết hội đồng nguyên lão đang làm gì đó lên lút sau lưng cô. Phóng đi trên con đường những làn gió đập vào mặt cô hất tung mái tóc của cô nhìn cô thật quyến rũ mạnh mẽ và bí hiểm, cô lái mô tô tiến thẳng về nhà mình, nhưng mọi chuyện chưa kết thúc bỗng lồng ngực cô nhói lên một cái. Vì đau nên lập tay cô buông lỏng người lẫn xe đều đổ đất, lại một lần nữa cô lết người vào nghĩa địa, không biết vô tình hay sao mà cô lại ngã đúng đoạn đường có cái nghĩa địa này. Cô bắt đầu thở dốc điều hòa cơ thể đang nóng dần lên của mình, dạo này không hiểu vì lý do gì cô lại liên tục bị như vậy, ôm lấy lồng ngực cô cố tìm cơn khát đang trực trào dâng sau cái nhói lên vừa nãy.

22. Chương 18.5

Tập 18: Chúa tể xin người tỉnh lại (chap 5)

Cổ họng cô nóng dần lên, đôi mắt màu xanh nhấp nháy ánh đỏ liên tục, cô đang đấu tranh với cái dục vọng khao khát trong cơ thể mình, cô nắm lấy lồng ngực điên cuồng gào thét như một con thú dữ bị thương vật vã trong nghĩa địa. Nó đang nghĩa địa ra cô cảm nhận được thứ đó đang xé da thịt của mình để thoát ra, cố dùng sức cô lết vô sâu trong nghĩa địa một chút, đến trung tâm cái nghĩa địa cô phát hiện ra tấm bia mộ lớn với một dòng chữ trên bia mộ làm cô như quên mất cơn đau thần thờ nhìn. Có phải vì nó không vì nó mà cô mới bị như vậy liên tục, nhìn dòng chữ trên bia mộ cô cảm thấy mình thật quá ngốc nghếch khi trốn tránh thứ đó. Buông tay khỏi lồng ngực cô chạm lên từng dòng chữ cổ tự kỳ quái trên đó một cách thân thương, phải cô đã làm nhưng là vì hấn vì hấn mà cô mới như vậy. Cô căm ghét cái bản thân yếu đuối của mình lúc trước nhưng giờ khác rồi cô không còn như xưa nữa không ai được phép khinh thường cô.

”Cổ nhân chi mộ quỷ vương, lưu thương hắc thần đoản mệnh tử

Phong ba vi vạn hắc tư sầu, vạn kiếp tương phùng đích thù địch”

Bất giác cô rơi lệ khi chạm lên những dòng chữ này, cô đã quên đã quên nơi này ra là nó muốn nhắc nhở cô sao. Ngôi mộ cô lập sau khi giết chết hấn người cướp đi trình trắng của cô, người cô tưởng rằng thật lòng với mình chỉ bằng tình xuân một đêm. Cô lau đi những giọt nước mắt trên mắt, nhắm mắt lại một lúc, đôi mắt cô chuyển sang màu đỏ hoàn toàn, cô đã quyết tình duyên của cô với hấn mãi mãi không bao giờ hợp

được,nó đã nhắc vậy cô không thể để thứ này lại nữa nó chỉ khiến cô yêu đuối thôi cô không cho phép mình tỏ ra yếu đuối một lần nào nữa cả.Rút lại bàn tay nhỏ nhắn của mình trên bìa mộ bàn tay cô bắt đầu tỏa ra một ánh sáng lạnh lẽo nhưng thanh khiết đến tận cùng.

“Rầm”

Luồng ánh sáng theo hướng tay cô bay ra va chạm vào ngôi mộ lớn,chỉ sau một khoảng khắc ngẩn ngời ngôi mộ sụp đổ chỉ còn lại một đồng cỏ nát hoang tàn.Quay lưng cô định bỏ đi,nhưng bỗng một đạo ánh sáng từ ngôi mộ hoang tàn kia phát ra khiến cô chững lại,là thứ đó đúng là thứ đó đôi mắt cô mở to khi thấy một vật nhỏ phát sáng bay lên từ ngôi mộ.Lập tức cô bắt lấy vật đó là một viên ngọc đỏ trong vắt như pha lê tỏa ra một thứ ánh sáng xanh ấm áp,cô vui mừng khôn xiết vật mà bấy lâu nay cô không thể tìm ra nhớ ra để nó ở đâu,quyết định của cô thật đúng đắn.Viên ngọc cuối cùng cũng trở lại tay cô,viên ngọc kết tinh từ máu của cô của hân và bọn họ những kẻ ruồng rẫy lừa dối cô.Có viên ngọc này thì cô không cần phải sợ nó xuất hiện nữa,nhanh chóng cô đưa viên ngọc vào miệng nuốt xuống.

“Phụt”

Cô gục xuống phun ra một ngụm máu tươi,viên ngọc trong người cô bỗng phát sáng một cách dữ dội di chuyển đến tim cô.Không không thể cô như bất lực không thể làm được gì chỉ thẳm kêu trong tâm chí vì cô không thể lên tiếng,vật này vì cố gì lại như vậy lần đầu tiên cô dùng nó cô cũng không biết nó sẽ khiến cô như vậy tuy là nó do cô tạo ra.

“Á á á á”

Cô hét lên đau đớn đến tận cùng,sức lực cô ý chí cô không thể ngăn cản vật này không hướng đến tim cô mà di chuyển qua nơi khác.Viên ngọc càng lúc càng tỏa sáng dữ dội cuối cùng dừng lại ngay vị trí tim cô,lồng ngực cô đau lắm như con tim cô đang bị xé ra vậy,viên ngọc đã nằm ở giữa tim cô lồng ngực cô không còn cảm nhận được cơn đau nữa.Nhưng đôi mắt cô vì cố gì lại không thể chuyển lại thành màu xanh được,đầu cô bắt đầu quay cuồng lên sao lại như vậy đáng ra nó viên ngọc phải giúp cô chứ,cái gì cái gì thế này cô sắp mất dần ý thức cái con mãnh thú khát máu trong cô bắt đầu trỗi dậy mạnh mẽ chưa từng có.

Ý thức của cô đã mất hẳn,đôi mắt cô giờ vô hồn thân thể cô phát ra một ánh sáng màu đen viên ngọc nơi trái tim cô phát ra một ánh sáng đỏ lạ kì lạnh lẽo và đầy mùi máu tanh.Thân thể cô bay dần lên cô gập mình lại trong tư thế hai tay ôm vòng lấy đôi chân mình như một đứa trẻ trong bụng mẹ,một đôi cánh lông vũ đen lớn bất ngờ xuất hiện sau lưng bao bọc toàn bộ cơ thể cô rồi đột nhiên bật mở.Cô bây giờ không còn thể nhìn thấy cái vẻ đẹp bí ẩn,lạnh lùng mà thanh khiết thay vào đó là một dáng vẻ yêu mị ma quỷ,lạnh lùng và sắc mùi tử thần.Con thú khát máu trong cô đang điều khiển cô hoàn toàn,cô không thể phản kháng được chỉ bất lực buông xuôi chìm vào mộng mị để cơ thể mình tự do tìm kiếm con mồi thỏa mãn cái cơn khát hơn 20000 năm kiềm nén.Đôi cánh đen mở rộng đưa cơ thể cô bay đi tìm đến những con mồi mang mùi vị ngon ngọt thơm tho mà hương vị chúng đang phản phát trong không khí.

23. Chương 18.6

Tập 18: Chúa tể xin người tỉnh lại (chap 6)

Trong màn đêm tĩnh mịch một nhân ảnh kì dị đang di chuyển với một tốc độ ánh sáng.Dừng lại trên không trung đôi cánh đen giương rộng huyền bí,âm u,lạnh lẽo đến đáng sợ nhưng nó lại thật đẹp.Một màu đen của chết chóc báo hiệu cái không gian tĩnh mịch này trong phút chốc sẽ biến mất.Cô thiếu nữ mang trên mình đôi cánh đen không ai khác chính là cô,đôi mắt xanh lạnh lẽo băng khốc nhưng rất có hồn giờ đã biến đổi thành một đôi mắt huyết dụ ma quỷ vô hồn và âm u đến đáng sợ.Nhưng vẻ đẹp của cô vẫn bừng sáng,cô lơ lửng trên không trung đôi cánh đen như che lấp đi cả mặt trăng sát khí từ cô tỏa ra không chút kiềm nén.Trên con đường người dân vẫn tấp nập qua lại không để ý rằng từ bao giờ trên đầu họ đang có một bóng đen lớn mang đôi cánh lông vũ của thiên thần nhưng lại nhuộm một màu đen thay vì màu trắng thanh khiết.

Cánh đó không xa lắm anh đã cảm nhận ra mùi của cô,đang nằm trên giường anh liền bật dậy chạy nhanh đi thay quần áo xong xuôi hường ra phía cửa anh lao đi với vận tốc tương tự cô,anh muốn được gặp cô nhanh nhất có thể dù chỉ là đứng từ xa nhìn cũng được.

Tại một nước khác cách đó nửa vòng trái đất 10 người khác 6 nam, 4 nữ bộ đang thông thả uống trà nói truyện rôm rã bất chợt ngửi được mùi vị mạnh mẽ của cô trong không khí. Khoảng khắc đó tất cả mọi vật như ngừng đọng lại, hốt hoảng sợ giết mình vội vàng cùng nhau lao đi với tốc độ nhanh nhất tới phi trường thuê một chiếc máy bay hiện đại nhanh chóng rời khỏi đất nước đó hướng về nơi cô, họ ngồi trong máy bay khuôn mặt lo lắng sợ hãi, bất lực học là ai là 10 hầu cận thân tín của cô, 10 vị trưởng tộc tổ tiên của các dòng họ vạm vỡ thuần chủng cao quý. Tâm trạng họ thật sự rất không tốt học mỗi người theo đuổi một suy nghĩ nhưng tất cả đều có một mục đích duy nhất đến chỗ cô nhanh nhất có thể.

Quay lại chỗ cô lúc này, cô vẫn đứng bất động lơ lửng trong không trung mái tóc vàng bay trong gió, khuôn mặt đẹp không tì vết như tạc tượng, đôi môi căng mọng khẽ mấp máy tạo một đường cong tuyệt mỹ, làn da trắng mịn mỏng manh tựa tuyết trông cô như một thiên thần nhưng là thiên thần của địa ngục với đôi cánh đen trên lưng. Anh lúc này đã dừng di chuyển vì cảnh tượng trước mặt anh lúc này làm anh không dám tin vào mắt mình, cô gái anh thầm yêu cho dù chỉ mới chạm mặt một lần một vẻ đẹp tuyệt mỹ lạnh khốc anh ko quên được đôi mắt xanh trong veo luôn trầm ổn lạnh lùng, chưa chút nổi buồn xa xăm, nhưng giờ trước anh vẫn là cô gái ấy nhưng sao cô khác quá thêm đôi cánh đen sau lưng, bộ dáng vẫn tuyệt mỹ như vậy nhưng đôi mắt vô hồn cả người sát khí vây quanh khác khác lắm.

Anh như run rẩy trước cảnh tượng cô lơ lửng trên không trung, vạm vỡ có thể bay nhưng không thể đứng im trong không trung lâu đến vậy. Rốt cuộc là cô gái anh yêu có đúng là người đó không? Anh cũng không biết. Mâu thuẫn lạnh lẽo âm u, vô hồn của cô bất chợt chuyển hướng về anh làm tim anh đập liên tục có gì đó vui mừng nhưng sợ hãi nhiều hơn, rốt cuộc là cô làm sao lại như vậy anh thật không hiểu. Bất chợt cô lao người về phía anh, bản năng vạm vỡ của anh cho anh biết có nguy hiểm sắp đến phải nhanh chóng rời khỏi nơi này, nghĩ là làm anh lập tức quay người bỏ chạy. Trong đêm hai nhân ảnh đuổi nhau sát sao...

24. Chương 18.7

Tập 18: Chúa tể xin người tỉnh lại (chap 7)

Cô đôi mắt đỏ rực mang đầy thèm khát đuổi theo anh, tốc độ cô tăng dần mỗi giây trôi qua cô lại càng đến gần anh. Anh dùng hết sức chạy thoát, anh nhận ra có điều gì đó rất khác lạ nơi cô, đôi mắt cô đang hướng về phía cổ anh thèm khát, đây không phải là người anh muốn gặp đây không phải cô. Anh có đôi chút hoảng loạn nhưng vẫn giữ vững được bình tĩnh tăng dần tốc độ chạy thoát khỏi sự truy đuổi của cô, ngoái đầu lại vài lần anh không hiểu rốt cuộc cô đang bị gì, sao lại truy đuổi anh, nhưng anh biết bây giờ không thể dừng lại hỏi được.

Hai bóng người liên tục di chuyển rời xa trung tâm thành phố hướng về một cánh rừng nơi ngoại ô. Cô đuổi theo anh, nơi cổ hồng khô rất dần, mùi hương của dòng máu vạm vỡ thuần chủng kia thật quyến rũ với cô. Từ cổ cô phát ra vài tiếng gầm gừ tức giận vì không được thỏa mãn ngay lập tức cơn khát của mình, đôi cánh đen đập liên tục như loài chim tăng tốc độ đuổi theo anh, khoảng cách dần thu hẹp nhưng cô vẫn chưa thể tóm được anh. Mỗi lần vươn tay tưởng như đã bắt được anh thì cô lại bắt được không khí tay vì anh. Anh và cô như là mèo và chuột, cô là mèo quyết không bỏ nạn nhân của mình là anh, còn anh như một con chuột khôn ngoan luôn lách né tránh điều luyến những lần vồ lấy của cô. Một cuộc rượt đuổi điêu nghệ của người đi săn và kẻ bị săn, hai tiếp tục trò đuổi bắt mà không biết từ lúc nào đã tiến sâu vào trong rừng. Họ không để ý có rất nhiều ánh mắt trong rừng đang theo dõi họ, những cái nhìn cung kính, sợ hãi và có cả ánh mắt thèm thuồng nữa.

Sau hai tiếng đồng hồ rượt đuổi anh có phần đuối đi nhưng vẫn né tránh tốt những lần vồ lấy của cô, còn cô vẫn duy trì phong độ đôi mắt vô hồn đỏ rực thèm khát không chút nao núng. Đến lúc này anh mới quan sát xung quanh mãi chạy anh không để ý mình đã vào sâu trong rừng đến vậy, anh phát hiện ra có mùi của rất nhiều kẻ khác đang ở gần đây theo dõi anh và cô. Quanh cảnh xung quanh thay vì một màu xanh đầy sức sống giống như bìa rừng bây giờ càng lúc càng heo hút, cây cối cong queo đủ mọi hình dáng, toàn bộ đều một màu đen không có chút màu xanh của cây cối. Thấy anh giảm tốc nhìn xung quanh mặc dù trong vô thức nhưng bản năng của con thú con mồi nói cô biết cô phải xem xét lại xung quanh. Nhận ra sự khác lạ xung quanh cô cũng đứng lại, anh cũng đứng lại theo cô.

” Grừ...grừ...quác....quác...”

Những âm thanh gầm grừ và những tiếng quạ kêu kết hợp với quanh cảnh âm u xung quanh làm người ta phải nổi da gà nhưng không,cô và anh không phải con người nên những tiếng động này lại khiến cô và anh đề cao cảnh giác thay vì hoảng loạn sợ hãi.Hai người dừng lại cuộc săn đuổi hướng mắt ra xung quanh nơi phát ra những tiếng và mùi lạ xung quanh,những tiếng động xào xạc phát ra cô đập cánh bay lên cao quan sát xung quanh anh phía dưới gồng mình gầm grừ cảnh giác.Cực diện thay đổi từ người đi săn và kẻ bị săn cả hai đã bắt tay hợp tác với nhau để đối phó mỗi nguy hiểm họ cảm nhận được.

Từ trên cao cô có thể nhìn thấy những bóng đen đang di chuyển với một tốc độ nhanh chóng trong rừng xoay quanh anh,có vài bóng đen lại đứng im hướng ánh nhìn cung kính lên cô nhưng vẫn mang theo chút gì đó thêm khát bắt buộc cô cảnh giác.Chợt nhận ra có gì đó trong gió cô xúng lại,hướng mắt ra ngoài bìa rừng rất nhiều bóng đen đang tiến đến chỗ cô,cô có một cảm giác thân quen nhưng cái bản năng thêm khát vẫn đang không chế cô khiến những nhân ảnh đó lại thành những con mồi của cô,thực sự mùi vị của những nhân ảnh rất thơm là dòng thuần chủng như anh.Cực diện bắt buộc nên cô không thể ngay lập tức giết anh để đoạt lấy dòng máu ngon ngọt nơi cổ anh,những cái bóng xung quanh đây khiến cô muốn tức điên nhưng có vẻ không phải loại tâm thường kiến cô đề cao cảnh giác hơn.

“Grào.....Grào.....”

Tiếng gầm rú của một loại động vật nào đó khiến cô giật mình,anh bên dưới càng lúc càng cảnh giác chuẩn bị hơn.

“Rầm....rầm...rầm”

Những tiếng động lớn làm rung chuyển một vùng rừng,cô nhận thấy phía xa có gì đó đang tiến về đây rất lớn,đang di chuyển mặc dù chậm chậm nhưng mỗi bước đi lại khiến vô số cây cối đổ xuống và quắt lại.Vậy đó chính là nguyên nhân khiến một vùng trung tâm rừng có cảnh tượng ghê rợn này.

Cách đó không xa cũng có một đoàn người đang di chuyển nhanh về phía cô,khuôn mặt lo lắng nhưng vẫn không mất đi sự lạnh lùng và vẻ đẹp hoàn mỹ nơi họ.Họ cũng cảm nhận được sự có mặt của vật thể to lớn đó nhưng đó không phải điều họ quan tâm vì sự quan tâm của họ đang dành ột người khác trong khu rừng này.Họ cần đến đó trước thì người đó không kiềm chế được mà dùng tới sức mạnh to lớn của mình hủy diệt toàn bộ nơi này.Những tiếng thở dốc,những cái nhìn lo lắng,giận dữ,cảnh giác trong khu rừng đang làm cho cả thế giới vạm rung chuyển và loài người và một giống loài khác sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

P/S:Hơi muội tí thông cảm nhé,có gì nhận xét và chém mạnh vào cho ta chút.Cm nhiều chút ta hơi nản rồi đó.

25. Chương 18.8

Tập 18: Chúa tể xin người tỉnh lại (chap 8)

“Rầm....rầm”

Vật thể to lớn đang di chuyển đều đều đến nơi nàng đang lơ lửng trên không,mỗi bước di chuyển vật thể ấy đều gây ra chấn động lớn.Cô vẫn bất động lơ lửng nhìn về phía vật thể kia,núp sau những tán cây rậm rạp cô nhìn thấy được một bộ răng sắc nhọn,một đôi cánh dơi màu đỏ khá nhỏ trên lưng vật thể đó,đôi mắt dendoongf tử hạp và bộ da sần sùi đầy vảy dát lên.

Anh phía dưới vẫn cảnh giác cao độ những tiếng động xung quanh,những vật thể đen di chuyển trong rừng đã dừng lại im lặng quan sát anh,ánh mắt biểu rõ sự cung kính.Anh nhìn vào trong khoảng đen đó,đôi mắt anh đỏ ngầu ánh lên sự hung dữ,nhận thấy sự lạ thường nơi cô từ nãy giờ anh ngược lên nhìn cô.Thật đẹp chỉ tiếc rằng đôi mắt của cô lạnh lẽo qua,anh thật không biết cô làm sao và đôi cánh kia là thể nào?Chưa bao giờ anh thấy thứ đó trong tộc vạm cả,cô có thật là tổ tiên của vạm không?Vô số những câu hỏi khác đang lờn vờn trong đầu anh lúc này nhưng anh vẫn ko quên đề cao cảnh giác.

Trong rừng 10 hình bóng kia vẫn tiếp tục chuyển động không ngừng,chỉ một chút nữa họ sẽ đến được nơi cô,khuôn mặt họ đã có một vài giọt mồ hôi lăn dài.Họ nhận thức được vật thể to lớn đó rồi,họ không muốn họ phải đến chỗ cô trước vật thể đó,họ không thể để cô như vậy,phải làm cô bình tĩnh trước khi cô rời xa họ.

“Rằm”

Tiếng động đột ngột kết thúc,những chân động cũng dừng lại,thứ đang đứng trước mặt cô và anh là một con vật to lớn không tưởng được con vật mà tưởng chừng chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Cô nhìn trân trân con vật trước mặt,ánh mắt vô hồn có chút lay động nhưng cơ thể không suy chuyển dù một chút.Môi cô khẽ nhếch lên một nụ cười nhẹ nhưng có sự tiếc nuối trong đó.Con vật to lớn nhìn cô ánh mắt cung kính vui mừng,cúi nhẹ đầu xuống như đang chào cô.

Anh nhìn con vật đó,đôi mắt mở to ngạc nhiên vì được nhìn thấy một sinh vật chỉ có trong truyền thuyết.

Rồng một con rồng lửa thực sự,quanh mình dát vảy cứng,đôi mắt đen đồng tử hẹp,một cái đầu cân xứng như đầu cá xấu nhưng không có dẹt như nó,bộ hàm lởm chởm sắc nhọn vô cùng đang mở ra thở khò khè,một cái đuôi dài có gai dọc sống đuôi,một đôi cánh kiểu dơi to ngang cánh đại bàng trên lưng không cân xứng với thân hình to lớn cho lắm.Cả người con vật đều một màu đỏ ngoại trừ đôi mắt đen,mang theo một luồng khí nóng trên người tỏa ra xung quanh khiến cây cối xung quanh queo lại,biến thành màu đen nhưng không theo kiểu cây cháy,không có mùi khét cũng ko biến cây thành than chỉ biến nó thành màu đen thiếu nhựa sống chết dần đi.

Con vật dường như nhận được ánh mắt của anh nên liếc nhìn anh đánh giá rồi lập tức quay lại nhìn cô,kêu lên vài tiếng như nói gì đó.

Cô nhìn con rồng trước mặt đôi mắt vẫn vô hồn nhưng có gì đó nén lại bên trong,

Một bên mắt cô nước mắt cô rơi lăn dài trên má nhưng khuôn mặt vẫn lạnh.

Xứng lại 10 người họ đã đến được nơi cô,10 vị tổ tiên oai hùng của 10 dòng tộc đứng đầu trong các tộc thuần chủng,họ đến muộn rồi sao?Không thể ánh mắt họ trở nên cuồng dại đi,họ nhìn cô đầy đau khổ,họ không thể để cô đi,họ muốn cô ở lại với họ,họ phải làm cô tỉnh trước khi con vật đó hành động.

Trời bắt đầu chuyển sắc báo hiệu ngày mới sắp đến.Những ánh mắt cung kính,khó hiểu,tuyệt vọng,sợ hãi,đau khổ.Sự lạnh lùng,vô hồn,sự lo lắng dần vật,cái gì đến rồi cũng phải đến chỉ là sớm muộn thôi.

P/S:Đây ra là tập mới cứ từ mà đọc nhé mọi người.

26. Chương 18.9 - End

Tập 18: Chúa tể xin người tỉnh lại (chap 9)

Trong rừng hiện giờ mọi thứ gần như bất động chỉ có những tiếng thở đều đều,một vài tiếng thở căng thẳng và những ánh mắt hoảng sợ,tuyệt vọng,cung kính,lâu lâu cũng có tiếng tí tách của những giọt mồ hôi rơi xuống từ một ai đó.

Cô vẫn lơ lửng bất động,một bên mắt vừa nãy còn có dòng lệ chảy ra giờ đã cạn khô không một dấu vết nào chứng minh được cô vừa khóc cả,đôi mắt vô hồn xoáy sâu vào mắt của con vật đối diện khiến con vật loay hoay có vẻ sợ hãi né tránh ánh mắt đóđôi cánh đen sải rộng che lấp đi ánh sáng yếu ớt đầu tiên của mặt trời chiếu vào khu rừng như ngăn cản những ánh nắng đầu tiên chiếu vào khu rừng.đôi môi đỏ mọng khẽ cong lên hé mở một chút phần răng nanh trắng bóng sắc lẹm của cô.Làn da trắng ngần và mái tóc vàng khẽ lay động trong gió của cô khiến vẻ đẹp từ cô như được ánh mặt trời tô điểm thêm tạo nên một phần quyến rũ hút hồn,nhưng lại mang nét quái dị lạnh lẽo quỷ mị của ma quỷ khiến người khác không thể nào dời mắt.

Anh chăm chú nhìn cô và con rồng loài sinh vật huyền thoại tưởng chừng như không thể có thật.Đôi mắt hổ phách của anh quan sát tỉ mỉ từng chi tiết thân mình con rồng khổng lồ,thật hoàn hảo điểm yếu duy nhất của nó hình như chỉ có con mắt còn lại toàn bộ thân mình đều được phủ một lớp vảy dày.Con rồng nhìn có vẻ rất đồ sộ và di chuyển nặng nề nhưng đôi mắt nó phản ánh ngược lại với vẻ ngoài của nó một đôi mắt tinh ranh hoạt bát.Nhìn sang cô anh bất chợt cảm thấy nhói đau,vì cô bây h thật rất vô tình,đến đồng tộc cũng giết hơn nửa còn uống máu của các vam.

Mọi thứ trong rừng tĩnh lặng mười tổ tiên chỉ biết đứng nhìn quan sát chuyển động của cô,anh và con rồng.Học thỉnh thoảng lại đảo mắt nhìn nhau có vẻ đang thảo luận bằng mắt cách giải quyết.

Mặt trời dần ló rạng ánh nắng chiếu xuống ngày một nhiều, một tia nắng mạnh chiếu vào người cô. Anh hoảng sợ vampire rất sợ dòng thuần chủng thì có thể thích nghi được chịu được một khoảng thời gian lâu với điều kiện đã qua luyện tập và anh là một trong số đó. Nhưng còn cô tổ tiên của vampire mặc dù cô là thuần chủng tuyệt đối nhưng ánh nắng buổi sớm trực tiếp lại là ánh nắng mà các vampire sợ nhất cho dù có luyện tập thì cũng không thể chịu nổi quá 15 phút. Nhưng cô đã chịu nắng sớm quá 15 phút rồi tại sao không có một tí biểu hiện của sự xuống sức hay đau đớn điều này khiến anh nghi ngờ cô không phải tổ tiên của mình hơn, nhưng trên cô lại có một mùi thoang thoảng của vampire làm anh thật không biết phân biệt thế nào.

Cô vẫn lơ lửng vẫn tư thế đó nhưng đôi cánh của cô bắt đầu dang rộng thêm, đôi mắt cô lúc này biến đổi khê rung động, ánh nắng chiếu vào con rồng nó lóe sáng rồi bị bao phủ hoàn toàn trong quả cầu ánh sáng rực rỡ như cầu vồng đến mức chói mắt. Anh và mọi người phải dùng tay che đi ánh sáng đó, còn riêng cô vẫn không một chút chuyển động phản ứng nào ngoại trừ đôi mắt kia đang rung động.

Ánh sáng dần tắt hẳn, lúc này mọi người mới thực sự ngỡ ngàng con rồng to lớn đã biến mất thay vào đó là một người con trai có vẻ đẹp ma mị hút hồn với cánh môi mỏng, mũi thanh cao, đôi mắt đỏ rực thị huyết, mày phụng đẹp như họa, mái tóc bạch kim thân thể cường tráng cao ngang cô. Phía sau lưng là một đôi cánh dơi to lớn giang rộng.

Môi cô khẽ nhếch lên tạo nụ cười quý mị, đôi mắt có chút hồn nhìn người con trai trước mặt

cất giọng uy nghiêm:

- Chào người Hanra Sandra.

Hết rồi nhé mình post từng này có gì mình post tiếp sau nha mọi người thông cảm.

Tập 18: Chúa tể xin người tỉnh lại (chap cuối)

Người con trai không phản ứng gì khi nghe cô gọi đúng tên mình nhẹ nhàng cúi đầu thêm một chút, người con trai lên tiếng:

- Chủ nhân

Tất cả xúng sốt khi nghe người con trai lên tiếng “chủ nhân” tất cả ánh mắt dán vào người cô tò mò cùng nghi vấn, Lisa lên tiếng cắt đứt dòng suy nghĩ ánh mắt mọi người trên cô:

- Chúa tể người có ổn không?

Cô không trả lời chỉ im lặng nhìn Lisa có ý như gia lệnh cô đứng im đường thối lui gì cả. Lisa hiểu ý cô gật đầu ra hiệu tất cả im lặng đứng lên tiếng cứ đứng im quan sát. Cô lại quay qua người con trai kia cất tiếng:

- Người là tên canh của thiên đường sao lại tới đây, đừng gọi ta là chủ nhân ta không phải chủ nhân người.

Người con trai lắc đầu, môi khẽ nhếch lên ý cười nhìn cô cung kính nói:

- Người là chủ nhân không sai xin theo thuộc hạ về và nhận lấy chức vị vua của các thiên giới, thiên giới đã vắng chủ quá lâu rồi thưa chủ nhân.

Cô không nói gì im lặng suy xét, anh nhìn cô h anh đã hiểu vì sao tên kia lại gọi cô là chủ nhân “cô là vua thiên giới nhưng khoan đã là vua thiên giới là chúa tể của các vampire vậy có thể sao?” Anh thắc mắc nghi vấn lượn lờ trong đầu. Đúng lúc này cô quay qua anh, chưa thức tỉnh hẳn nhưng ý thức cô mơ hồ nhận cảm nhận được suy nghĩ của anh đôi mắt cô nhìn vào anh như muốn nói “Sao không thể?”. Anh xúng lại mọi ý niệm gạt bỏ anh không muốn cô đọc được ý nghĩ của mình. Bất giác trong đầu anh hiện lên một ý anh muốn mình kiến cô tỉnh lại anh muốn biết mình đối với cô như thế nào, cảm nhận của cô về anh. Nghĩ gì làm nấy, trong khi mọi người đang yên lặng không tiếng động không di chuyển anh đã đạp xuống đất lấy đà phóng về chỗ cô.

Cô đang tập trung giao tiếp bằng ánh mắt với tên con trai kia không để ý anh chuyển động, lúc cô nhận ra cũng không kịp phản ứng anh đã tới ngay cạnh cô và ôm lấy kéo cô xuống đất, mất đà cô để thân thể rơi tự do trong vòng tay anh, phản ứng của cô bây giờ đã có phần tỉnh táo trở lại nên bản năng hoang dã tự vệ kia không thể kịp làm gì.

Anh ôm chặt cô và đặt lên môi cô một nụ hôn nồng nàn, mọi thứ như chết lặng nhạc nhiên xững sốt, không tin vào mắt mình một vài người đưa tay lên dụi mắt. Cô mở bừng mắt nụ hôn anh khiến cô bừng tỉnh khuôn mặt lạnh lùng xuất hiện một ít điểm phớt hồng khiến cô vốn xinh đẹp tuyệt vời thêm phần hồng nhiên ngại ngùng của một thiếu nữ mới lớn. Cô đẩy anh ra anh nhanh chóng tiếp đất với tư thế nằm ngửa khó coi còn cô kịp thời dang rộng đôi cánh bay ngược lên đôi mắt lạnh băng đã xuất hiện tia cảnh cáo uy nghiêm. Cô cất tiếng:

- Nick Romen người vừa làm gì? Có biết đó tội gì ko?

Mọi người bây h mới tỉnh lại nghe cô nói vậy Lisa nhận ra cô hình như đã tỉnh lại liền cất tiếng:

- Chúa tể người tỉnh rồi sao?

- Phải, xin lỗi làm cá người lo. Cô trả lời một câu dứt khoát khuôn mặt vẫn uy nghiêm nhưng giọng có phần trêu mến hơn.

Kết thúc chap dây dưa hoài mới xong xl chậm trễ nhé mn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khi-than-tuong-la-vampire>